

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206143

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—881—5-8-74—15,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. T 81   Accession No. T 671
Author A 615 అన్నయకవి, చెనాని
Title సుదాక్షిణీ లాపరిణయము.
1941

This book should be returned on or before the date last marked below.

PRINTED BY
V. VENKATESWARA SASTRULU
OF V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
MADRAS—1941.

గ్రంథ పరిచయము

సుదక్షిణాపరిణయ మయిదాశ్వాసముల ప్రబంధము.
తేనాలి అన్నయ్య దీనిని రచించెను. ఇతఁడు తేనాలిరామకృష్ణ
కవిసోదరుఁ డట. ఈ ప్రస్తావము తేనాలిరామభద్రకవి రచించి
చిన యిందుమతీపరిణయమునఁ గలదు. అందు, కృతిపతి తన్ను
ద్వేషించి యీక్రిందితీరున పలికెనని రామభద్రకవి పేర్కొనెను:

మ. నను శ్రీరామచదాంబుజాశయుగళీ నందద్విరేసాయమా
ననిజస్వాంతుఁ డెనాలివంశమణి సన్తానంబు మీఱంగ ర
మ్మని కారుణ్యనమగ్రతం బిలిచి భోజాధీశధీశాలి యు
ట్టనియెం బూర్వకృతిప్రసంగమున నత్యోనందసంధాయి యై.

తే. రామభద్రకవీంద్ర సీరచనఁ దనరు, ధీనుతం బైన యిందుమతీ పరిణయ
మంకితంబుగ మాకు ని మ్మనఘమయిన, కృతినెఁగా..... తెరకీర్తి గలదె !

. ప్రాథి మీవెదతాత పాండురంగాదిసత్కృతులు చేసెను రామకృష్ణకవి
యనుజుఁ డన్నప్ప మిషినతాత రచించెఁ బరగ సుదక్షిణాపరిణయంబు
మితాత శ్రీగిరి చాతురీవిఖ్యాతి శ్రీతైలమాహాత్మ్యకృతి యొనర్చెఁములను
గడిమి మీతండ్రి యిమ్మడిరామకృష్ణార్కుఁ డనఁ గీర్తిఁ గనె సంస్కృతాంధ్ర
చారలను మించె మీయన్న వీరరాఘ
వాఖ్యకవి సర్వకవితామహాత్మ్యమునను

---

† ఇది అముద్రితము; తంజావూరి వ్రాతపుస్తకముల లైబ్రరీలో
న్నది.

ని స్వనూచానసంతాన నెన్నఁ దరమె

ప్రాజ్ఞహృదయాబ్జరవి రామభద్రసుకవి.

అన్నయకవి క్రీ. శ. ౧౫౫౦ ప్రాంతములవాఁడని చరిత్ర పరిశోధకుల యభిప్రాయము.

పులిజాల సోమమంత్రి యీ ప్రబంధమునకుఁ గృతిపతి. ఇతఁడు ఆరవీటి కోనేటి రామరాజునకు మంత్రియట.

ఈ ప్రబంధమున శ్రీరాముని *తాత యగు డిలీపుని చరిత్రము సుదక్షిణాదేవి వివాహపర్యంత మష్టాదశవర్షనా ప్రచుర మగు ప్రబంధభోరణిని వర్ణితమయినది. అన్నయకవి

“పలుకులకల్కి కప్పురపుఁ బల్కులు చల్లినరీతిఁ బండు వె
నై లతభుకుల్ విధుండు హవణించిన మించున శంబరారి చెం
గలువల తూపుఁ గోపుల ముఖాముఖిఁ జూపిన యేపునం
గృతుల్”

“పూర్వకవిపద్ధతి” “పల్కఁగ నేర్పు” “సత్కవి”† యగుటయు, సుదక్షిణాపరిణయమును “సరససాహిత్యసాహిత్యపరత” “పరిధ వించు”టయు‡ నిక్కము. అందును ఇతఁడు దీనిని పూర్వకవి— ప్రబంధకవి—పద్ధతిని పల్కఁగ నేర్పుట మిక్కిలినిక్కము. ఇతని యన్నయగు రామకృష్ణకవి స్వతంత్రపద్ధతిని పలుక నేర్చినవాడు.

* ఈ గ్రంథమున తాతయనియే కలదు. రఘుపంకాదులక్రమమున తాతకుఁదాత యగును.

† చూ. ఆ. ౧, ప. ౧౫. ‡ చూ. ఆ. ౧, ప. ౧౬.

కవిత్వవిషయమున తమ్మునియం దన్న పోలికలు కానరాకున్నవి. కాని యితనికవిత్వము ప్రాధమికమునందుని చెప్పకతప్పదు. ఇతని అచ్చతెనుగు కవిత్వమునకు మచ్చు :

“నీ. వెలిదమ్మిరేకుల వికవిక నగఁజాలుడాలు కన్నులయొప్పు గీలుకొనఁగఁ
జాట్టుగ త్రియు నీటిపుట్టువుఁ జేదోయి నీరెండ రేయెండఁ దారసింపఁ
బచ్చరానిగ్గుతో మచ్చరానకు పచ్చ మచ్చ యయ్యెదచక్కిఁ బెచ్చుమీఱి
నుదిరిబంగరుచుట్టు నొఱవట్టు నుసుబట్టు దుప్పటి పలెవాటు దొంగలింపఁ
బోసరించిన యొకబొల్లిపులుఁగు నెక్కి
పులియు గఱిమేనివేల్పుతోఁ గలయఁ జనుట
చూచి యచ్చోటినికటంపుసొంపుఁబెంపు
మెచ్చె నారాచకొమరుండు నిచ్చలోన.” ఆ. గీ, ౬౦.

“నీ. రంగ త్తరంగ పరంపరాసంపాతకంపితాకాశద్విగ్గనతలముఁ
బాతాళబిలవాసి వాతాశనాధీశసంతాపకౌర్వాగ్ని సంభవంబుఁ
గ్రూరతర గ్రాహఘమఘమితకబంధఘోష సమున్నేషభీషణంబు
జలపానసంచార జలధర్మశ్రేణికాభీల సముత్తాలకూలకులముఁ
బృథులడిండీరమండలీహిండనంబు, దీపితాంతకప్రకాశితద్వీపకంబు
నైనమాయాపయోరాశియధిపబలము, ముంచెవేల్పులుపీక్షించినంచలింప.” ఆ. గీ, ౧౦౨.

ఇట్లును, ప్రాధిని దీని నింకనుమించియు, నితని సంస్కృత బాహుళ్యరచన ముండును.

ఇతని యుభయభాషా మిశ్రరచనము :

“ఉ. నా విని చిన్ననవ్వు పదనంబునఁ గొండొకపొల్పు నిల్వఁ బూ
దావులతావులై యమృతధారలమేరలు నై తనర్చువా

చావిభవంబు లెచ్చంగ రసాతలనాయకుఁ బల్కు మేచక

గ్రీవవిరోధి బంగరుపు కిన్నరమీటిననీటు చూపుచున్.” ఆ. ౪, ౧౮.

మఱియు :

“ఉ. వాడిన మోముతోడఁ గయి వ్రాలిన చూపులతోడ దీనతం

గూడిన పల్కుతోడ నెఱిఁగూడని గందపుఁబూతతోడఁ గీ

లూడిన యంచెతోడ బిగియూడిన తాలిమితోడవచ్చె గి

గ్గాడియుఁ బోలెఁ గామగవి గాఁడిఁగలయ్య నృపాలువీటికిన్. ఆ. ౩. ప. 4

ఇందుని దీనస్వరూప మిందు కన్నులకు కట్టుచున్నది. ఇట్టి
సుందరరచనము గలపట్టు లీప్రబంధమునఁ జాలఁగలవు.

కాగితములవెల మిక్కిలి పెరిగియున్న కాలమున నీప్రబం
ధమును శ్రీవావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారు
వ్యయమును పరిగణింపక మేలుకాగితములమీఁద సుందరముగ
ముద్రించి ప్రకటించుట అక్షరాస్య మగునాంధ్రలోకమున
కత్యంతము హర్షదాయకము.

చిత్రభానువత్సరాది,
పామూరు. }

గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

విషయానుక్రమణిక

ప్రథమాశ్వాసము

విషయము		పుట
ఇష్టదేవతాస్తుతి	...	1
మౌనవినింద	...	3
కృతిపతిప్రభువంశవర్ణనము	...	5
కృతిపతివంశవర్ణనము	...	7
షష్ఠ్యంతములు	...	12

కథాపారంభము

అయోధ్యాపురవర్ణనము	...	13
బుతువులు	...	15
పుష్పనావికలు	...	16
మందమారుతము	...	"
చతురంగబలము	...	"
స్త్రీలు	...	17
బ్రాహ్మణులు	...	"
క్షత్రియులు	...	"
వైశ్యులు	...	"
శూద్రులు	...	18
శ్రీరాఘవచక్రవర్తి	...	"

విషయము	పుట
రాఘవునికడ కగస్త్యమహర్షిరాక	20
అగస్త్యమహర్షి రాఘవునిఁ బ్రశంసించుట	21
రాఘవుఁ డగస్త్యునిఁ దమతాతఁడుగు దిలీపునిచరిత్రమును వినిపింపఁ గోరుట	22
దిలీపమహారాజచరిత్రము: అంశుమంతునివృత్తాంతము	23
అంశుమంతుని సంతానకాంక్ష	24
అంశుమంతుఁడు భార్యసహితుఁడయి తపముచేయఁబోవుట	26
మేరుపర్వతవర్ణనము	„
అంశుమంతుని తపశ్చర్య	28
అంశుమంతుని తపము మాన్పుటకయి దేవతలు శివుని ప్రార్థించుట	29

ద్వి తీ యా శ్వా స ము

శివుఁడు పార్వతి కంశుమంతుని దాతృత్వమహిమ నెఱిగించుట	32
శివపార్వతులు కపట విప్రదంపతుల వేషమున నంశుమంతునిఁ బరీక్షింపఁ జనుట	34
అంశుమంతుని యతిభిఘాతాశ్చర్య	35
అంశుమంతునొద్దకు కపటవిప్రదంపతులుగు శివపార్వతులరాక	37
కపటవిప్రదంపతులు తమవృత్తాంతము నంశుమంతున కెఱుకపఱచుట	38
శివసాక్షాత్కారము	47
అంశుమత్కృతశివస్తుతి	48
శివుఁ డంశుమంతుని వదాన్యతకు మెచ్చి పరములొసఁగుట...	50
శివునివలన పరములు పడసి యంశుమంతుఁడు భార్యసహితుఁడయి అయోధ్యకే తెంచుట	51
భానుమతీగర్భవర్ణనము	„
దిలీపునిజననము	53

విషయము	పుట
దిలీపునిబాల్యము ...	57
దిలీపునియావనము ...	59
అంశుమంతుఁడు దిలీపుని పట్టముఁ గట్టుకొన నొప్పించుట ...	60
వసిష్ఠుఁడు దిలీపున కువదేశించిన రాజసీతి ...	62
పురాలంకరణక్రమము ...	66
దిలీపునిపట్టాభిషేకము ...	67

తృ తీ యా శ్వా స ము

ఇంద్రుఁడు దిలీపునికడ కేతెంచుట ...	75
ఇంద్రుఁడు రత్నచూడదనుజునిచేనయిన తన భంగపాటును దిలీపుని కెఱుకపఱచుట ...	77
రత్నచూడదనుజునిపై దిలీపుని దండయాత్రా సన్నాహము ...	81
మాతలి యేతెంచి జయంతునిచేనయిన రత్నచూడుని పరాజయమును సింద్రునకుఁ జెలుపుట ...	82
రత్నచూడదనుజుని కథ ...	86
గంధగజుఁడనువిద్యాధరుఁ డచ్చరలతోఁగూడి వనవిహారము చేయుట	87
జలక్రీడావర్ణనము ...	92
మధుపానవర్ణనము ...	95
మధుపానమత్తుఁడగు గంధగజుని విశ్వామిత్రుఁడు శపించుట	98
దిలీపుఁ డింద్రుని స్వర్గమునకుఁ బంపివేయుట ...	103
బోయ యొకఁడు దిలీపుని దర్శింపవచ్చుట ...	104
బోయపల్లియవర్ణనము ...	106
రత్నమయసింహముచేఁ దమపడు బాధలను బోయ దిలీపునకువిన్నవించుట	109
దిలీపుని మృగయాసన్నాహము ...	111
మృగయావిహారము ...	113

విషయము

పుట

చ తు థా శ్వా స ము

రత్నమయ సింహాగమనము	...	121
రత్నమయసింహముఁ దఱుముకొని దిలీపుఁడు మంత్రినందనునితో		
చాల దవ్వేగుట	...	122
దిలీపుని బాణహతిని సింహము హరిణియను నచ్చరయగుట	...	124
హరిణి తనవృత్తాంతమును దిలీపునకు వినిపించుట	...	125
నారదుఁ డింద్రున కెఱిగించిన రత్నచూడవఱోపాయమును		
హరిణి దిలీపునకుఁ జెప్పట	...	129
సుదర్శనుఁడు శృంగారమాలికవలన వినిన సుదక్షిణావృత్తాంతమును		
దిలీపున కెఱిగించుట	...	133
సురభునివృత్తాంతము	...	136
రత్నచూడుఁడు సురభునిరాజ్యమును భ్వంసముచేయుట	...	137
సురభుఁడు శాండ్విగ్యోపదేశమున నగ్నిదేవునిఁగూర్చి యాగముచేయుట		139
ఆగ్నిదేవుఁడు ప్రత్యక్షమయి సురభునకు సుదక్షిణయను పుత్రికనొసగుట		140
సుదక్షిణాసౌందర్యవర్ణనము	...	141
నారదుఁడు రత్నచూడునొద్దకుఁబోయి సురభుని వరవృత్తాంతమును		
జెప్పట	...	143
రత్నచూడుఁడు చంపకావతిపయి దండెత్తి పోవుట	...	145
శాండ్విగ్యుఁ డుపదేశించిన దివ్యమంత్రజప్తభౌవమున సురభుకడకు		
విష్ణుదేవుఁడు వైనతీయునిఁ బంపుట	...	147
వైనతీయుఁడు సురభు నాతని నగరముతోఁగూడ నాకర్షించి		
విష్ణుదేవుఁడుండు వైలమునకుఁ గొనిపోవుట	...	149
రత్నచూడుని గూఢచారుఁడు శృంగారమాలికను వెనుదవులుట		150
సూర్యాస్తమయవర్ణనము	...	151

విషయము	పుట
చంద్రోదయవర్ణనము	154
దిలీపుని విరహము-చంద్రోపాలంభము	155

పంచమాశ్వాసము

రత్నచూడునిమంత్రి విరహపరవశతనున్న దిలీపుని ఆతని మంత్రిని తన పుష్పకంబుపైనిడి కొనిపోవుట	161
దిలీపుడు రత్నచూడునిమంత్రిని దునుమాడి యతనిపుష్పకమును గ్రహించుట	163
సూర్యోదయవర్ణనము	166
వనదేవత యుతించి సుదక్షిణ విరహబాధను దిలీపున కెఱుకపఱచుట	168
వకుళవృక్షము మఱువుననుండి దిలీపుడు సుదక్షిణను గాంచుట	170
దిలీపుఁ డమాత్యసహితుఁడయి సభిసమేత యగు సుదక్షిణను డాయంజనుట	172
కార్డులదర్శనభీతలయి సుదక్షిణాదులు పాఠిపోవుట	173
దిలీపుడు శేషశైలమును జేరుట	175
దిలీపుడు శేషాచలపతిని సందర్శించి స్తోత్రము చేయుట	176
దిలీపుడు శేషాచలపతి యనుగ్రహమునుబడసి పుష్పకముపైఁ దనసైన్యమును జేరఁబోవుట	178
దిలీపుడు రత్నచూడదనుజునివై దండెత్తి చని యతనిరాజధానిని ముట్టడించుట	179
రత్నచూడ దనుజుఁడు ససైన్యఁడయి యుద్ధమునకుఁ దరలుట	180
దిలీప రత్నచూడ దనుజుసైన్యముల సంకులసమరము	182
భానుదేవవిక్రమధన్యులయుద్ధము	184
రత్నచూడుని మాయాకల్పనము	186
దిలీపుడు దనుజమాయను మాయించుట	187

విషయము	పుట
రత్న చూడుడు గణారాధుడయి దిలీపుని మార్కొనుట ...	188
దిలీపరత్న చూడదనుజుల ద్వంద్వయుద్ధము ...	189
దిలీపుడు రత్న చూడ దనుజుని పాశుపతాస్త్రంబుచే బడబాసలంబునఁ బడవేయించుట ...	190
దిలీపుడు సకలపరివారముతో చంపకావతిఁ జేరుట ...	193
పౌరాంగనలు దిలీపుని సందర్శించుట ...	193
సుదక్షిణాదిలీపుల వివాహాలంకారవర్ణనము ...	195
సుదక్షిణాదిలీపులవివాహము ...	198
వివాహానంతరము సుదక్షిణాదిలీపు లయోధ్యానగరమున కేగుట	202
సుదక్షిణాదిలీపుల ప్రథమసమాగమము ...	203

శ్రీ సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

పీ ఠి క

—❖❖❖—

లీలాహరినీలపీఠచిర
శ్రీవత్ససంపన్నవ
జ్యోతిర్మయోదయేన కృష్ణా
గోపానిరామక్షమా
పాలస్వామిసమస్తరాజ్యభరణో
పాయాధికుః హృద్యవి
ద్యాలోలుం బులిజాలరామవిభుసో
మామాత్యునిం బ్రోచుతన్.

1

సీ. ఆర్యసన్నతమహాధైర్యనిర్జితపంచ
బాణుచే రక్షితబాణుచేత
భూభరణానల్పభుజగాధినాయకా
కల్పచే సిద్ధసంకల్పచేత
నరుణజటాస్య స్తహరిణాంకరేఖాక
లాఘుచే నిగమసల్లాఘుచేత
నాద్వైతాద్ధూలచర్మాంబరాకలితక
టీరుచే భూతిపటీరుచేత

తే. భవునిచేఁ బూజితాంభోజభవునిచేత
హరిచే శ్రీగిరింద్రవిహరిచేత
భద్రములు గాంచు బలబలభద్రమూర్తి
రామయామాత్యపులిజాలసోమవిభుఁడు.

2

ఉ. కోరినమోముఁదమ్మివిరిహటములే యన నేల? సమృదం
బీరికలెత్తఁ గూటముల నిచ్చి సుధాసమవాణి వాణిఁ జే
మానభటిం గంచుచతురాస్యుఁడు జాణలజాణ శౌర్యర
క్షోరిపుమూర్తి రామవిభుసోమనమంత్రిఁజిరాయుఁజేయుతన్.

సీ. ముంజేతిపంజరంబున సున్న వెలిచిల్కుఁ
దోలుబల్కు చదివించుతలిరుబోఁడి
తెలివమ్మిపూవుగద్దియచక్కి సుఁసనిష
త్తులు గోల్వఁ గొలుపుండుతోయజాక్షి
యోగింద్రమానసాభోగవీధికల రా
యంచతేజీ దువాళించుతరుణి
యుదుటుగుబ్బలమీఁదఁ గదియించి సరకట్ల
కిన్నరఁ బలికించుకీసలఁగూఁపి

తే. వాణి మదకీరకోకిలవాణి చరణ
పంకజానతగీర్వాణి పద్మపాణి
మహిమఁ బులిజాల రామయామాత్యసోమ
మంత్ర వాచాధురీణుఁగా మనుచుఁగాత.

4

తే హరునినెఱ్ఱిన నరపాలు యతులహృదయ
కమలవీధుల నరపాలుఁ గాంచి వెలయు
నన్నపూర్ణాసమాఖ్యాత యద్రిజాత
ప్రబలి వసియించు సోమయప్రభునియింట.

5

ఉ. తామరపూవుగద్దిను సదా కొలువుండి కరాజ్జవీధి లేఁ
దామరదోయిఁ బూని సిరి తామరతంపర చేసి భక్తులం
దా మరలంగ రానిరయఁ దాలివి ప్రోమముగాఁ రామ మా
రామయసోమమత్రిగృహ రాజమునకావసియించు గావుతన్.

ఉ. బొజ్జగలయ్య యుండ్రములభోగి మెఱుంగుఁబసిండిచాయబ
ల్లజ్జ సమస్తయత్నములకుం దొలిపూజలు గాంచుమేటియీ
ముజ్జగమేలు ప్రాతదొరముద్దులపట్టి గణాధినాథుఁ డు
ద్యజ్జయమిచ్చు రామసచివాగ్రణిసోమనమత్రిమాళికిన్. 7

క. కందాళభావనావ్యుల
నందను శ్రీరంగగురుని నతబుధరయో
మందారంబు నుతంతును
మందారమరందబిందుమధురారభటిన్. 8

తే. కాళిదాసావిసంస్కృతకవులఁ దలఁచి
యాంధ్రభాషావిశేషభాషాధిపతుల
నన్నపార్యాదులను బుధి సన్నుతించి
పాలగుమి భీమగురుని సవ్యక్తిఁ గొలుతు. 9

— క క వి ని ం డ ల —

ఉ. స్వల్పకవితత్వతత్త్వవిభవాంధులు గొందఱు ధీరమండలా
కల్పసువర్ణరూపకవికావ్యచుచిస్థితిఁ గాంచియున్ వృథా
తెల్పుదు రాత్తవాక్ ప్రతిభతీవ్రకరాంశుచయంబుముందటం
బొల్పుగ వేడిమిం జెనకఁ బూచుస్ఫులింగపరంపరాకృతిన్.

క. త ప్పెఱుంగఁ; డొప్పఁ దెలియఁడు;
చొప్పేమియుఁ గానలేడు; సుకవులజాడల్

తప్పు దాల్చుచు దానుం

జెప్పుదు నను గవిత కుకవి; సి గైఱుగఁ డొకో! 11

వ. అని యిష్టదేవతాస్తరణంబును బుర్రాతనాద్యతనకవిపూజా
చరణంబును విద్యజ్ఞనహర్షణంబును గుకవిధర్షణంబును
గావించి నవరసావిర్భావసిబంధబంధురంబుగా నొక్కప్రబం
ధంబు రచియింప నుద్యోగించునమయంబున మణికుట్టిమ
ప్రాసాద సౌధమహాహట్టబాదాలిపట్టణ శ్రీకీరీటం బగు
కొలుపుకూటంబున. 12

మ. కవులుం గాణలు జాణ లాహ్యలు హితుల్ కాంతాసమూ
హంబు లుత్సవలీలం దనుఁ గొల్వ నిండుగొలువై సత్కా
వ్యగోష్ఠీవిశేషవిరోదైకపరాయణత్వమును రాజ్యశ్రీవిహీ
రంబుఁ బ్రాజ్యవివేకంబుఁ దనర్ప రామవిభుసోమామాత్యుఁ
డత్యున్నతన్. 13

తే. నవ్యసుగుణాభిరామతెనాలిరామ
పండితాగ్రణిసత్పుత్ర భవ్యమిత్ర
హరపదాంభోజసౌముఖ్య నన్నపాఖ్య
నన్నుఁ బిలిపించి యాదరోన్నతి వహించి. 14

చ. “పలుకులకల్కి కప్పురపుఁబల్కులు చల్లినరీతిఁ బండువె
న్నెలతఱుకుల్ విధుండు హవణించినమించున శంబరారి చెం
గలువలతుఁపుఁగోపులముఖాముఖఁ జూపినయేపునంగృతుల్
పలుకఁగ నేర్తు పూర్వకవిపద్ధతి రామయ యన్నసత్కవీ. 15

తే. సరససాహిత్యసాహిత్యపరత నీవు
పరిధవించుసుదక్షిణాపరిణయంబుఁ

గీర్తి విలసిల్లు మాకు సంకితము నేయు
తేట యగువాగ్విలాసంబు కోటి నేయ.”

16

వ. అని బహుకరించి తాంబూలంబు జాంబూనదపాత్రచే
నొసంగి మణిమయభూషాచీచీనాంబరంబు లర్పించిన నేను
నమ్మంత్రిచంద్రుండు మనీయకవితాకుముద్వృత్తివల్లభుండగు
భక్తు సంతసెల్లి యేతదాచరణంబున కలంకరణంబుగాఁ
గోనేటి రామక్షమానాథునంశావతరణం బభివర్ణించెద
నెట్లనిన:

17

శ్రీకృష్ణప్రభువంశవర్ణనము

తే. చంద్రనంశాభిపూర్ణిమాచంద్రుఁడార
వీటిబుక్కయరామభూవిభునిసుతుఁడు
తిమ్మరాజేంద్రుఁడన్వయదీపకుండు
గనియెఁచినకొండభూపాలు ననఘోలు.

18

చ. కులనిధి యానృపాలకుఁడు కోనమచేవి వరించి కాంచె జే
కొలఁది నరాతులం దునుముకోనేటి తిమ్మనరేంద్రు, భూమిభృ
త్తిలకముఁ జిన్న తిమ్మవిభు, ధీరసుధానిధి యప్పురాజు, ని
ర్దళితవిరోధిభూవరకురంగుని రంగనృపావతంసమున్.

19

వ. అం దగ్రజుండు:

20

సీ. తృప్తి గావించె దైతేయవిధ్వంసికి
మేటిరామాసుజకూటకోటి;
నర్పించె గీర్తికాంతాగ్రహారములుగా
నగ్రహారములు ధరామరులకు;

నిశ్రేణిగా నిల్వై నిజభుజాఖడ్గంబు
 నమరేంద్రపురి కేగునరివరులకు;
 బుధులఁ బెన్ని ధులఁ దన్నుచు ధాత్రిఁ బాలించె
 ధర్మంబు నాల్గుపాదములఁ జనగ;

తే. భరతమాంధాతృనహుషనాభాగరఘుయ
 యాతిరఘరామవిఖ్యాతి నతిశయిల్లె;
 రాజమాత్రుండె యాదార్యరాజరాజు
 దీప్తిదినరాజు కోనేటి తిమ్మరాజు!

21

తే. విజయఫల్గునుఁ డారాజు వెంగళాంబ
 యందుఁ గాంచెను రిపువార్ధిమందరంబుఁ
 గుండలీశ్వరమతిహారిఁ గొండశౌరి,
 జన్యరఘరాము రామరాజన్యవరుని.

22

వ. అం దగ్రజుండు:

23

మ. కరవాలాహతశత్రునై న్యవిచలద్గంధాంధదుర్వారసిం
 ధురకుంభస్థలితోరుమాక్తీకమణిస్తోమంబుచేతకా సమి
 ధ్యరణికా నిత్యయశోంకురంబుల ధరాధౌరేయబాహర్గళుం
 (?)డరరే, కోనేటి తిమ్మభూవిభునికొండాధీశుఁ డత్యున్న తిన్.

వ. తదనుజుండు:

25

సీ. సంగ్రామజయయోగ్యసాభాగ్యమహిమల
 రాముతో నలసుధాధాముతోడ,
 సంపద్విలాసవాచావిశేషంబుల
 నిందుతో దర్శికరేందుతోడ,

శాశ్వతైశ్వర్యప్రజారంజనంబుల
భవునితో సంభోజభవునితోడ,
విశ్రుతసౌందర్యవిక్రమక్రమరేఖ
భద్రుతో నలబలభద్రుతోడ

తే. సాటి సేయంగఁ దగు నిరాఘాటకోటి
థాటికాపాటితారి కోనేటి తిమ్మ
రాజకలశాబ్ధిపూర్ణిమారాజమూర్తి
రామభూపాలుఁ డఖిలాభిరామకీర్తి

26

తే. ఆనృపాలకుకృప ధవళాతపత్ర
చామరాందోళికాభటసామజాశ్వ
మహిమ విలసిల్లె సోమయామాత్యవద్యుఁ
డభినుతించెద నిపుడు తదన్వయంబుః

27

❖ కృతిపతివంశవర్ణనము ❖

ఆ. సకలజీవరాశిసంభవస్థానమై
వెలయుకడుపు కందవి త్తనంగ
నమరు నేమహాత్ముఁ డాకేశ్యపప్రజా
నాథు నపరభువననాథుఁ దలఁతు.

28

ఉ. నిత్యయశోవిభూతి నూవణించినతస్తునిగోత్రరత్నమై
సత్యవచోవిశేషగుణసంగతుఁ డౌపులిజాల మల్లయా
మాత్యుండు రాజపూజ్యమహిమవిలసిల్లుచుసంభవించె నౌ
న్నత్యము గంగమాహృదయనారజసీరజబాంధవాకృతిన్.

సీ. నవయావనోద్దామవివిధకళాధామ
భామినీరతిరాజు రామరాజు,

శౌర్యనానాగుణస్థైర్యమహాదార్య

నిత్యుండు వెన్నపామాత్యవర్యుఁ,
డంగీకృతాభంగసంగితసాహిత్య

శృంగారమతిహారి సింగశౌరి,
యఖిలదేశాయాతయాచకావససము

ద్యూతకీర్తివిభుండు పోచఘరుండు,
తే. సాంద్రరుచిహేళి యస్పాప్యసదినహాళి,
దిగ్గజబలుండు నరహరి ప్రెగ్గడమును
జననమందిరి యాపూజ్యజంపతులకు
సరవి సుదయించుపద్మజైశ్వర్యలీల.

30

శా. ఆమంత్రింద్రులయందుఁ బోచనుధీహర్యక్ష మతుద్రవా
చామాధుర్యుండు గాంచెయాచమశరచ్చంద్రాననం బెండ్లియై
ప్రేమ న్నాగనమంత్రి మల్ల ననువారె; వారిలో బంధురా
జీమందారము నాగశౌరి వరియించెన్ నాగమాప్రేయసిన్.

క. కలిగిరి మువ్వచుతనయులు

విలసితవిఖ్యాతనీతినిద్యావినయుల్

కులనిధు లాజంపతులకు

నలమతి దుగ్గనయు, సింగనయు, బోచనయున్.

32

తోడకము. నాగయపోచజనప్రభుఁ డోలిన్

నాగమ యన్లలనామణియందున్

రాగముతోఁ బినరామనఁ గాంచెన్

రాగవతీరతిరాజసమానున్.

33

వ. తదగ్రజుండు:

34

తే. నాగవిభుసింగఁ డమలక్కనళిసవదన
 వేడ్క వైవాఱు దనకు దేవేరి గాఁగఁ
 గనియె నిద్దఱుతనయుల వినయనిధులఁ
 బోచమం త్రియు, మల్లప్రభుండు ననఁగ. 35

వ. తత్పూర్వసంభవండు: 36

సుగంధి. నాగరాజు దుగ్గమంత్రినాగహారుఁ డబ్బమా
 నాగయానఁ బెండ్లియై జనప్రసిద్ధవిక్రమో
 ద్యోగి రామపైన్యనాథు, సున్నతప్రభావనా
 భాగు వీరశౌరిఁ గాంచె భాసుచంద్రతేజులన్. 37

ఉ. ఆపులిజాలదుగ్గసవివాగ్రణివీరయమంత్రిచంద్రువా
 చాపరిపాటికిం దెరలి చయ్యన భోగివిభుండు శయ్యయై
 శ్రీపతి నాశ్రయించె; నయశీలవిధేయు లజేయుతోడరా
 రాపునఁ జక్ర మేలెడుదొరక భజియించుట యుక్తమే కదా!

తే. అతడు కొండాంబయందుఁ దిష్టుయ్య, గొండ్
 యాఖ్య, చినతమ్మమంత్రింద్రు, నప్పఘనుని,
 వెంకటామాత్యుఁ, జిటియప్పవిభుని, చిన్న
 కొండపను గాంచె విక్రమోద్ధండభుజుల. 39

శా. నిగ్గుల్ దేరెడుకీర్తిచంద్రికలు మున్నే నిండ ఓగ్గిధిఁ బూ
 మొగ్గుల్ వోలె వికాస మొద సుకృతంబుల్ తేట వాటింప స
 మ్యగ్గంభీరత నీమహాన్వయమునం దైశ్వర్యధుర్యస్థితీ
 దుగ్గామాత్యునిరామరా జలరె జేతోవిస్ఫురద్రాముడై.

క. అమృతమంత్రిచంద్రుఁ డీతలఁ
 దిష్టామాత్యునితనూజుఁ దిష్టాంబ మన

స్వప్నదమున వరియించెను

గవ్వనివిలుకానితండ్రి కలిమిచెలి బలెన్.

41

చ. వినయము ప్రోక, యార్జితవివేకమునిల్కడ, వంశరక్షణం
బునకు నిదర్శనంబు, తగుబుద్ధులయూట, కీర్తిచంద్రికా
ఖని, బుధబంధవాభిమతకల్పకవల్లిక, దుగ్గరాజురా
మనకులభామ తిష్ఠమమహామహిమం గొనియాడ శక్యమే !

చ. భవవదనంబు లయ్యమరపాదపముల్ హరియాంబుధమ్ములున్
భువి సరమూర్తులై పాలుచుపొల్పున వారికి గల్గి రాష్ట్రబాం
ధవనిధి సోమమంత్రియు, జనస్తుతుఁ డెల్లయశౌరి, సత్ప్రభా
కువలయమిత్రుఁ డబ్బనయు, గోటిచమూపతి, దుగ్గనార్యుఁ
డున్.

43

సృగ్ధర. శ్రీకాంతాకాంతపాదాశ్రితమతివిభవృత్ శేషమీ శేష
మూర్తి - రాకాచంద్రోపమానప్రథితశుభయశుక్ రామ
మంద్రీంద్రపుత్రు - నాకద్రుప్రాధదానోన్నతుని బహు
కళానందితశ్రీవిలాసా - స్తోకప్రఖ్యాతుఁ గీర్తింతురు బుధ
జనముల్ దుగ్గయామాత్యవర్యున్.

44

క. ఆసరసమూర్తి శ్రీసతి

కేసమయన వాసిఁ గాంచు కేసమయందున్

వాసన గలకీర్తుల బల

శాసనతనుజాతుఁ బోలునర్వపఁ గాంచెన్.

45

వ. తదగ్రసంభవుండు:

46

మ. స్మరజిద్విక్రమధాముఁ డాయళియరామత్నావరోత్తంసుచే
గురుసామ్రాజ్యధురంధరత్వఘనుఁ డాకోనేటిరామాధిప
ధీరసైన్యాధిపుఁ డబ్బమంత్రి వరియించెన్ యజ్ఞమాంబున్

మనో - హరభాగ్యోన్నతిఁ గంకిపాటిపురవేదామాత్యపుత్రీ
మణిన్. 47

మ. స్తుతలీలం బులిజాలయబ్బయసుపుత్రుల్ థాత్రి వర్ధిల్లి రు
ద్యతతేజం డగుతిమ్మనార్యుడును, గొండాఖ్యుండు, జగన్న
యుక్ - శ్రీతచింతామణి చిన్నతిమ్మవిభుడున్, శేషాద్రి
యుక్, లాలితా - కృతి కోనేటి ఘనుండు, మానసపుటీభేల
ద్దయావైఖరిన్. 48

చ. సరసుండు నీతికోవిదుండు చక్కనివాడు గుణాధికుండు నే
ర్పరి యుచితజ్ఞు డర్థిజనరక్షణదక్షిణపుణ్యమూర్తి శ్రీ
హరిపదభక్తు డబ్బసచివాగ్రణితిమ్మనమంత్రిచంద్రుఁ డి
ద్ధర శుభ మొందుఁ గీర్తిలతతారకకోరకలీలఁ జాలగన్. 49

మ. పులిజాలెల్లయమంత్రి బాంధవజనంబుల్ మేరగాఁ గాంచె
వెం-గళమాకొండమలక్ గిరమ్మ నతిరాగప్రాప్తి నుద్వా
హమై-తెలుఁగామాత్యుని, బెద్దధీమణి, గుణాబ్ధి రామ
మంత్రిండు, సు-జ్జ్వలతేజోనిధి సోమరాజు నిజసంసారద్రు
కందంబులన్. 50

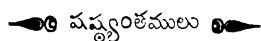
వ. వారిలోనః 51

మ. హరిశౌర్యం బులిజాలయెల్లయ తెలుంగాధీశుఁ బోత్తుం
బ్రభా- దరధీదానకళావిలాసజయవాగ్ధారానిరూఢిక్ దివా
కరుతోఁ గశ్యపమానితోఁ గచునితోఁ గానీసుతోఁ గౌము
దీ-కరుతోఁ గాయజుతోఁ గపిధ్వజునితోఁ గద్రూతనూజా
తుతోన్. 52

వ. తదనుజుండు: 53.

చ. పలుకు శిలాక్షరంబు; సిరిప్రాపులు చూపులు; కీర్తికాంతపై
వలపు నిజంబు; వాసియును వన్నెయునుం గలవాడ; తాల్కి
కి- నెలపు; పరోపకారగుణనిర్వహణంబున సాటి యెవ్వ రీ
వలఁ బులిజాలయెల్లసచివ ప్రభుపెద్దనమంత్రి మూళికిన్! 54

తే. సోమనిభకీర్తి పులిజాలసోమవిభుఁడు
చారుకీర్తి దరూరిమాచప్రథాను
తనయ వైకుంఠమ వరించి కనియె వాక్య
విభవజితచక్రధరశయ్య వేంకటయ్య. 55

క. ఏతాదృశశుభవంశ
ఖ్యాతునకున్ సదయహృదయకంజాతునకున్
జాతుర్యానంతునకున్
మాతాపితృభక్తియుక్తమతిమంతునకున్; 56

క. నీహారకిరణకుముదవ
నీహారసుధార్ఘరీవినిర్మలకీర్తి
స్వాహునకు వితరణాంభో
వాహునకు రమాశకుంతవరవాహునకున్; 57

క. కుండలిపరివృధాకిటివే
దండకుభృత్కమతభరితధరణీధరణో
ద్దండజయకలితచాహ
దండునకుఁ బ్రభావచక్రధరకాండునకున్; 58

క. పజ్జుచ్చిచెన్నకేశ్వర
హృజ్జలజాతునకు రూపహృజ్జాతునకున్

సజ్జనసంస్తుతవిమతో

ద్యజ్జయశౌర్యనకు ధరణిధర ధైర్యనకున్;

59

క. కోనేటిరామరాజద

యానూనప్రాప్తశాశ్వతైశ్వర్యనకున్

దానాంధసింధురాధిక

సేనాస్థైర్యనకు శేముషీధుర్యనకున్;

60

క. శ్రీమహిళాగేహునకున్

సామర్థ్యమనోజ్ఞ సుగుణసన్నా హునకున్

ధీమహితరామయప్రభు

సోమానూత్యునకు ధర్మసుతసత్యునకున్;

61

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పం బూనినయిష్టహా

ప్రబంధంబునకుం గథాక్రమం బెట్టి దనిన:

62

కథా ప్రారంభము

—ॐ ఆయోధ్యాపురవర్ణనము ॐ—

చ. కల దొకపట్టణంబు మిహికాకర మౌళినివాసహాసిపే

శలవిధుకాంతసౌధరుచిజాలధగర్ధగితాఖిలాశ మై

జలరుహమిత్రవంశనృపచంద్రయశోలతికాలవాలముం

బలై బృథువజ్రసాలము నభం బొరయంగ నయోధ్యనా
మహిన్.

63

చ. కనకనికేతనాగ్రబలఘస్త్వరరత్న మరీచివీచికల్

వనదపదంబునం బొలుచు వారిజబాంధవమండలంబు దా

రొక్కునుతుదభూములన్ మెలగుకొమ్మలక్రొవ్వెద లాశ్ర

యించి పెల్లునఁ దఱియైనఁ బైఁ దొడరుసంతమసచ్చటలో
యనం బురిన్. 64

ఉ. బంగరురంగు దిక్పటలిఁ బర్వఁగఁ బర్వపురంబుకోట నిం
గిం గబళించి పోవ గమకించియు, నయ్యతలంబు నంతయున్
జంగున దాటఁ జూచియును, సంశయమున్ వహియించి
నిల్పుటల్ - చెంగట నున్న రాహువును శేషునిఁ గాంచుటనో
తలంపఁగన్! 65

ఉ. కొమ్మలఁ బ్రొద్దు వ్రాల మిణుఁగుల్లు దివంబులఁ దత్పురీసమీ
పమ్మనఁ బర్వఁ గోట యనుపక్షివిభుండు వియత్థణిండు వే
గమ్మన మ్రింగి తద్వికటగాఢఫణాభమణిప్రతానమున్
గ్రమ్మఱ నొక్కటొక్కటియ క్రాసి వెలిన్నిగిడించెనోయనన్.

చ. భువనవిహారిణిం దనదుపుత్రిక నొండెడ కేగనీక భూ
ధవు లినవంశు లప్పురి సతంబుగ నిల్పుట కాగ్రహించి య
న్లవకులసార్వభౌముఁడు తరంగతురంగపరంపరోద్ధతిన్
దివురుచు వచ్చి చుట్టమయి నిల్చినజాడ నగడ్డ చెన్నగున్. 67

తే. వెల్లమానిసి, మాననివిసముపొంగు,
దాటువడినాఁడు, సంతతతాపమయ్యుండు,
దనకుఁ గట్టువడుండుట తగవు గాక
వనధి యీడొనె యప్పురవప్రమునకు! 68

తే. పురము మేడలనుండి యంభోజముఖులు
కమ్మకస్తురి వేలుపుఁగొమ్మమూఁక
కర్పణము చేసి వారిచే నందికొండు
ననుపుఁదావులహరిచందనద్రవంబు. 69

ఉ. ఉన్నతసౌధవీధికలనుండి పురాంగన లంతికాగతుకౌ
బున్నమచందమామఁ బరిపాషితబాలచకోరచంచుసం
భిన్నమయూఖః జేయఁ గని చేరి తదీయమృగంబు మేయు
వా, ల్లన్నులచెన్నుఁ దైకొనుటఁ గల్గినభీతి వతంసదూర్వలన్.

శా. రాకారాత్ములఁ జంద్రకాంతరచితప్రాసాదకూటంబు లు
ల్లోకప్రక్రియలం గరంగఁగఁ బ్రణాళుల్ నిండి యశ్రాం
తథా, రాకారంబున జాటునీరు రతినాథాటోపసస్యావన
శ్రీకిం జంద్రుఁ డొనర్చుకాల్వలన వర్తించుకౌ బురీషీధులన్.

మ. కనకాద్రిప్రతిమోన్నతాకృతులుగాఁ గల్కాణసౌధంబు ల
వ్వనజాతాసనుఁ డిప్పురి న్నిలిపి యూర్ధ్వతోణిపై వ్రాలుత
ద్భనమార్గం బొకయింతయెత్తి వివిధస్తంభంబుల న్నిల్పె నాఁ
గనుపట్టుకౌ మణిపుంజమంజులవతాకాదండసంఘాతముల్. 72

ఉ. కాంచనసౌధవీధిఁ బురకాంతలు నిల్చి వియత్తరంగిణీ
కాంచనపంకజమ్ముల నఖప్రతతిం జిదుమంగఁ బోయి తత్
ప్రాంచితచంచరికవలయంబులు జుమ్మన నాట మాని యో
డించుకొనంగఁ బూనినవడికౌ మరలింతురుమోముఁదామరల్.

చ. అలరులతేనెకాలువలయంచులఁ బండినశాలిపజ్జీక్రే
వల నలపట్టుజీనువలు వ్రాలిన హాలికబాలికాజనం
బులు ధవళేక్షుపర్వములఁ బుట్టినముతైము లుంచి పూవుఁదీ
వలయొడినెళ్ళ రువ్వనఁగ వైతురు తత్పురబాహ్యవీధులన్.

—ॐ ఋ తు వు లు ॐ—

చ. అలరుల నవ్వువెన్నెల మదాభిఘనచ్ఛట తేనెమంచుమె
చ్చుల వలిగాలిసోకుడుల జొంపపుఁ బుప్పొడియొద్దఁ గీరరా

ట్కులముఖకాంతికింశుకపటుత్వముఁ గల్గుటఁ జేసి పొల్పు.
విం-తలుగ ఋతుప్రతానకము తత్పురకేవలనాంతవీధులన్.75.

—౧౩ పుష్పలావికలు ౧—

ఉ. తావులపాటలంబులును దవ్వగుకల్వలు బొండుమల్లెలుం
గావలె నన్న హాసమచికొముది గన్గొనల న్నటింపఁ గె
మ్మోవులు పాటలల్ తిలకముల్ గలవున్నవి లే వటంచుజా
రావళి గేలి నేయుదు రుదంచితమూర్తులు పుష్పలావికల్.

—౧౪ మందమారుతము ౧—

తే. కొదమతీవెల నాడించుకోడెకాఁడు
వలపుఁబుప్పొడి మ్రేఁ బూసువన్నెకాఁడు
(సురతఘర్తాంబుముక్తాళి చూఱకాఁడు)
మెలఁగు నవ్వీటఁ జల్లతెమ్మెరలతోడ.

77

—౧౫ చతురంగబలము ౧—

సీ. కుంభసంభవకళాగంభీరమూర్తులై
పర్వతోన్నతి డించు భద్రకరులు
సుద్ధామభీమజవోద్భృత్తి విజయాను
కూల్యంబు సవరించుఘోటకములుఁ
జక్రవర్తిత్వనిర్వక్రవేగస్ఫూర్తి
దారుణక్రమరేఖఁ దగురథములుఁ
బ్రతిపక్షబలగర్వభంజకప్రాధిమైఁ
బదవిశేషముఁ గాంచి పొదలుభటులు

తే. దానధారావిహారదోర్ధ్వగతుల
నతులితోదగ్రసామగ్రి యతిశయిల్ల
దంతలాలాటప్రముక్తావిభూష
ణాత్తతరకీర్తనై పీట నలరుచుండు.

78

— శ్రీలు —

చ. పలుకఁగ నేర్పుచిత్రములు, పాడఁగ నేర్చినపుష్పవల్లికల్,
మెలఁగఁగ నేర్పురత్నములు, మెల్లఁగనద్వయనేర్పుచంచలల్,
నిలుకడ నేర్పువెన్నెలలు, నెయ్యిముఁ దియ్యము నేర్పువైడి
కెం-దళుకు లనం జెలంగుదురు తామర నేక్షణలప్పురంబునన్.

— బ్రహ్మణులు —

క. గురునకు గురువులు విద్యా
పరిణతి, నలబ్రహ్మ కై న బ్రహ్మముఁ దెలుపన్
బరితవణ గలిగి వేదపు
గరువు లనన్ విప్రవరులు గల రవ్వీటన్.

80

— క్షత్రియులు —

తే. బాహుదండంబు ధారుణీపద్మముఖికి
విజయలక్ష్మికి శాతాసి విడిదిఁ జేసి
యాజి సంప్రాప్తకీర్తి దిగంతములకుఁ
బనిచిరట యెన్న నగునె తత్పార్థివులను !

81

— వైశ్యులు —

మ. వలె నన్నన్ వెల యిచ్చి కొండ్లు మురజిద్వక్షస్థలీరత్న
ముం-బులిజున్నేనియు నవ్వఁ జూపుదురు, తప్పుల్ పట్టి బేహి

ర మే- వలన నేరఁ డటంచుఁ బల్కుదురు సర్వజ్ఞాప్తనిం,
దత్పురిం- గలిమిం బేరెలమిం దలిర్చినవణిగ్వర్మ్యుల్ యశో
ధుర్యులై. 82

— శూద్రులు —

- క. ధరఁ గొండ్ర వేలు పండఁగఁ
బురుషాయుషమధ్యవిఘ్నముం బొరయక తా
మరతంపరలైనసిరులఁ
బురి నాలవజాతి ఖ్యాతిఁ బొలుపు వహించున్. 83
- వ. అప్పరంబున కధీశ్వరుండు: 84

— శ్రీరాఘవచక్రవర్తి —

- సీ. తనిపినాఁ డేరాజు తమతండ్రి యలవోక
యాడినమాట సత్యంబుతేట;
చొనిపినాఁ డేరాజు సుకుమారకౌమార
వీరవైఖరి దేవతారివరుల;
మనిపినాఁ డేరాజు మార్తాండసంజాతు
పగఁ దీర్చి నమ్మంగఁ బ్రతి న చేసి;
యనిపినాఁ డేరాజు కనకభంగతరంగ
మగుమహాంభోరాశి సంపములికి;
తే. నతఁడు సామాన్యుఁడే వళక్షాహికటక
కటకగిరిరాజధారణోత్కటభుజాగ్ర
జయసముత్కంఠదశకంఠభయదకంఠ
విదళనోద్భాసి రాఘవోర్వివిభుండు. 85
- క. అసిధారావ్రతమున ని
వ్యసుధయుఁ గీర్తియును గెల్పువలతియుఁ దనకై

వసముగ నీత వరించిన

రసికుఁడు శ్రీరాముఁ డేకరాముఁడె చూడన్!

86

వ. ఆవరత త్వస్వరూపం బొక్కనాఁడు:

87

సీ. గంభీరవిద్రుమ స్తంభసంభారంబు

జలజరాగ ప్రోతవలభికంబు

వైడూర్యకాంతిసంవళితగవాక్షంబు

మరకతమయతులాపరిచితంబు

గాంతనిశాకాంతకాంతవేదియుతంబు

దీప్తవజ్రోపలదేహళికము

జారురల్పోదితద్వారశాఖాశోభి

గోమేధికాక్రాంతకుడ్యతలము

తే. ఖచితముక్తావళీచిత్రకనకపత్ర

గర్భితంబును నై రత్నగర్భవలన

మేనుగిరి గాంచుముద్దుకుమారుఁ డనఁగఁ

జూడఁజూడఁగఁ దగు నొక్కమేడలోన;

88

క. కొలువుండె గలశజలనిధి

వెలిచిలువ మెటుంగుగద్దె విష్ణుఁడు పోలెన్

ధళధళలు గుల్కువజ్రపు

చెళుకుల విలసిల్లుసింహపీఠమునందున్.

89

సీ. శృంగసంగత మైనబంగారుగట్టుచం

దమున సౌమిత్రి వేత్రము ధరింపఁ,

జెంత జాబిల్లికిఁ జేయిచ్చెనో యన

భరతుండు ధవళాతపత్ర మూన,

వామనాకృతిఁ జూపువహి నానతాంగుడై
 లవణారి కార్యజాలంబుఁ దెలుప,
 స్వాభీష్టఫలసిద్ధు లందుకైవడి వాలి
 యనుజుండు కానుక లందుకొనఁగ,

తే. నడప మంసంబుపై ప్రేల నంగదుండు
 మట్టముగఁ జీల్చి తెలనాకు మడిచి యొసఁగ
 ననిలసూనుండు పైఁ జూచునడుగు లొత్త
 నుండువిభుకొల్వ కన్నులపండు వయ్యె.

90

❧ రాఘవునికడ కగ స్తవహర్షి రాక ❧

తే. అంతఁ బణిహారి యొకరుండు హారలతలు
 పృథులవక్షస్థలమునఁ బేరెములు గొనఁగ
 వేగఁ బఱతెంచి జానకీవిభునిఁ గాంచి
 “దేవ, ఘటసూతి వీఁడె యేతెంచె” ననుడు:

91

ఉ. దిగ్గన సింహపీఠి దిగి దేవవిరోధివిరోధి ధారుణీ
 భుగ్గజభర్త రాఘవుఁ డపూర్వపువన్నె పసిండిదుప్పటికొ
 బిగ్గనఁ జుట్టుకొంచుఁ దగు పెద్దలఁ దమ్ములు వెంట రాఁగ స
 మ్యగ్గతిమై నెదుర్కొనియె నంబుధిభీకరు నమ్మనీశ్వరున్.

92

వ. ఇవ్విధంబున నెదుర్కొని:

93

క. అచ్చ మగుభక్తి నర్ఘ్యం
 బిచ్చియు నర్హార్చనంబు లిచ్చియు హృదయం
 బిచ్చియు మునిఁ దోడ్కొని భూ
 భృచ్చంద్రముఁ డేగి యుచితపీఠిక నునిచెన్.

94

తే. తాను మునినాథుననుమతి ధవళకిరణ
 మండలస్థితకైటభమథనుఁ డనఁగఁ

దళకువజ్రాలనిగనిగల్ దొలుకరింప
నొనరుసింగంపుగద్దియ నుండి యపుడు:

95

క. కుంభభవుఁ జూచి “వింధ్య
స్తంభముఁ గావింప నిగుడుతావకకీర్తి
స్తంభము త్రిభువనభవన
స్తంభము గా యిల్వలాగ్రజన్తధ్వంసీ

96

క. లవణాంబురాశి నంత
ర్నివసదళిం బోలఁ గేలి నెత్తామరఁ బే
లవముగ లవముగ నునిచితి
భువనాద్భుతమహిమ నోతపోధనచంద్రా.”

97

క. అనపుడు సంతోషసుధా
వననిధిఁ దేలుచుఁ దపస్వివర్యుడు రాముం
గనుఁగొని దశనబోధ్యత్నలు
గొనబగుచిటునగవుఁ గూడుకొన ని ట్లనియెన్.

98

—ॐ అగస్త్యమహర్షి రాఘవునిఁ బ్రశంసించుట ॐ—

ఉ. “ఏ నొకవితయే రఘుకులేశ్వర; యాదిమవిష్ణుమూర్తి నై
యినిఖిలావనీతలము నేలెడునిన్ గనుఁగొంటి; నేడుగా
నానియమంబు నాజపము నాతపమున్ ఫలియించె భక్తస
న్తానధురంధరత్వముననా జననాయక, యిట్లు పల్కుటల్!99

ఆ. పూని పట్టి జలధిపాం గడంగించిన
మాతపంబు కొలదియే తలంప;
భ్రుకుటికన్న మున్న పొది వెల్లి తుదకు న
వ్వనధిఁ దెచ్చు నీడువాలుదూపు.

100

క. ఆనీరధి నేతువుగా

వానరయూధములచేత వసుధేశ్వర, నీ

వానించులైలములలో

నే నడచినవింధ్య మెంత; యిదియును వింతే!

101

సీ. కాలవీరుఁడు దైత్యగణముఁ ద్రుంపఁ గృపాణ

మూఁది యవ్వల వైచునొఱ యనంగఁ,

బుడమిముద్దియ గట్టుపుట్టంబునం దెఱ

కకుఁగా నమర్చినకమ్మి యనంగ,

లంకాపురీలక్ష్మి శంకించి దాఁ దండ్రి

దండ గొల్పినభుజాదండ మనంగ,

నీవార్ధివిస్తార మింత యా నని నల్వ

కొల్చి తివ్వనికొలకొల యనంగ,

తే. ధరణితనయాపరాభవోద్ధామభీమ

జవనవనసమదూభతజాతపతిత

సతతదశకంఠదిగ్జయస్తంభ మనంగ

నేతు వొనరించితివి నాఁడు భూతలేంద్ర!

102

తే. రత్నచూడామరారాతి రణధరిత్రుఁ

దునుముమీతాత యగుదిలీపుని నుతించి

రావణధ్వంసి వగు నిన్నుఁ బ్రణతి నేయ

వలయు; నసురారు లెవ్వరికొలఁది వారు."

103

— { రాఘవుఁ డగస్త్యునిఁ దమతాళయగు దిలీపునిచరిత్రమును వినిపింపఁ గోరుట } —

తే. అనుడు సమ్మోదహృదయుఁడై యవనివిభుఁడు

మా నిగంభీరవచనసామగ్రి కలరి

“రత్నచూడాఖ్య సంశుమద్రాజసూతి
గెలిచె నేరితిఁ దత్కథఁ దెలుపవలయు.”

104

వ. అని కృతాంజలియై ప్రార్థించిన మౌనిమండలేశ్వరుండు
నృపాఖండలునభిప్రాయంబు దిలీపకథాశ్రవణవిధేయం
బగుట యెఱింగి యిట్లని వక్కాణింపఁ దొడంగెః

105

—ॐ దిలీపమహారాజచరిత్రముః అంశుమంతునివృత్తాంతము ॐ—

సీ. తనకృపాణీవల్లి యనతారికోటిర

పద్మరాగచ్ఛాయఁ బల్లవింపఁ,
దనదానదేవతాతరువు సజ్జనబంధు

కవిమిళిందముల యేకటులఁ దీర్పఁ,
దనకీర్తిపాథోనిధానంబునకు హరి

త్కరిశిరంబులు నైకతములు గాఁగఁ,
దనరూపహరిణలాంఛనరేఖ శుద్ధాంత

దృక్పథోరంబులతృప్త మాన్మ,

తే. వినుతి వహియించె సప్తార్ణవీపరిత

సర్వసర్వంసహచక్రసంభరిష్టు

జిష్టుబాహువిలాసరోచిష్టుఁ డుత్తు

కేతుసన్నిభుఁ డంశుమత్తి తివిభుండు.

106

ఉ. నైలజ నిందు శేఖరుండు జహ్ను సుతఁ జలరాశిభర్త ల

క్షీలలనావతంసమును శేషభుజంగశయానుండుం బలెఁ

మాశవహేమధన్వనికుమారిక భానుమతిఁ వరించె భూ

పాలకిరీటరత్న మెలఁబ్రాయము సౌఖ్యవిధేయమై తగన్.

క. జంపతు లయ్యిద్దఱును ద

లంపులు బహురతులగతుల లంపులఁ దనియఁ

జొంపం బగుకోర్కి వినో

దింపుచు నుండంగఁ బెక్కుదినములు చనియెన్.

108

— అంశుమంతుని సంతానకాంక్ష. —

తే. సిరుల సౌఖ్యంబు నొందియు ధరణినాథు

హృదయ మాత్మజుఁ డొదవమిఁ గొదవఁ దాల్చె

శర్వరీప్రాప్తి గలిగియుఁ జంద్రికావి

కాస మీక్షింప దొరకనికల్పవోలె.

109

క. సప్తహయవంశుఁ డొకనాఁ

డాప్తపరంపర వినంగః “నాత్మజజనన

ప్రాప్తి కడుఁ దడసె నా; కీ

సప్తద్వీపేశతాభిసక్తి వృథ సుఁడీ!

110

సీ. అంబుజంబునకుఁ గా పగురవిచాయల

చాయఁ గుండలరుచుల్ చొకళింప,

శ్రీమందిరద్వారసీమతోరణరేఖ

నలరావిరేక నిగ్గులు దొలంక,

హరిణాంకువెనువెంట నట్టాడుచంద్రికా

లవ మన లేనవ్వు లివలు గులుక,

దర్పణప్రతిబింబితరుణోత్పలశ్రీల

సాంజనేక్షణదీప్తు లలముకొనంగ,

తే. ముద్దు దొలుకంగ నునుగళల్ ముంచితిరుగ

నుండుబాలకునెమ్మెగం బుబుసుపోక

చూచి సంతోషజలరాశివీచికలను

దేల లేదట; యిన్నియు నేల తనకు!

111

- క. అన్వయసౌధ స్తంభము
పెన్వగ యుడిగించుమందు పెద్దవయసునం
గన్వెలుగు సుతుడు గలుగమి
మన్వాదులయప్పు దీర్చుమత మెట్లాదవున్! 112
- క. వనమున కేగెద; రాజ్యా
వనము నడపు; డన్వయంబు వర్ధిలమి యపా
వనము నరుజన్మ; మెలజ
వ్వనమున సుతవంతు లైనవారలె పుణ్యుల్." 113
- తే. అనుచుఁ జింతాసమాక్రాంతుఁ డగుచుఁ బలుకు
నవనినాయకు నతివినయమునఁ జేరి
యప్పు డిట్లను నయదేవుఁ డనుప్రధాన
పుంగవుఁడు వాక్యరచనలు తొంగలింపః 114
- క. ఏల విచారము ధరణీ
పాలక? బాలకుఁడు వంశపాలకుఁడు భుజా
భీలకరవాలహతరిపు
జాలకుఁ డుదయించు; గొలుపు చంద్రార్ధధరున్. 115
- సీ. అపరంజిబలుగట్టు యతిమనంబులగుట్టు
విల్లుగా నిల్లుగా వెలయునతని,
వెడలిల్లుమైచాఁడు విషధి బుట్టినచేడు
పూతగా మేతగాఁ బొదలునతని,
గమలజాతలపాలు గబ్బి బెబ్బులితోలు
కోరఁగాఁ జీరఁగాఁ గొఱలునతని,
గొండఁ బుట్టినకల్కి గొప్పముమైనముల్కి
యాలుగా వాలుగా నలరునతని,

తే. నతనిఖలమఖభుగినకనత్కిరీట
 కోటికోటివిటంక శృంగాటకాబ్జ
 రాగనవరాగరసపరిభాగశోభి
 చరణు, శేషాభరణు, దేవు శరణు చొరుము. 116

సీ. సిద్ధరసంబుపెంజెలమ యాదల మింటి
 చెలమఁ దాల్చినయఘచ్చేదకుండు;
 త్రవ్వపెట్టినపెన్ని ధానంబు పెన్ని ధా
 నములవానికిఁ గూర్పుప్రమథభర్త;
 ముంగొంగుపైఁడి యాముసఁ బైఁడిమలరాచ
 వారి విల్లుగఁ జేయువారణారి;
 గీముముంగిటిచందమామ సన్నపుఁజంద
 మామ మాళి ధరించుమదనహరుండు;

తే. కొలుచువారికిఁ గాదెలోఁ గొలుచు; భక్తి
 సురభిమతులకు దొడ్డిలో సురభి సుమ్ము;
 నమ్ము; సందేహ మేల యోనరవరేణ్య?
 కుధరకన్యామనోనాథుఁ గొలువు మయ్య." 117

— అంతుమంతుండు భార్యాసహితుడయి తపము చేయఁబోవుట —

తే. అనుడు హర్షంబుఁ జెంది ధరాధినాథుఁ
 డయ్యమాత్యుని రాజ్యంబునందు నిల్చి
 భానుమతియునుఁ దానును మానివేష
 ధారులై యేగి; రట పురస్థలమునందు: 118

— మేరుపర్వతవర్జనము —

ఉ. ఆనరభర్త గన్గొనియె నగ్రతటాంచలసంవసన్నరు
 త్సునువు దంతిరాజమదతోయనిమగ్నదిగంతదంతభృ

త్సానువు దీప్తినిర్జితకృశానువు యామికతాకృదేణభృ
ద్భానువు నైష్ఠికప్రకరదైవతధేనువు రత్నసానువున్. 119.

క. ఆనందమగ్నమతిఁ బతి

భానుమతిం జూచి పలుకుఁ “బంకేజాక్షీ,

యీనగముఁ బొగడుమానవుఁ

డానగధరుఁడో హరుండుో యమరగురుండుో!

120.

సీ. కాణాచియూరు గీర్వాణాధిపతులకుఁ,

జేదోడు చంద్రార్ధశేఖరునకు,

ధేనువునం బాలు దీయించునెఱజాణ,

గాటంపుఁగూటముల్ గలఘనుండు,

కులశేఖరం బలకులగోత్రపాలికి,

బండాఠమిల్లు రాతండమునకు,

నవలంబనంబు సూర్యస్యందనమునకుఁ

దిలకంబు జాంబవద్వీపమునకు,

తే. జనక మభినవబహుమానకనకమునకు,

యోగ్యనిలయంబు సకలసౌభాగ్యములకుఁ,

బోషకం బద్భుతైకవిశేషములకు,

నీనగంబున కేనగం బీడు వచ్చు!

121

మ. అలనాఁ డాపవమానపారణకులాధ్యక్షుండు పైఁ జుట్టుటన్
గలతర్లొ; యటుకాక, శంకరుఁడు బింకం బొప్పుగా వంచి ని
శ్చలముష్టిన్ ఘటియించువ్రేళ్లగుఱులో; జంబూఫలానీక ని
ర్గళదాగాధరసౌఘముల్ దిరుగుమార్గంబున్ సతీ, చూచితే!

క. సకలామరపురవరములుఁ

బికవాణీ, యీనగంబుపెడఁచెంపనె పా

యక యుండు; శంభుఁ డేగతిఁ

బెకలించెనొ విల్లు నేయఁ బృథుభుజశక్తిన్.

123

శ. అలమునితంబనితంబ

స్థలమున నొకకొంత మొగులు దగులున్నది యీ

కులగిరి విలు నేయుచు హరుఁ

డొలయించినదిరుదుజల్లియో యని చూడన్!

124

చ. పాలుపగుతారకాప్రసవపుంజములన్ సిగఁ జుట్టి థాతురే

ఖలఘుస్యణం బలంది కటకంబుల మేఖలలన్ వహించి త

జ్వలధరనూత్నచిత్రపటసంగతి సానులతోడికూటముల్

గలిగి తనచ్చు నగ్గిరి యొకానొక కాముకురేఖ చూపుచున్.”

వ. అని తదీయరామణీయకంబు నిజపురంధ్రికిఁ జూపుచుఁ దెలు

పుచు నగ్గిరి యెక్కి యొక్కయెడ విస్మయరసిద్ధరసప్రవాహ

నికటతటసంజాతకర్పూరకదళికావ్రాతంబునడుచక్కింజుక్కల

తేనిమానికంబుల మెఱుంగుటఱంగుచెఱంగున మధురమధు

ప్రబోధితమాధవీప్రసూనమంజరీపుంజ మరందస్యందితుంది

లాయమానమందమందపవమానశ్రీడలఁ గదలుపొదలనింపు

దళుకొత్త వికసించునలరుపుప్పొడి కుప్ప లయి రాలనొప్పుల

కుప్ప యగునుచితప్రదేశంబున వసియించి యించు

కంతయుఁ జలనంబు నొందక నియమనియమితచటులేం

ద్రియవాహం బగుమనోరథంబు నొందుకొఱకుఁ బదిల

పఱచి నిష్ఠాగరిష్ఠుండై;

126

—ॐ అశుమంతుని తపశ్శర్య ॐ—

శ. ఎండల జడియఁడు నృపమా

ర్తాండుఁడు; బలువానలకును దలఁకఁడు భూభృ

స్తండలపతి; యివములచే
బెండుపడఁడు సుగుణజలధి పెంపు దలిర్పన్.

127

క. భానుమతి యిదియ పరమ
జ్ఞానవతియటంచు మునులు సన్నతి సేయకొ
దానుం బతిశుశ్రూషలు
పూని నడపుచుండె బ్రమదమున నవ్వేళన్.

128

సీ. ఆటుమోముల ముద్దు హవణించుకౌంచారి
కొడుకుమాటలవెంతకొసరు మఱచి
తలయేటివెలిదమ్మి మొలకయో యని కరా
గ్రమునఁ జందురుఁ దార్పుకొమరు మఱచి
ప్రాణంబుప్రాణంబు లై సదా తనయొద్దఁ
గదలని ప్రమథపుంగవుల మఱచి
యాడిగఁబుల కెల్ల నొదవి నల్లడలఁ బా
యకయుండుతపసిజోటికల మఱచి

తే. యెంతవేదరు గొనియెనో యిందుమాళి
నాటు దేరనిసచ్చిదానందలహరి
దల మగుమహీశు డెందంపుఁదమ్మిగ ద్దె
కొలుపుకూటంబులోపలఁ గొలుపు సేయ!

129

— అంశుమంతునిశపము మాన్పుటకయి దేవతలు శివుని ప్రార్థించుట —

క. ఇటువలెఁ దపంబు సేయఁగ
నటునిటు నూటాడె జగము; లపు డింద్రాదుల్
నిటలాక్షుఁ గానఁ జని తమ
నిటలము లిల సోక మ్రొక్కి నిలిచి నిభృతులై:

130

గీ. “నిగమగంధర్వ, గంధర్వనిరుపమాన
గానవిద్యాకళాలోల, గణ్యశీల
శైలజాదీశ, సర్వేశ, జయనివేశ,
నీలకంఠ, భవవ్యాళనీలకంఠ! 131

క. దీను లగుమమ్ముఁ గరుణా
మానస, రక్షింపు; మంశుమద్రాజతపో
నూనాగ్ని శిఖలవేడిమి
నీనలకువ నొందవలెనె? యెఱుంగరె మీరల్! 132

శా. తద్ధాధాశయధైర్యకంచుకము విధ్వస్తంబుగాఁ జేయ మా
ద్యద్గంభీరగజేంద్ర గామినులు రంభాదుల్ సుధీహృత్పుటి
షిద్ధోల్లాసవికారకారణతనూశ్మంగారిణుల్ చాల; రా
పద్మాధాంఘ్రిమయూర,మమ్ముఁ గరుణంబాలింపవేయిత్తటిన్.

ఆ. నలువయేలుపదమొ, నాకపదంబొ, యా
ధరణినాథుఁ డేలఁ దలఁచినాఁడు!
తడవు నేయవలదు; తన్ననోభీషితం
బిచ్చి జగముఁ బ్రోవు మిందుమాళి!” 134

ఉ. నావుడు నవ్వుచుం బ్రమథనాథుఁడు: “దేవతలార, పొండు మీ
కీవెల పేల? యానృపతి కీరలు దెల్పిన వెల్ల నిష్టముల్
గావు; మహాఫలం బొకటి నైకొనఁ గోరెడు.” నంచు వారలం
బోవఁగఁబంచి యీప్సితముభూపతికింగరుణించెశంభుఁడున్.”

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
కినకుఱలశాబ్ధిహర్ష కృతిచంద్రునకు
మునినాథుఁ డయ్యగస్త్యుడు
వినిపించె గభీరధీరవిశద ప్రాధిన్.

శా. బంధూకప్రసవాధరారతిధవా, పాండిత్యపద్మోద్భవా,
గంధాంధప్రతిపక్షశిక్షకమతీ, కల్యాణాధనోన్మతీ,
బంధుశ్రీపదవైభవోదితకలా, భాస్వద్దయాశీతలా,
సింధువ్రాతపరీతభూభరణలక్ష్మీలక్ష్మబాహర్గళా. 137

క. పశ్యల్లలాటజూటి
శశ్యుదయసమానకీర్తిసంపద్వర్తీ,
కాశ్యపిరథరుచిపాత్రా,
కాశ్యపమునిగోత్ర, సుజనగణ్యచరిత్రా. 138

స్రద్ధర. శ్రీ మతోన్మేటిరామక్షితిపతికరుణాసింధుసంభూత
రాజ్య- శ్రీమాధురైకధుగ్యా, శ్రితభరణకళాశేషభూషా
పమానా- రామోద్దామానుభావా, రసికసుతగుణారామ
రమ్యస్వభావా - సామర్థ్యాకల్పమూర్తీ, సతతనయవిశేష
ప్రథాసత్యకీర్తీ. 139

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తెనాలిరామేశ్వరశాస్త్రతత్పాకటాక్ష
లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయప్రణీతం బైనసుదక్షిణా
పరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ

సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

ద్వితీయాశ్వాసము

భామాయుతలోచన

వైభవయుత, దానవిజితవైరోచన, వి

ద్యాభవ, నిత్యస్తుత్య

ప్రాభవ, పులిజాలథామ రామయసోమా.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుఁ గ ప్రంపుఁబలుకులు దొలఁక నిట్టు

“లవలికథ దెల్పు.” మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ గడలుకొనఁగ.

2

❖ శివుఁడు పార్వతి కంఠమంతుని దాతృత్వమహిమ నెఱిగించుట ❖

క. ఈరీతి సురలఁ బొమ్మని

గౌరీపతి గౌరిఁ జూచి “కమలదళాక్షీ,

మేరునగకూటమున దు

ర్వారతపము నేయుచున్న వాఁ డచలుండై.

3

తే. అర్ధిఁ జుమ్మని వేడినయంతమాత్రఁ

బ్రాణమేనియు నొసఁగు నోపద్దనయన,

యంశుమద్వంశసరసీదుహంశుమంతుఁ;
డంశుమంతునిచరిత మే మనఁగ వచ్చు!

4

క. కలలోన నైన బొంకఁడు;
చలమున జముఁడైన నీఁడు శరణాగతు; న
య్యిలతేనిసాటి కొండొక
యిలతేఁడా, వేల్పుతేఁడు నెన గాఁడు సుమీ!

5

తే. తపము నేయుచునున్నాఁడు ధవళనయన,
మనమునెత్తమ్మిగద్దియ మమ్ము నిలిపి,
యతనిఁ జూడంగవలయు ర”మ్మనిన హేమ
గౌరి యాగౌరి పల్కు ముక్కంటితోడః

6

సీ. “పై శున్యరసవశాభ్యర్థ ముల్ కర్ణముల్,
మాననివాసంబు మానసంబు,
బరధనోపార్జనత్వరములు కరములు,
భూరిరాగోద్వృత్తిపాంత చింత,
నిఖిలవంచనసమున్నేషంబు రోషంబు,
బూర్ణదాంభికసత్యభూష భాష,
భీకంపితప్రాంతలోక మాలోకంబు,
సంగోపితార్థనిశ్చయము నయముఁ,

తే. బ్ర బలు భూపాలురకు నిట్టిభావశుద్ధి,
యిట్టియాదార్య, మిట్టిసూనృతము, నిట్టి
గుణముఁ గల్గుట యాకాశకుసుమలభి;
భక్తుఁ డని మెచ్చి యారీతిఁ బల్కితేమొ.”

7

మ. అనుడుకొ నవ్వచు శంభుఁ డిట్లనియె: “నీయర్థంబు సామాన్య
భూ-వనితాధీశులయందు నిక్కము; నయవ్యాపారపారీణు

లై - యినచంద్రాన్వయదీపకుల్ మహితలాధీశుల్ రమే
శాంశసం-జనితుల్ ధర్తదయావిధేయు లగు టాశ్చర్యంబె
బింబాధరా! 8

తే. సందియం బేది యోశరచ్చంద్రవదన,
యాన్యపాలకు నీక్షింతుగాని రమ్ము;
తడయ నిక నేల?" యని పురధ్వంసి యున్న
యునికిన జయాదిపద్మలోచనలు నగగ; 9

— { శివపార్వతులు కపట విప్రదంపతుల పేషమన
సంశుమంతునిఁ బరీక్షింపఁ జనుట } —

సీ. తల దాచుమిన్నేలు వెలికి జాతినజాడఁ
బెడతల నొదిగినపిల్లసిగయు,
వయసుగీమపువెన్ను వంచెనా మునువంక
కొకయింత వీఁగినయొదుఁగువీపు,
గుణసమగ్రత చూపుగణన సురోవీధిఁ
జకచకద్యుతు లీసుజన్నిదములు,
జిగిసీరు చనఁ గాన నగుమోముఁదమ్మిమూ
లంబు నాఁ బ్రబలుగడ్డంబుసొంపు

తే. నలికతటి గంగమట్టియతిలకమునకు
నడ్డముగ భూతిపుండ్రంబు లలవడంగ
మడుఁగునీర్కావి కటిఁ బింజె మడిచి కట్టి
కపటవిప్రాకృతి ధరింప గౌరి నగుచు: 10

క. “బూమెలవేల్పువు గా, కీ
వే మని ధరియించి తయ్య, యీరూపము! ని

న్నే మనగ వచ్చు? నింక

సోమార్థకిరీట, నన్నుఁ జూడు.” మటంచున్.

11

మ పసపుబట్టెయు సేసచెందిరముఁ గూర్పాసంబు నేత్రాంబుజా

గ్రసరత్కజ్జలమున్ శ్రవోనిచితలాక్షాపత్రముల్ వీటికా

రసలిప్తాధరపల్లవంబును హరిద్రాసూత్రసంవేల్లితో

ల్లసితగ్రీవయు వెండినున్దడియముల్ భాసిల్లఁగా నిల్చినన్. 12

చ. కనుఁగొని నవ్వుచున్ శివుఁడు గౌరికరంబు కరంబునం

బ్రియం-బునఁ దెమలించి “ర”మ్మనుచుఁబోయి నిజాగ్రధరిత్రుఁ

గాంచె గాం-చనమణిశృంగదంభమునఁ జాపముఁ దా నొన

రించునాడు పై-నెనసినపాపతేఱు తల లెత్తుట నేడును

దెల్పుమేరువున్.

13

చ. కాంచి నిగ్గుల నగ్గులించుమల్లెపూమొగ్గ శంభులింగంబుఁ

బ్రతిష్ఠించి కమ్మదేనియ జలకంబును, గడివోనిసురపొన్న

విరిమడుంగును, గురువిందపుష్పాడిగందంబును, జంచ

త్కాంచనకేసరాభరణంబులును, జువకలువవిరిరేకుల

పూజలు, నిజగరుత్పుటాగ్రజాగ్రత్ ప్రభాకరోపధూపం

బులు, రసాలకళికాదీపంబులు, ఫలరసోపహారంబులు నర్పించి,

త్రిపురహరణాదికంబు లగుకథల నాదివ్యోపవనంబులం

బాడుప్రోడతుమ్మెదలం గని యదియ యారాజపురందరు

నాశ్రమం బని చేరంబోవునప్పు డప్పార్థివుండు:

14

— అంశుమంతుని యతిధిపూజాతత్పరత —

శా. హృత్పంకేరుహమధ్యపీఠమున గౌరీశుం బురధ్వంసకున్

జిత్పారీణుఁ గృపాధురీణు నభవున్ శేషాహిరాట్కంకణం

దాత్పర్యంబున నిల్చి యింద్రియములం దక్కెందుఁ బోనీకశ్రీ

మత్పంచాక్షరి యుచ్చరించుచు ధృతిఁ మధ్యాహ్న మా
నంతకున్. 15

తే. తపముఁ గావించి యాత్మముం దవులుచూపు
సడలి వెలిఁ జూడ సృపుఁ జేరి చంద్రవదన
భానుమతి “దెచ్చి యన్న యీఫలదళంబు
లారగింపంగఁ దగదొకో” యనుడు నతఁడు: 16

తే. “వినవె ‘యభ్యాగత స్వయం విష్ణు’ వనుచు
నిగమవేదులు పలుకంగ నీరజాక్షి;
యతిథిశిష్టాన్నభోక్త శతాశ్వమేధ
కర్త కెక్కుడు, సరిగాని; కాఁడు కీటుదు. 17

క. వనజాక్షి, యేల మాటల
పని? పిచ్చుకకుంటుమీఁద భాగీరథి వ
చ్చినజాడ యతిథి వచ్చుట
జనిబంధనిబద్ధుఁ డైనజడశీలునకున్. 18

శా. రాఁ డభాగ్యతుఁ డొక్కఁడేనియుఁ; దదర్హాపూర్వభోక్తృ
త్వ మె - వ్యాఁ డైనం గొనరాదు; పుట్టుకొలదిఁ వర్తిల్లు
నీపూన్కి యే-నాఁడుఁ సూర్యకులంబువారలకు; దానం
జేసి ధన్యాత్తులై - నేఁడున్నాఁడుఁ బ్రసిద్ధులై కనిరి శ్రీనిత్యా
యురారోగ్యముల్. 19

తే. అంబుజానన, సగము ప్రాద్దయ్యె; గడమ
సగము జరిగిన రేపైన సంభవించు
నతిథిసంపూజ; యందాఁ నారగింపఁ
దగదు; నీ వేమి యెఱుంగవా ధర్మపథము?” 20

—ॐ అశుమంతునౌద్ధకు కపటవిప్రదంపతులగు శివపార్వతులరాక ॥—

- క. అని పలుకుచుండ నప్పుడ
చను దెంచెం గృతకవిప్రసత్తముఁ; డతనిం
గనుఁగొని నిధి గన్నయకిం
చనుఁడుం బలె నృపతి వితతసంభ్రముఁ డగుచున్. 21
- క. “మనపాలిభాగ్యదేవత
చను దెంచెను ర.” మ్మటంచు సతియునుఁ దానుం
జని తత్పదపద్మములకు
వినతుండై యర్ఘ్య మొసఁగి వినయం బెనయన్. 22
- క. పావనపీఠాసీనుం
గావించి, సపర్య లిచ్చి, కరములఁ బదరా
జీవము లంటుచు: “నెటువలె
వే వచ్చితి రిటుకు నెండ వేండ్రము చూపన్?” 23
- వ. అని యతనిదండ నున్నయైవైదలిం గనుంగొని: 24
- క. “ఈసాధ్వీ యెట్లు నడచెనొ
మీసంగడిఁ గటికియెండ మిటమిట గాయ్
వేసవిమఘ్నాహ్నాంబునఁ
గేసరిగజగవయఘోరగిరిమార్గములన్. 25
- క. ఊ రెయ్యది? పే రెయ్యది?
యీరూపున నొంటిఁ దిరుగ నేలొ వలనె?
మీ రిద్దఱు నిట రాకకుఁ
గారణమును దెలియఁ బలుకు కారుణ్యనిధీ!” 26
- వ. అనుచు నారాజదంపతు లయ్యాదిమదంపతుల నరుణకిరణ
పంత ప్తర్భురీజలనేకంబులను సిద్ధరసవాహినీనికటతటసంజాత

నూతనకనకకదలీపల్లవవృజనవీజనంబులను బడలికఁ దీర్చినఁ
గూర్చుండి యాకుహనామహీసురుం డాధరాఖండలున
కిట్లనియె: 27

— { కపటవిప్రదంపతులు తమవృత్తాంతము
సంశుమంతున కెఱుకపఱచుట } —

- క. “నాపేరు శంభుమిత్రులు;
వాపాతము విద్య లెల్ల; వనజాసనుఁడు
నాపాటి గాఁడు; చిక్కుల
నోపికఁ జరియింతుఁ గాని యొకయూ రెఱుగన్. 28
- క. వెనుఁగొండ నిలుతుఁ దఱుచుగ
మన సెనసి ధనాఢ్యుఁ డొకఁడు మముఁ గూడుక రాఁ
జనవున సకలజనంబులుఁ
బని నేయఁగఁ గొదవలేనిబలగముతోడన్. 29
- క. తామరతంపర సంపద;
యే మని వచియింతు? నట్టియిలు దీర్పంగా
సామర్థ్యము గలిగిన దీ
కోమలి; ధైర్యమున రాతికూతురు సుమ్మి!” 30
- వ. అని నిజకుటుంబిని జూపి మున్నింటిలెన్నఁదనంబు పోక
యగ్గడింపం గలవాఁడై వెండియు నతీదీర్ఘంబుగ నిశ్వాసం
బడరించి యిట్లనియె: 31
- క. “ఏరెద్దు సాగి ముడిపడి
కోరం దగి కొడుకు లనఁగఁ గూతు లనంగాఁ
దోరం బగుసంసారము
సారము గాకున్నఁ గడు నసారము గాదే. 32

- క. ఆరీతి నుండి కడపట
 నీరీతుల నుండవలసె; నే మందు నికక?
 వారణకర్ణాకృతుల న
 వారణఁ జలియించు; నమ్మ వచ్చునె సిరులన్! 33
- వ. అవ్విధం బెఱింగించెద వినుము: 34
- క. తనయుల నిద్దఱిఁ గాంచితిఁ
 గనికర మిఁక నేల దైవఘటనకు మరులై
 చనియె నొకరుండు; వెనుకక
 వెనుకయ్యయు గృహము విడిచి వీటిఁడి యయ్యెన్. 35
- క. చుట్టములు మాట లాడరు;
 బెట్టడఁతురు వాడవారు; బేర్కొన రితరుల్,
 తిట్టుఁ గులసతియు; గొడుకులు
 ధట్టింతురు; లేమివంటిదైనన్యము గలదే! 36
- క. 'కలిమియు లేమియుఁ బూర్వా
 కలితంబులు వీని కంత కళవళ మందక
 వల.'దని కాంతయు నేనుం
 గలరీతులఁ బ్రొద్దు గడపఁగా నటమిఁదన్. 37
- సీ. అంగసంగతపూర్వశృంగారకాంతిసా
 మగ్రిపలాయనమంత్రవిద్య,
 కాంతాకటాక్షవీక్షణశరవ్రాతంబు
 గడకు నొత్తైడుమూసకట్టుమందు,
 చిత్తసంభవునికెంజిగురుగటారిఁ బై
 నాడంగ నీని పజ్రాంగిజోడు,

తారుణ్యభరమదోదయసమున్నతసత్వ
భద్ర వేదండకపాకలంబు,

తే. మించుముఖపంకజమునకు మంచువాన,
యాత్మబోధప్రదీపంబు నార్పుగాలి,
యలఘుగౌరవకులశైలకులిశధార,
రోతలకు రోత ముదిమియుఁ బాఁతుకొనియె. 38

క. ఏపుణ్య మెంత చేసిన
బాపగ నోపదు పితౄణభర; మాయప్పే
పాపంబు నరున కన్వయ
దీపకుఁ డగుసుతునికతనఁ దీర్చక యాన్నన్. 39

క. థాత్రిం “బున్నామ్నానర
కాత్త్రాయత” యనవె శ్రుతులు; గణ్యచరిత్రం
బుత్త్రం గనక నరుండు జ
గత్రితయము నేలె నేని గతి గనఁగలఁడే! 40

వ. అని యెక్కింతసేపు చింతించుచు నూరకుండి వెండియు
ని ట్లనియె: 41

క. కలదే యాసకుఁ గడపల!
వెలఁదుకయును నేనుఁ జాల వృద్ధుల మయ్యుం
దలఁచెదము సుతులఁ గనుఁగొన
వలవంతం గొంత వింతవారలు నవ్వన్. 42

క. అకలంకబుద్ధి నీకున్
సకలము నెఱిగింతు మద్విచారము వినుమా;
యొకనాఁడు రాజతాచల
నికటంబున నీనితంబిసీమణితోడన్. 43

క. ఒకయెడ నిర్వృతటమున
వికచనవాంకురితపల్లవితపత్రితకో
రకిత ప్రసవితకురువక
వకుళాదికతరులనీడ వసియించుతఱిన్.

44

ఉ. వచ్చె వసంతకాలము రువారపుఁదేనెపసిండినీరునన్
బచ్చెన మాఁటి తేటినిసుపౌజులఁ దీరుగ వ్రాసియున్నయా
పచ్చనివిల్లు వంచి సుమబాణుఁడు పాంథులధైర్యవర్తముల్
గుచ్చి చనంగ మవ్వ మగుక్రొవ్వనఁ గ్రొవ్విరితూఁపు లే
యఁగన్.

45

శా. అవ్వేశం బికీరజంపతులు ప్రేమాంభోధి నోలాడుచున్
మవ్వం బొప్పఁగఁ గూడిమాడి మరునిన్ మన్నింపఁగాఁ జూచి
యీ,పువ్వంబోడియు నేమునుం: “గటకటా పోయెన్ వృ
థా ప్రాయ.”మం,చువ్విళ్లురుచు నుంటి మింతవడి యయ్యో,
చెప్ప సి గ్గయ్యెడున్.

46

ఉ. ఆమమకార మాసరసహాసవిలాసము లాప్రియంబు లా
ప్రేమము నెచ్చరించి యలపిన్న టికన్నె టికంబు నాఁటియీ
కోవఁలికూటమిం దలఁచుకో నెల విచ్చి విరాలిఁ జేసె న
య్యామనివంటిచుట్ట మహాహా, మఱి కల్లునె యెన్నిచా
యలన్!

47

వ. అంత దైవవశంబున:

48

సీ. మేరుశైలముమీఁదిమిహిరాంశుజాలంబు
వడుపునఁ దగుపల్లజడలవాఁడు,
వదనేందుబింబనేవాకాంక్ష రెండయ్యుఁ
గుజమండలం బనుగ్రుడ్లవాఁడు,

గంగావృతాశ్రంబుగతి యోగబంధస
 న్నాహబంధుర మైననడుమువాఁడు,
 తమ్ముల వెనువెంటఁ దగిలి పాయనియంచ
 దొర లనువజ్రపాదుకలవాఁడు,

తే. బూఁడు పాఱినవెలిబూదిపూతవాఁడు,
 నవక మగుమోవితుద చిటునవ్వువాఁడు,
 (పయిని గప్పినపుల్కడవసమువాఁడు)
 సిద్ధుఁ డొకరుండు వచ్చి యాసీనుఁ డగుచు.

49

క. ననుఁ జూచి: “బ్రాహ్మణోత్తమ,
 వనజాక్షీయు నీవుఁ గొంత వలవంత మదిం
 బెనగొన్నరీతి నున్నా;

రనుమానము మాని తెల్పుఁ డది యెయ్యదియో!”

50

తే. అనుడు నే మని చెప్పుదు ననుచుఁ గొంత
 దడవు సిగ్గునఁ జిడిముడి పడుచు నుండి
 వేదతెవు లింక నంగడిఁ బెట్టకున్నఁ
 దీర దని మద్విధం బెల్లఁ బెలుపుటయును.

51

వ. దయాళుండై యాసిద్ధప్రవరుం డి ట్లనియె:

52

ఉ. “విప్రకులావతంస, వినవే యనుమానము మానిఁ పుత్ర్రకుం
 డప్రతిమప్రభావనిధి యన్వయదీపకుఁ డుద్భవిల్లు; న
 వ్యప్రచురాంగకాంతిభరయావనలక్ష్మీయు నిన్నుఁ జెందు;ని
 త్యప్రమదంబు చేకులుమహాపథ మొక్కటినికు నిచ్చెదన్.

మ. తనయాకాంక్ష సుమేరుకందరమునం దాదృక్తపోనిష్ఠ నుం
 డినధీరోత్తము నంశుమంతు నలివేణీయుక్తిమై సమృతిం
 చునుపాయంబు ఘటించి తె మ్మతనియస్తోకాస్మగంభోర్ధ్వరం

బునఁ గాఢీజతరంబుఁ దేల్చినఁ బ్రియంబుం జెంది యడ్డే
వియున్. 54

క. ఇచ్చు నొకవివ్యమూలికఁ;
దెచ్చి యదియుఁ దల ధరింప ద్విజవర, నీకుఁ
వచ్చుం బ్రాయము; సంపద
హెచ్చుఁ; సుతుఁ డుద్భవించు; నిది నిజము సుమి.” 55

క. అనుడు “నిదె వత్తుఁ, దెత్తుఁ
జనపతి” నని వచ్చినాడ సమధిక తేజో
ధన, యాతఁ డున్నయెడ నా
కు నెటుంగం బలుకు; మతనికొలఁదిఁ దెలియుదున్.” 56

మ. అనుడున్నూ తనమందహాసవిభవం బాసేయిండుబింబంబునం
జనుకక వెన్నె లసోన యవ్విభుఁడు రాజీవాక్షి నీక్షించి “యో
జననాథాత్మజ, వింటివే యితనివాచాసారసారస్యము?
మననోముల్ ఫలియించు జీవితము బ్రహ్మప్రీతిగా నిచ్చినన్.

తే దేహ మేనాఁటికాణాచి? దీనిమీఁది
తీపి కొఱగాదు, గొడవలకాఁపురంబు;
బ్రహ్మసంస్థాపనముకంటె బరమధర్మ
మెవ్వరికిఁ గల్గు? గలిగెఁ బో నిహముఁ బరము. 57

మ. తపసిం కెన్నఁడు పూర్ణతం దగు; సుధాధామార్థజాటుం
డునే- నెపముం బూనక యెన్నఁడే నొసఁగు; బూన్కి-
న్నందనుం డెప్పు డ-చ్చువడం జేయుఁ గులాభివృద్ధి? నిక
నీసుద్దుల్ విసర్జించి యీ-విపులానిర్జగుకోర్కిఁ దీర్ప
వలయున్ విఖ్యాతి సంధిల్లఁగన్.” 59

వ. అనినఁ బ్రమోదమేదుర ప్రసాదకందళితవదనారవింద యై
యయ్యిందువదన రాజపురందరుం గనుంగొని: 60

క. “కులదీపకసుతవాంఛా
కలితం బగుతపము మాని కాపాలికదో
శృలదసిఁ ద్రెస్సినఁ గీర్తులు
గలుగవె! బ్రహ్మార్పణంబు గాదే యదియున్! 61

సీ. అమరేంద్రసంరక్షణార్థమై యొసఁగఁడే
యలయక కోలెమ్ము నాదధీచి!
ప్రాణంబు లీడె తప్పక భోగిసుతునకై
యూహించి జీమూతవాహనుండు!
నర్పింపఁడే కృత్రిమాండజస్నిగ్ధుఁ డై
చెక్కి మాంసంబెల్ల శివివిభుండు!
తనువుఁ ద్రిలోకముల్ ధారగాఁ జేయండె
బలి వామనుం డైనబల్లిదునకు !

తే. నోపి సత్కిర్తికొఱకుఁ బరోపకార
పరుల కొదవింప రానిదుష్కరము గలదె !
తనువుపని యెంత? ధర యెంత ? తనయుఁ డెంత ?
విప్రవరుకోర్కి గావింపు విపులతేజ!” 62

క. అను దేవివచనరచనకు
మనమున హర్షించి తేఁడు మహినిర్జరుఁ గ
న్గొని. “యేన యంశుమంతుఁడ.”
ననుడు మహాద్భుతముఁ జెందునాకృతి నతఁడున్. 63

శా. “చూడం బోయెడుతీవ కాళ్లఁ దవిలెఁ; నూరోత్తమా, సంగర
క్రీడారోపితచాపటంకరణమూకీభూతలోకత్రయా,

యీడా నీ కొక?రంశుమంతుడవె నీ;వీడేత నాకోర్కి? నే
డాడంబోయెడుపుణ్యతీర్థ మెదురై య బృం బురోధానుణిన్.

క. “ఎక్కడ నెవ్వ రొసంగిరి

తక్కక యిటువంటికోర్కి? ధరణీసురు డే

చక్క టెటుంగును మిక్కిలి

కక్కుటితికా” డటంచు గర్వింపకుమి!

65

సీ. తేజోగ్ని ధూమవిబ్రాజి వా లెడలించి

కేలుదామరకుఁ గంకాళ మొసఁగి,

యలగుణశ్రేణి యకహారవల్లిక మాన్చి

యస్థిమాలిక దెచ్చి యటుతఁ బూన్చి,

తను వెత్తుయశ మనుఘనసార లేపంబు

పో జేసి నెమ్మేన బూది యలఁది,

నైకతస్థిత ఫేనసదృశ మావేలిపట్టు

కత దార్చి కటిఁ దోలుఁ గట్టఁ బనిచి,

తే. యినునిఁ గులక ర్త శిరసావహించె ననఁగ

బరగుమకుటంబు డించి కర్పరము నించి,

జోగి నిను జోగిఁ జేసి యాశూలధరకు

నర్పణము చేసి తెఱచిరా జనఁగవలయు.

66

క. చెప్పితిఁ దెలియఁగ; నీమతి

యొప్పినక్రియ నాచరింపు; మొరులకుఁ గాఁ ద

మైప్పించువారు గలరే!

యిప్పాట న్నిన్నుఁ గలఁప నేలా నాకున్?

67

చ. “జలధిపరీతభూభువనచక్ర మవక్ర భుజాబలంబునక

నిలిపి యశోధురంధరత నెమ్మి పహించినరాజసింహమున్

దలచుక యిట్టికోర్కీ వసుధామరుఁ డేమని వేఁడె!”నంచు నన్
వెలితిగ నాడికొండ్రు; పదివేలును వచ్చెను; బోయి వచ్చెదన్.

చ. నృపవర, నిన్ను మీఁ దెఱుంగ నేరక వేడిలి; గాక,
చంచలా-చపలము లైనరాజ్యసుఖసంపదలన్ మది నన్ని కీర్తి
యుం-గృహయు వివేకము న్నయముఁ గేవలధర్మపరత్వమున్
సదా-కపటమతిం దొఱంగుమహికాంతుల కేడ పరోప
కారముల్!

69

క. తడ వుండితి వని సిద్ధుఁడు
తోడిబడఁ గోపించెనేని దురితం బొదవున్
మృదునకు మ్రొక్కంగఁ బోయిన
గుడి మీఁదం బడినయట్లు కువలయనాథా!

70

తే. సటలు నృపసింహమునకు నిజంబు; లింత
యాలసించినయపుడ మాయభిమతంబు
లెల్ల సమకూరె; బోయెద; దయయ చాలు;
నిండుకొనియుండి ధర యేలు నృపవరేణ్య.”

71

క. అనవుడు నెమ్మదిఁ గలఁగుచు
జననాయకుఁ: “డిట్లు పలుకఁ జను నే! యిత్తుం
దను వైనఁ, బ్రాణ మైనం;
గనలకు; డయ్యోగిఁ గొలువఁ గాఁ జనుదెంతున్.

72

మ. గళహస్తంబు వివేకపాకమునకున్ గాఢాంగసత్వచ్ఛిదా
కలనాహేతు వవార్యదైర్యధనశిక్షానిర్మిరోధంబు చం
చలతామూలము దీపనానలశిఖాజాలంబుఁ జల్లార్పవే
ఫలపత్రంబునియుక్తి మామకతపోభారంబుదారంబుగన్.”

తే. అనుడు నొక్కింత నవ్వి ధరామరుండు:

“కువలయాధీశ, చాఁ జాలుకూటివేద

తోడు దప్పినజాడ సిద్ధుండు చనినఁ

గానఁ గాచినవెన్నెల గాదె బ్రతుకు!”

74

మ. అనుడుం జింత యొకింత లేక మదిలో నానందముం జెందిది
గ్గన భూపాలుండు లేచి: “యోవిబుధముఖ్యా, యోగికోటి
రమే-మని కోపించునొ మిమ్ము; వేగమపదం.” డంచుం జనన్
ముందటం - గనకాహార్యశరాసనుం డవుడు సాక్షాత్కా
రముం బొందుచున్.

75

— శివసాక్షాత్కారము —

సీ. తలవంకఁ గలవంకనెలవంక నీక్షించి

తెల్లనబ్బంబు గ్రుక్కిల్లు మ్రొంగఁ,

దనువెచ్చ కనువెచ్చ మనువెచ్చరిక వోవు

పూత డాపటితలఁ బూత సేయఁ,

బసిబట్టు దెసపట్టు వసపట్టు వెలిగిబ్బఁ

డుటికి సామ్రాజిగ్రేఖలుకఁ జేయ,

లలిమించు వలిమించు కలిమించు జిగినవ్వు

గులుకు వెన్నెలలపైకొసరు గాఁగ

తే. వేల్పుగిడిబిళ్లు మొరయఁ గ్రొవ్విరులు గురియఁ

దపసు లెదిరింపఁ జదువు లౌడలలు వంప

దెసలు తెలుపెక్క, జగములు తెలివి నిక్కఁ

గలికిమైవేల్పు దనమ్రాల నిలుచుటయును.

76

క. భుజములు మూడై భూభృ

ద్గజనాథుండు మ్రొక్కి మ్రొక్కి కమనీయనుతి

సృజములచేఁ దత్పదపం

కజములఁ బూజింపఁ బూనెఁ గాంతయుఁ దానున్.

77

—ॐ అంశుమత్కృతశివస్తుతి ॐ—

దండకము. “జయజయ జగదేశరత్నాపరిక్షీణకామణ్యవీక్షాపరి
 మ్మార్గరనిమ్మార్గణస్నేహ వాత్సల్యకల్యాణతికల్యాణదాన
 ప్రథా మాధురీతీధురీణస్పృహపాలితాశేషనిర్ధూతరోషాత్త
 సంచార నిస్తీర్ణసంసార హంసారవిందారి చంచన్నిజాలోక
 లోక ప్రభో త్వం నభో వాయునీరక్షమాతీప్రభానుక్షపా
 నాభవైశ్వానరాత్మాదిభి ర్హూర్తిభేదై రసాదైస్సదాసం
 ప్రమోదై రఘోదై సుమస్తప్రసంచం విధత్సే భవత్సేవయా
 నిర్జరానిర్జరధ్వంసకధ్వంసినో మానవామానవప్రాభహారిణకేళీ
 ధురీణా భుజంగేశ్వరానశ్వరైశ్వర్యవిశ్వక్షమాభోగనిర్వా
 హిభోగా మునీంద్రా వినిస్తంద్రసాధు ప్రబోధా స్తరంతి
 స్ఫురంతీం దురంతాం భవక్లేశవారాశిచింతా నిరంతోర్నికా
 మాలికా మఖిలవినుతతేజోనిధే వేదవేదాంతవిద్యావధే
 క్షీరవారాశిసూనుః ప్రసూనం రమానందన శ్చందన శ్చంద
 నాద్రిప్రచారానిలాంకూరసంశోషణం భూషణం లేఖనాసం
 గతాంగా స్తురంగా సుమస్తక్రియాకేలివిద్యాసుధావారిధి
 స్సారధి స్సారధీరక్షణాక్షీణలీలాప్రవీణాధిబాణా నటత్తుంగ
 భంగావళీకింకిణీసంకులార్ణోనిధిస్వర్ణ కాంచీసమంచత్కురంగం
 శతాంగం నిరాఘాటధాటిపరిస్థితి తోల్లొకలోకత్రయం
 వీరదైతేయధామత్రయం లక్ష్మ్యమక్ష్మ్యంబుజోంతర్నిమగ్నా
 గ్నికీలోల్లససత్ ఫాల, బాలోఽహ మాద్యంతశూన్యాధిక

ప్రాభవం కిన్ను జానామి తే వైభవం మాళిజాటాటవీమగ్న
గంగాపయశ్శీకరాకార వేగోత్పతత్తారకైర్దిగ్విధూశ్రేణికా
వేణికాభూషణీభూతహస్తాంగులీ రంగదుద్యన్నశిగ్రప్రభా
కోరకై ర్నూపురస్థాపితోద్దీపితాంభోజరాగాంశుసంబంధ
పాణింధమానంద్యపాదద్వయీఘాత భుగ్నక్షమాగర్భ
నిర్భేదనిర్యత్ననిర్యత్నాభృ త్పణారత్నదీప్తిప్రవాహౌ
స్సలీలభ్రమివిభ్ర మాదభ్రవేగార్భటిజర్జరి భూతనిర్తాల్యసీ
లోత్పలాంచద్దళన్యూహ శంకాకరప్రస్ఫుటద్వారివాహౌ
ర్ని శారంభగంభీరసంరంభశుంభన్తహాతాండవై స్త్వం పరి
క్రీడనే స్వానుకంపారనై సేవకాఽ ధన్యతాం ప్రాపయన్
తేజసా పద్మజాతాండకాండం సముద్దీపయన్ వర్తనే విశ్వ
నిర్తాణరక్షాపరిహారధారా త్రిరూపా విరూపాక్ష మాం రక్ష
రక్ష త్రయీమూలవేదీవిహారిన్ పురధ్వంసక త్వద్వినా
నిస్తులం వస్తు నాస్తి త్రిలోకాంతరే పర్వతాధీశకన్యాసమా
శ్లిష్టమూర్తే జగద్గీతపూర్తే నమస్తే నమస్తే.” 78

వ. అని వెండియు:

79

క. “శరణాగతు ననుఁ బ్రోవుము
చరణానతభక్తలోకజనిసంహరణా,
తరుణార్కకోటిజైతృ
స్ఫురణా, సంఘటితసకలభువనావరణా.

80

తరల. తనువు విప్రున కిత్తు నంటి సుధాకరార్ధకిరీట; య
య్యనఘమూర్తియై లేఁ డొకో!” యన నమ్రహేళుఁడు
వల్కుఁ: “నీ-మనసుమర్త మెలుంగుకోరిక మాయ వన్నితి;

నిన్నుఁ బో-లివపదాన్యవతంస మెవ్వల లేడు సర్వజగం
బులన్. 81

చ. సతి పతిచిత్తముం దెలిసి సత్యము నిత్యము ధర్మమర్శసం
గతి గతి సజ్జనోపకృతికల్పన కల్పనగంబు గా మనో
గతిఁ బ్రతివాసరంబుఁ గని గణ్యముఁ బుణ్యముఁజెందు నీగు
ణో-న్నతి సతిలోకధైర్యఘటనం దగు నీసతియం దమందమై.

❀ శివుఁ డంశుమగుతుని వదాన్యతకు మెచ్చి పరములొనఁగుట. ❀

శా. లోభావేశము లేశముం జూరదు నీలో; నీకు నీడా ధరి
శ్రీభర్తల్ పదివేపురైన? ధరణీదేవేంద్ర, యిత్తుం ద్వదీ
యాభీష్టంబు నెఱుంగఁ బల్కు.”మన సాంద్రానందని స్తంద్రచి
త్తాభోగంబున వెండియున్ వినతుడై యారాజకోటిరమున్:

క. “వర మిచ్చె దేని గౌరీ
వర, యిప్పు కుమారు నొకని వైరిధరిశ్రీ
వరుల జయింపఁ గులోన్నతి
భరియింప సమర్థుఁ డైనబాహుబలాధ్యున్.” 84

తే. అనుడు: “నాయంతబలవంతుఁ డగుతనూజుఁ
డుద్భవముఁ జెందు; నీదుమహోగ్రతపము
ఫలము సామాన్యమే! యిత్తు పాశుపతము
హస్త్రరాజంబుఁ బదప నిష్ఠాత్మజునకు”. 85

వ. అని తత్ప్రభావం బానతిచ్చి సమంత్రకంబుగా ననుగ్ర
హించె; నయ్యవసరంబున: 86

శా. చేరన్ రమ్మని పెండ్లినాఁడు దనకున్ శీతాద్రి యేచంద్రికా
పారంబున్ గమకించుబన్న సరమున్ సంప్రీతిమై నిచ్చె నా

హారంబున్ వలకేల నంది దరహాసాంకూరముల్ చిమ్ముచున్
గౌరీదేవి యొసంగె భానుమతికిన్ గల్యాణసంసిద్ధికిన్. 87

క. ఆరాజకులవతంసము

నీరీతిఁ గృతార్థుఁ జేసి యీశ్వరుఁ డరిగెన్
గౌరియుఁ బ్రచుఘలు నిర్జర
వారంబులుఁ గొల్పి నిజనివాసంబునకున్. 88

వ. అయ్యవసరంబునః

89

❧ { శివునివలన వరములు వడసి యంశుమంతుఁడు } ❧
భార్యాసహితుఁడయి అయోగ్యకేతెంచుట

మ. నయదేవుండు వసిష్ఠునాజ్ఞ రయసన్నాహోగ్రనానా మహా
హయధట్టంబు రథంబు నొక్కటి నయోధ్యాపట్టణోత్తిర్ఘటై
ప్రియబుద్ధిం గొనితేర నెక్కి ధరణీబింబాధరాభర్త ని
త్యయశశ్శ్రీవిభుఁ డేగి యిచ్చె నిజబాహాపీఠ భూభామకున్.

❧ భానుమతీగర్భవర్ణనము ❧

క. నెలలు చనఁ గొన్ని యంతట

నెలపాడు పిదె వంగడంపునీరధి కనఁగా

నెలతాల్పువరసమున్నతి

నెల మసలేన్ భానుమతికి నిర్తలమతికిన్. 91

క. మున్నింటికటికిచీకటి

మన్నెమునకు వీడుకోలుమం దిది యనఁగా

సున్ననిచెక్కుల ధవళిమ

చెన్నొందెం గప్పురంబు చిలికినజాడన్. 92

క. జక్కవలముక్కుతుదలం

జిక్కిన యుత్పలదళంబుచిదరలగతిఁ జ

స్తుక్కుల నలు పెక్కెను వెలి
నిక్కెడుశృంగారరసమునిగ్గులొ యనగన్. 93

క. చూలు వహించినబేడిస
మీలో యన గర్భభరము మెలకువఁ జెలికొ
దేలగిలఁ జొచ్చె గన్నులు
నీలకనీకలఁ గలికినిగ్గులు చెళుకన్. 94

క. తొలుచూలుతేటి వ్రాలుడు
నెలప్రాయపుడేగ యించు కించుక గడలె
జలజల రాలెడుపువ్వులు
బలెఁ జిట్టుము లుప్పతిల్లెఁ బంకజముఖిన్. 95

క. మటుమాయపు నెన్న డుముం
బుటపుట గాఁ దొడఁగె రాచపాలతికి నౌరా
నిటలాటునిఁ బూజించుట
నిలువంటివి నడుములేము లేలా వచ్చున్ ? 96

తే. లేమి నెడఁబాయుటే కాదుపో మృగాక్షి
కౌను బలిబంధనస్ఫూర్తిఁ గాంచె బూర్తి
వింత, గోరంత యైనయవ్విష్టుపదము
మీఁదిపొడవుల బడి నాక్రమించుజాడ. 97

క. అడుగులకు మడుఁగు లొత్తుచు
నుడిగంబులు చేయఁ జెలువ లుస్సు రటంచుకొ
వడ దాడి యంచ నడచిన
వడువునఁ జెలి నడచు మేను వడవడ వడఁకన్. 98

తే. నిలుచు నొక్కొక్కవేళ యీనీలవేణి
యొప్పుగృహరత్న గేహళు లూత గొనుచు

లలితపల్లవశాఖావలంబనమున
బాగుమీఱినపరువంపుదీగఁ బోలె.

99

సీ. సర్వసర్వంసహాచక్రంబు విక్రమ
క్రీడమై మూపునఁ గీలుకొల్పు,
నృపకోటికోటిరనిచితరత్నప్రభాం
కురదీపితాంఘ్రి యై కొలుపు నిలువ,
దేవేంద్రవిభవబంది గ్రాహిదై తేయేంద్ర
యోధయాధంబుల నుక్కడంప,
నాతతౌదార్యసంభూతనూతనకీర్తి
బన్ని మింటికి వింతవన్నె యొసంగ,

తే. వాహవారణవరరథారోహణముల
బిరుదు బీరంబు గరువంబుఁ బెంపు సొంపు
నిచ్చు గ్రొత్తలుగాఁ జేయ నీలవేణి
గాంచుఁ గనుమూసి రాజులు గనెడుకలలు.

100

— ౧౦౦ ది లీ పు ని జ న న ము ౧౦౦ —

చ. నెల లట తొమ్మిదిం జనుడు నీరజలోచన తూర్పుదిక్కు కొ
న్నెల బలె, భూతలోదరి మఃశిం బలె, బ్రాగ్ధిరికోన
సూర్యుని - బలె, విరిదండ తావి బలె, బల్కు గభీరత
రాధయోగముం - బలె, నలవేల్పుదీగె కుసుమంబు బలె
సుతుఁ గాంచె నొక్కరున్.

101

తే. కైటభారతియెద నున్న కౌస్తుభంబు
పోల్కిఁ బురుటింటి కొకవింతపొల్పు దెల్పు
ప్రియకుమారకుమోముజాబిల్లి జూచి
పొదలె సుగుణాంబురాశి యాభూవిభుండు.

102

- వ. అప్పుడు: 103
- క. ఇలతేఁ డొసంగె ద్విజులకు
జలజాతమరందబిందు సందోహనిరా
- కులజలవేణీగర్భిత
కలమేతురసాలవితతి గల గ్రామములన్. 104
- ఉ. అంత నరుంధతీవిభుఁ డహర్పతిసన్ని భుఁ డేగుదెంచి భూ
కాంతునిఁ జూచి: “శంభువరగౌరవ మార, మరీచిమత్కులం,
బింతట నిల్చె; నీవు కృతకృత్యుఁడ వైతి.” వటంచు నెమ్మదిన్
సంతస మంది చేసె నృపజాతునకుం దగుజాతకర్తముల్. 105
- క. గగనసరస్వతి యప్పుడు:
“పాగ డొందు దిలీపుఁ డనఁగ భూతేశవర
ద్విగుణితతేజం డితఁ.” డని
జగ మెల్ల నెఱుంగఁ బల్కె జలధరఫణితిన్. 106
- క. అవ్విబుధవరులు గురిసిరి
పువ్వులజడివాన తావి బుగులుకొనంగా
మవ్వంపుఁగమ్మదేనియ
తువ్వరతండమున కళులు తొకతొక లాడన్. 107
- వ. ఆసమయంబున: 108
- సీ. హంసీగరుత్కంఠితాబ్జమధ్యంబున
త్రాలుజక్కవరాచవలఁతి యనఁగ,
మందమయన్నటన్తంజువల్లులక్రేవఁ
జిగురుజొంపంబులోఁ జిలుక యనఁగ,
నడచుమాపటిసంజనడుచక్కిఁ గళలఁ దీం
ఁద్రించునూతనచంద్రరేఖ యనఁగ,

బహురత్నరోచులు వైఁ గ్రమ్మకలశాబ్ధి
తెరలలోఁ బవడంపుదీవె యనగ,

తే. నరుణచేలావకుంతలం బైనపల్ల

కీ వహింపంగ వేలుపుఁబూవుబోడు

లమరవల్లభునగరివా రరుగుదెంచి

రర్భకునిఁ జూడ రాజశుద్ధాంతమునకు.

109

ఉ. రాజకుమారుఁ జూచి సురరాజవధూమణి విద్రుమాంకుర

శ్రీజనకంబులై వెలయుచేతులప్రేళ్లఁ దవిల్చె దానవి

ద్యాజిత మైనదివ్యమణి దప్పక యొప్పున సేయుజాడ ది

గ్రాజివిరాజితచ్చవిధురంధరతత్కలితోర్తి కావళిన్. 110

ఉ. నీలపురావిరేక మణినిర్మిత మాపులిగోరు ముత్తైపుం

దాళి విడూరజాతములతాయెతు లుజ్జ్వలపుష్కరాగసం

కీలితకంకణంబులునుఁ గిల్కలపచ్చలనూపురంబు వ

జ్రాలు ఘటించుకాంచియు నొసంగిరి తక్కినవేల్పుటెంతులున్.

వ. ఇవ్విధంబునః

112

క. కట్టంగ నిచ్చి సురపతి

పట్టమహాదేవి పల్కు భానుమతిని: “నీ

పట్టిం గనుగొంటిని; దొలు

పుట్టుపుపుణ్యములు నేడె పో ఫలియించెన్.

113

ఉ. అంతతపంబు చేసి త్రిపురాంతకు సంతకవైరిఁ బార్వతీ

కాంతునిఁ గాంచుకాన్పు తగుకాన్పునకు న్నెల వయ్యె నీకు;

నీ-వంతుకు వాసికి సవతు వత్తురె మెత్తురె నేడు గాక ము

న్నంతలు రాజు! లిం కినకులాధిపతుల్ సురలోక సంశ్రితుల్.

- క. కన్నులు గలిగినఫల మీ
చిన్నం గనుఁగొంటి; “గంటి చేయనిచెలిమి
మన్నింపు మింద్రు” నని యీ
యన్నం బోధింపుమీ, దయామయహృదయా! 115
- చ. ప్రతివరపాలబాలికలు పాదసరోరుహసేవ సేయఁగా
సుతుఁడు శతాశ్వమేధములు శూరతమై నొనరించుచుండఁ
గాఁ- (బలి సకలోర్విభారమును బాహువున న్వహించి
యుండఁగా-) ట్టితిసయిదోడవై కలిమిచేడియతో మనుచుం
డు నెచ్చెలీ!” 116
- క. అనవుడు వినయావనతం
బునుఁ గుచభరనతము నైనపూర్వాంగముతో
జనవల్లభవల్లభః “యో
వనితాజనతామతల్లి, వల దీమాటల్. 117
- ఉ. మానియమంబు మాతపము మాయుపచారము నెంత? భక్త
ర- ట్టొనిరతుండు శంకరుఁ డకారణబాంధవుఁ డిచ్చెఁ గాక
మా- కీనిసువు! దిగీశశరదిందుముఖజనవంద్యమాన, యీ
సూనుఁడు మీజయంతుఁడును బోడు సుమీ భవదీయ
రక్షకున్. 118
- తే. “సురకిరీటాగ్రమణికాంతిచుంబితాంఘ్రి
పంకజం డైనజంభారిపద్మనయన
యింటి కేతెంచె.” ననుకీర్తి యిదియ మాకుఁ
జాలు; మావంటిపుణ్య లీజగతిఁ గలరె!” 119
- వ. అని సగౌరవంబును సప్రమోదంబును సగంభీరార్థంబును
గాఁ బలికి పురందరనితంబినీతిలకంబు నుచితపూజావిశేషం

బులం బరితోషంబు నొందఁ జేసి నాకంబునకుం బనిచె;
దదనంతరంబ: 120

తే. ప్రతిపదిందుండు నవనవోదితలఁ గళలఁ
దేజ మొందినయోజ నారాజసూతి
దాదు లొనరించునుపచారభేదగతుల
నతులనిస్తంద్రరుచిసాంద్రుఁ డగుచుఁ బొదలె. 121

—ॐ దీప్తినిబాల్మము —

మ. జలకంబుం దగఁ గూర్చి నెన్నుదుట రక్షాకాంక్షఁ బాదాం
గుళీ- స్థలమృత్సాన్నితిలకంబు దీర్చి రుచులం దట్టాడువజ్రం
పుటు-య్యలవైఁ బొత్తుల నుంచి “యోకుధరకన్యాధీశ ది
వ్యాంశవే- శలమూర్తి నిదురింపవే!” యను సుతుం జంద్రా
స్య జోక్కింట్టుచున్. 122

వ. అక్కుమారుండు క్రమక్రమంబున: 123

క. తవి డాడ నేర్చె; జెవులకు
జవులుగఁ బలుకంగ నేర్చె; జరణాభరణా
రవములు గలుగలుగల్గన
లివలివ నడు గిడఁగ నేర్చె లీలాగతులన్. 124

క. చక్కెరలో, నిండువెన్నెల
యుక్కెరలో, యమృతధారలో- యివి యనఁగాఁ
జొక్కించు; నెంచఁ దరమా
యక్కొమరునితోక్కుఁబల్కు లతిమధురంబుల్! 125

సీ. అర్జునచ్చవి యశం బలరఁ గన్ణాకృష్టి
దర్పించి తెచ్చు వేదండసమితిఁ,

దగఁ జైత్రమహిమ యుద్ధతక్షేసరావలం
 బనలీలఁ గొనివచ్చుఁ గినిసి హకుల,
 భువనాధికఖ్యాతి వివిధప్రవాళాగ్ర
 ధృతి నీడ్చి యలయించు ద్విజకులంబు,
 రాజతేజమున విభ్రాజిపక్షాక్షఁ
 దెరలించి కదలించు శరభచయము

తే. బోడికలఁ గూడి శైశవక్రీడఁ దగిలి
 ధరణిధవనందనుండు కాంతారఘోర
 శైలభీకరగహ్వరస్థలులు సొచ్చి
 వాలుమగఁటిమి నాభేటకేలి కేఁగి.

126

క. తిండాడువైరివీరులఁ
 జెండాడుట యేమి దొడ్డు? చెండాడుగతికొ
 గొండపయిఁ గొండ గూలఁగఁ
 గొండికపాయమున నీటుకోల స్తీటున్.

127

నీ. కాకపక్షచ్ఛాయఁ గబళించునున్నచ్చ
 సవరణ బర్హిపింఛంబు గాఁగ,
 నరవిందహితుఁ బోలుకురువిందములతాళి
 యభినవం బైనకౌస్తుభము గాఁగ,
 గటి నున్న లేతచెంగావిదుప్పటము దు
 ప్పుటి మించుహొన్నాణిపట్టు గాఁగ,
 నురమునఁ గీలించుమరకతమాణిక్య
 హారవల్లరి వైజయంతి గాఁగ,

తే. భూమిభౌమినిపై నిండుఁ జేమ మనసు
 నెనయఁ బాయక విహరించుననువు దలచి

యవతరించిన కృష్ణుడో యనగ బాల
కేలి వర్తించు నమ్మహిపాలసుతుడు.

128.

వ. అంతః

129

❧ దిలీపునియావనము ❧

క. పొదవినయొలు చించుక పైఁ
బొదలినమరుచేతిహేతిపొగరో యనగా
మొదలిటికొండిక ప్రాయము
వదలిచి జవ్వనము రాచవాని జేరెన్.

130.

మ. తనుకల్పద్రుమకోరకోదయము కాంతావీక్షణజ్యోత్స్ననూ
తననానావిధవిభ్రమద్విరదగంధ ప్రాశిహృద్భూభుజా
ధనురారోపితగంధితేతరవిచిత్రకూరనారాచ మ
య్యినవంశాధిపుఁ జెందె యావనభరం బెంతే విలాసం-
బునన్.

131

నీ. తేటులో నీలంపువేటులో యిరులక
స్తాటులో యన గురుల్ మబ్బు గవిసె;
తమ్ములో మరునిక్రొత్తమ్ములో సిరులనె
త్తమ్ములో యనగ నేత్రములు దనరె;
వాటమో హేమకవాటమో జయలక్ష్మి
కూటమో యన మించె మేటియురము;
చిందమో లావణ్యకందమో మోహనా
నందమో యన గ్రీవ నాణె మయ్యె;
తే. బలుకుక ప్రంపుబలుకులు పలుకు లయ్యె;
సొలపువలగాజుతూపులు చూపు లయ్యె;

గంధగజరాజగమనంబు గమన మయ్యె;
సరసయావనమహిమ రాజన్యనకును. 132

వ. అంత నొక్కనాఁ డయ్యెంశుమంతుండు: 133

—ॐ అంశుమంతుడు దిలీపుని పట్టముఁ గట్టుకొన నొప్పించుట ॥—

శా. ఈరీతిఁ నవయావనోదయముచే నిం పొందుతత్పుత్రునా
కారంబున్ నిజవార్ధకోద్ధతియుఁ జక్కం జూచుచున్ నిండు
గొ-లైవ్వి రప్పించి కుమారకుం బలుకు: “నన్నా నిన్నుఁ
గన్నాడ; నా-కేరాజుల్ సరి? యొక్కమాట వినుమీ;
యిట్టట్టు నాఁ బోకుమీ! 134

క. కడు ముదిసినాడ; నోపం
బుడమి భరింపంగ; రాజపుంగవులకు నీ
యొడ లోమఁ దగునె కలనం
బడుటయు యోగమున నచ్చు పడుటయుఁ దక్కన్. 135

క. కదలు రదనములు; పదములు
గుదివడు; జవసత్వ మింకు; గొదవడుఁ జూపుల్;
వదనంబు స్రుక్కుఁ జిక్కున్;
ముదిమి సుమీ రోత యాస ముదియక యున్నన్. 136

శా. అర్జోరాశిపరీతభూభువనచ క్రాభోగమున్ విక్రమో
దీర్ఘత్వద్భుజబాహుదండపదవిం దేజంబునన్ బూసుమా
కన్యాకర్ణి నెటింగి శత్రునృపతుల్ గాఢాంధకారచ్ఛటా
కీర్ణస్వర్ణకుభృద్గుహాంతరములన్ ఖన్నాత్తులై డాగంగన్.”

తే. అనుడు గుండె దిగాలన నధిపసుతుండు
తండ్రి బెడఁబాయఁ జాలనితలపుకలిమి

రిచ్చ వడి వేడియూర్పులు పెచ్చు పెరుగఁ
గొండవలె నుండెఁ గదలక కొంతతడవు. 138

వ. అక్కుమారుండు తండ్రిం గనుంగొని కృతాంజలియై: 139

క. “గిరి పూనుమేటిభారము
కరి పూనం గలదె రాజకంఠీరవ! నీ
వరబాహుపరితమహీ
భర మే భరియింపఁ గలనె పసిబాలుండన్! 140

ఉ. నీభుజకల్పభూరుహమునీడ వసించెదఁ జల్లనై; ధరి
శ్రీభరణంబు నొల్ల; భవదీయపదాంబుజసేవయే మహా
ప్రాభవ మింద్రవైభవము భాగ్యసమృద్ధి యగణ్యపుణ్యశో
భాభృతి ముఖ్యసౌఖ్యములప్రాప్త నగున్ మఱి యున్న
వేటికిన్. 141

క. జనకుండు సుఖయై యుండఁగ
జనయి త్రియు జీవనంబు సకలము నరయన్
మనుచున్న పుత్రకుని యా
జననము సఫలంబు గాదె జననాథమణి!” 142

క. అని విన్నవించుతనయుం
దనకొఁగిటఁ జిక్క నొక్కి: “తనయా, వినయా
వనతాంగ, మీఱ నుచితమె
జనకునివాక్యక్రమంబు సత్పుత్రులకున్!” 143

వ. అనుటయు: 144

తే. తగిలి వెనువెంటఁ జను దెంచుతగరునకు ని
జాగ్రమున నున్న నూతికి నలికినట్లు

తండ్రి నెడఁబాయఁ జాలమిఁ దద్గురూప
దేశలఘుఘనభయమునఁ దెరలి యతఁడు. 145

క. ఎదు రాడక, కించిన్నత
వదనుం డగుటయు నృపాలవరుఁడు నిజాంత
స్పదనమున కరిగె నిత్యా
భ్యుదయం బగుపదవిఁ దనయు నునుచుమనీషన్. 146

వ. అంతం బ్రొద్దు చాల వాలుటయు నదుంధతీకాంతుండు
మహీకాంతకుమారుకేలు గేలం గీలించి నిజనివాసంబునకుం
జని సాయంసంధ్యాదికృత్యంబులు నిర్వర్తించి యొక్క వివిక్త
స్థలంబున విధుకాంతశిలామంటపాభ్యంతరంబునం గూర్చుండి
యక్కుమారసింహంబు నుచితపీఠాసీనుం గాఁ జేసి యి
ట్లనియె: 147

— పసిఘఁడు దిలీపున కవదేశించినరాజసీతి —

క. “పరమర్థము లెఱుఁగుచు నిజ
కరణీయము లొరుల నెఱుఁగఁ గాఁ జేయక, మం
త్రరహస్యపరతఁ గార్యము
లరసినవిఘ్నఁ డేలు సాగరావృతధరణిన్. 148

క. విరితేనియ యలి గ్రోలిన
వెరవునఁ బ్రజ నొవ్వకుండ విభవముకొఱకై
యరి గొంచు, బోర నెదిరిన
యరి నొంచినరాచవారి కబ్బు శుభంబుల్. 149

క. కరభూభృద్గణములచే
దెరయుచుఁ గువలయుము మిగులఁ బ్రియ మందఁగ స

త్పరిచయము గలిగి మిహికా

కరుగతి మండలము నేలఁ గాఁ దగుఁ బతికిన్.

150

క. కోపింపక ప్రజ వెఱవదు;

కోపంబే పూనె నేనిఁ గ్రూరత్వ మగున్;

గోపప్రసాదములఁ దగు

రూపున నెఱపంగ వలయు రూఢవివేకా!

151

క. దళములు గూర్చుచు సుమనః

ఫలదుండై మూలబలము భాసీల ద్విజమం

డలమునకు నీడయై భూ

తలపతి మనవలయుఁ గల్పతరువును బోలెన్.

152

ఆ. పూని సామభేదదానదండము లనఁ

దగునుపాయవితతిఁ దఱి యెఱింగి

శత్రువరులయందు సమకూర్పఁ దగుఁ గాని

సాహసంబు నేయఁ జనదు పతికి.

153

క. కొండంతకార్యగతికిం

బెండుపడక ధైర్యమహిమ బీరము వెరపున్

దండితనంబునుఁ గలభూ

మండలపతి జయముఁ గాంచు మనువంశనిధీ!

154

క. జలజాసనలిఖితము బలె

ఫలకాలమునంద కానఁబడఁ జేయఁ దగున్

దలఁచినతలఁ పంతకుమును

వెలివడకుండంగ మనుజవిభుఁ డోవత్సా!

155

క. 'శర' ణన్న వారిఁ గ్రూచుట;

దురమున నెదిరించువారిఁ ద్రుచ్చుట; యివి పో

పరమత్మోత్తగుణంబులు

కరుణయు బాహుబలంబు గణనకు నెక్కన్.

156

క. కొండీనిమాట నిజ మని

దండింపగఁ దగదు రాజు ధరణీజనులన్

నిండుమదిఁ గల్గనిజములు

రెండును సమబుద్ధి నేర్పరింపక మొదలన్.

157

క. ధన మిచ్చిన నీనీ; కడుఁ

జన వీ ననుచితము క్రూరచరితుల; కవనీ

జనులు తదాచరణంబున

మన నెడసిన భద్రదంబె మనుజేంద్రునకున్!

158

క. కడు నమ్మినయాప్తులకుం

గడిభూము లొసంగి యవలిగడిరాజుల క

ట్టడఁ దెలిసి గూఢతరముగ

బడిబడి నుత్తరము లంపఁ బంపిడఁగఁ దగున్.

159

మ. ఉపథాసిద్ధుఁ ద్రివర్గశోభితు శుభోద్యోగిన్ నియోగిం

గృహ-విపులస్వాంతు నితాంతశాంతు స్వమనోవిశ్రాంతు న

శ్రాంతు జ్ఞా-నపరున్ దానగురున్ బ్రసిద్ధగుణసంతానున్

సమానున్ గళా-నిపుణున్ మంత్రిగఁ జేసి భూపతి గనున్

నిర్ణీత్రసౌఖ్యోన్నతిన్.

160

చ. కవులు బుధాగ్రగణ్యులును గాణలుఁ బాఠకులున్ మహీ?

దివిజులు మంత్రులున్ హితులు ధీరులు శూరులు వైద్యు

లంగనా-నివహముఁ గొల్వఁ గొల్వగుచు నిండినవేడ్కు

గభీరుఁడై మహీ-ధవుఁ డురురత్న సౌధమునఁ దా వసి

యించుట యొప్పు నెప్పుడున్.

161

ఉ. బ్రాహ్మణదేవధూములఁ గృపం బరికింపుచు నుల్లసద్భుజా
జిహ్వాగవిక్రమక్రమవిశేషమునన్ మహియేలె నేని యే?
బ్రహ్మము దేవతానగరపద్మముఖజనగీతనిరిత
బ్రహ్మవధూశరీరరుచిభాసీయశోవిభవంబు తేనికిన్. 162

ఉ. కోటలు మేటివప్రములుఁ గోటలుఁ గొండలు ధాన్యముల్
వడిన్-బోటరు లై నవీరభటపుంగవులుం గజముల్ రథంబు
లున్-ఘోటకసంఘముల్ నిశితఘోరతరాయుధక్షేత్రయంత్ర
సం-ఘాటముఁ గల్గ నాత్మకటకంబు మహీధవుఁ డేలఁగాఁ
దగున్. 163

క. శీతాంశుమాలివరమున
నాతండ్రి, జనన మొందినాఁడవు నీకున్
రీతులు నీతులుఁ గఱపఁగ
మాతరమా; వత్సలత్వమహిమ యిది సుమీ!" 164

చ. అనవుడు లేచి మ్రొక్కి వినయమ్ము భయమ్ముఁ బ్రియమ్ము
నెమ్మదిన్-బెనఁగొనః "నోమునీంద్ర, కృపవెంపున మీ రిటు
లాడ నేల? నేనన నొకవిత నయ్య! భవదంఘ్రిరజోలవ
లబ్ధి నద్భుతం -బినకులసార్వభౌములు వహింతురు సర్వ
గుణోదయోన్నతిన్." 165

వ. అనినం బ్రమోదమేదురస్వాంతుండై మునివివస్వంతుండుః
"రేపు శుభముహూర్తంబు; పట్టాభిషేకశుభమహోదయం
బునఁ గృతార్థుండవయ్యెద." వని దీవించి యొక్కవివిక్త
స్థలంబునఁ గుశస్థండిలశయనంబున వసియించుటకు నాజ్ఞా
పించి పురశృంగారాది కర్తవ్యకల్పనానియోగంబునకు

నంశుమంతు నెచ్చరించి శుభదేవతాప్రార్థనాధీనమానసుం
డై యుండె నయ్యవసరంబున: 166

— పురాలంకరణ క్రమము —

తే. 'నిలుచు సింహాసనంబున నేడు వాడి
తేజ మిగురింప నీరీతి రాజసూతి.'
యనుచు నెఱిగింప వచ్చెనో యనగఁ దూర్పు
ధరణిధరమునఁ గనుపట్టెఁ గిరణమాలి. 167

వ. అప్పుడు: 168

మహాస్రగధ. కదలీస్తంభోరులక్ష్యిం గనకముకురరంగత్క
పోలన్ సుగంధా-భ్యుదితోద్యధూపధూమాంబుదనిభ
చికురం బూర్ణకుంభస్తనశ్రీ-మదమత్తేభేంద్రయానన్ మధు
రకుసుమదామచ్చటాహస్త థాత్రీ-త్రిదశేంద్రుం డాదరిం
చెన్ బ్రియమునఁ బురనారీమణి న్నిండుచూడ్కిన్. 169

మ. మృగనాభిద్రవగోముఖాకలనచే మించుల్ పిసాళింప ని
పగుముక్తామణిరంగవల్లికలచే సంభోజరాగచ్చటా
స్థగితావారణతోరణాంకములచే సర్వంబు శాసించువే
ల్పుగమిం గ్రొత్తగఁ గన్నతల్లికరణిం బొల్పొందె వీ డెంత
యున్. 170

సీ. ఎట నాలకించిన హిమశైలకన్యకా
కమనీయకల్యాణగానరవము;
లేచక్కి వినిన లీలాచలన్న రక్తి
చరణభూషణర్పుశర్పుశవిరావ;
మేవంకఁ జెవి దార్చెనా విప్రసందోహ
మోదకరాసాదవేదనాద;

మెచ్చోటఁ దెలిసిన హృద్యమాద్యద్వాద్య
గంభీరనిర్ఘోషకలకలంబు,

శే. లెచట నిలిచిన గాయక ప్రచురవిచల
దబలవీణాసముత్క్లర్ష హర్ష వేగ
కారిసముచితనికాస్వణగౌరవములు
సరసశృంగారరమఁ బొల్పుపురవరమున.

171

—ॐ దిలీపునిపట్టాభిషేకము ॐ—

వ. అంత నయ్యంశుమంతుండు సమయోచితకృత్యంబు లాచ
రించి యంతఃపురంబున కరిగి భానుమతియుం దాను దిలీపకు
మాసునకు శుభస్నానపూర్వకంబుగా నలంకరణంబు నాచరిం
పించి పశుపతిదత్తం బగుపాశుపతంబు సమంత్రకంబుగా
నుపదేశించి గంధవహాదిశుభనిమిత్తంబులకుం బ్రమోదంబు
నొందుచు రజనీదిఙ్మఖంబులు ప్రతిపదించు నమందం బగు
పొడుపుగుబ్బలి నిడుచందంబునం బుండరిక చర్తాస్తరణ
విస్తృతంబగుభద్రపీఠంబున నాసీచుం జేసి;

172

క. పట్టము గట్టిరి యానృపు
పట్టికి నెన్నుదుట భువనభరణశ్రీకి
నెట్టన బ్రహ్మ యొసంగిన
పట్ట సుమీ యనుచు జగము ప్రణుతింపంగన్.

173

క. స్థండిలపూజితమును రుచి
దండితశశిమండలంబు ధారాశసుధా
కొండము నగుశంఖము ముని
మండలవిభుఁ డెత్తి యిచ్చె మనుజేంద్రునకున్.

174

తే. అంశుమంతుండు నమ్మనియనుమతిం బ్ర
యాసమేతంబు గాఁ దగునేన వెట్టి
జలజజలధార కోటీరవలభి జాఱ
హర్షసంపద నభిషేక మాచరించి. 175

తే. శిఖరనిర్గతగంగాంబుసిక్తతుహిన
కుధరమో యనఁ బొల్చునక్కొడుకుఁ జూచి
తాము నారీతిఁ బొల్చుచందమున హర్ష
తోయధారలఁ దొప్పగఁ దోఁగి రపుడు. 176

క. కులగురు నై నవసిష్ఠుఁడు
జల మాన్యపుకేల నంది: “జలనిధివేలా
వలయితమహి నేలుము నీ
వలఘమతీ!” యనుచుఁ జేసె నభిషేకంబున్. 177

క. రా జొకరుఁడు రాజునకున్
రాజితముగఁ దాల్చెఁ బాండురచ్చత్రంబున్
‘రా’ జితఁడె కాక యే నిక
రాజనె?’ యని కొల్వ వచ్చురాజో యనఁగన్. 178

క. అనితరబందీకృతరిపు
జనపాలవిశాలకీర్తి చంద్రిక లనఁగా
మనుజేశ్వరు లిద్దఱు నృప
తనయునకుం జామరములు దాల్చిరి ప్రీతిన్. 179

క. మేదురవిప్రజనాశీ
ర్వాదంబులఁ బుణ్యగానవాదముల మహా
వాదిత్రనాదముల జయ
నాదంబులఁ దగియె జగము నాదమయంబై. 180

వ. మఱియుం బ్రసిద్ధులును వయోవృద్ధులు నగురాజు లారాజు
నందనున కభిషేక మాచరించి; రంత నయ్యంశుమంతుండు
పౌరజానపద ప్రధానసామంతసమూహంబులం జూచి యి
ట్లనియె: 181

క. “ఇతఁ డధిపతి మీయిందఱి;
కితనిఁ ననుఁగాఁ దలంచి యీతనియాజ్ఞఁ
మితిమీఱఁ దగ దొకప్పుడు;
నితఁ డేకపురంబు వోలె నేలు ధరిత్రిన్.” 182

క. అని యానతిచ్చి తనయుం
గనుఁగొని “రవివంశజలధికౌస్తుభమణి వై
మనుమనుజనాథుకై వడి
మను.” మని దీవించి భానుమతియుం దానున్. 183

క. గోత్రగురునాథుననుమతి
ధాత్రిశుండు పురము వెడలి తప మొనరింపఁ
గోత్రవనభూమి కేఁగెన్;
మిత్రాన్వయనృపుల కిదియ మేర తలంపన్. 184

క. ఈలీల భూమిభారముఁ
దాలించి నరపాలసుతుండు ధరణీజనులఁ
లాలించి కొలువు నాటికిఁ
జాలించె విభూషణములు యుళయుళ లెసగన్. 185

ఉ. సింగపుగద్దె డిగ్గి మణిచిత్రకిరీటతటీవిలోలహ
స్తాంగుళిపల్లవంబుగ నిజాగ్రమునం గనుపట్టురాచవా
రిం గనుసన్నఁ బోఁబనిచి ప్రీతి నమాత్యునిచేయి యూఁదిపా
దాంగదరావముల్ బెరయ నంతిపురంబున కేగి యచ్చటన్.

- ఆ. భవనదేవతాసపర్యాదికము లైన
యుచితవిధు లొనర్చె బ్రచురహర్ష
పూర్ణహృదయుఁ డతఁడు నిర్నిద్రతేజోవి
లాసజ్యంభజైకభాసి యగుచు. 187
- క. చన్నవిసి పిదుకు మొదవులు;
చెన్నలరుం బుడమిఁబైరు; చిల్లరసేతల్
సున్న; నెల మూడువానలుఁ
బన్ని కురియు; జగతి కతఁడు పతి యగుట నృపా. 188
- తే. జరతరాజేంద్రభుజదండసంగమంబు
మాని భూకాంత యారాకుమారుమూఁపు
రూపుగాఁ జెందె సాయంసరోజవసతిఁ
దెగడి కల్వకు నేతెంచుతేటి వోలె. 189
- వ. అయ్యవసరంబున: 190
- క. ఏనుఁగుల హరులఁ దేరుల
మానవతీమణుల మణుల మానవనాథుల్
కాసుకలు దెచ్చి కాంతురు
భానుమతీపుత్రు గుణవిభాసిచరిత్రున్. 191
- శా. ధాటీసంభ్రమలీలమైఁ గొనియె నాథాత్రిశుఁ డుద్యద్గతిఁ
లాటీకుంతలమార్గకుంకుమరజోలావణ్యసంపత్తిఁ గ
ర్నాటీసంతతపీటికారసపరిన్యస్తాధరారుణ్యమున్
భోటీసింధురనైకపాటలదృగంభోజప్రభాజాలమున్. 192
- ఉ. వేడుక దానకేలిఁ బదివేలవిధమ్ముల నుబ్బి యాడుఁ బై
నూడదు పోచపొందు నెదు రొడ్డినవాహినివెన్నుఁ దాచు,
మున్నాడువివాద మైనఁ దగ యత్నము ముప్పినె సంఘ

టించు బో-బాడబమూర్తి యాధరణిపాలునిఖడ్గము సార్థ
కాకృతిన్. 193

చ. గురుతరశక్తి దివ్యులకుఁ గోణపకోటికి యుద్ధ మైనచో
బిరుదము బీరముఁ బెరయఁ బిల్వనిపేరట మేఁగి యచ్చటఁ
సురరిపులఁ వధించి నృపసూర్యుఁడు గైకొను నాకభామినీ
తరళదృగంత కాంతిసముదంచితశోభనదీపసంహతిన్. 194

క. ధర్మయశస్సంపాదన
కర్తృఁ డవ్విభుఁడు యాచకన్నిధుఁ డతే!
ధర్మస్పృహఁ డట, మార్గణ
శర్మస్పృహఁ డగుట కేల సందేహింపన్? 195

ఉ. కర్బురకంధరప్రతిమగాఢపరాక్రముఁ డవ్విభుం డనిఁ
దోర్బలసంపదంకురము దున్నిన లక్షలు కోటు లర్బుద
న్యర్బుదఖర్వసంఖ్యలు మహాధనరాసులు దెచ్చి యిత్తు రా
బర్బరచోళగౌళకురుబాఘికసింధుముఖతమాధిపుల్. 196

ఉ. హాళి నృపాలమౌళికర మాసురసేనలఁ గన్నచో ధను
ర్జాలతికావలంబమున సాగి శ్రవోంత మొకింత చేరునా
డే లలితాజిమందిర జయేందిర: “మామక కర్ణకుండల
శ్రీలు ధ్రువంబు లయ్యె.” నని చింతయు వంతయు మాను
మానుగన్. 197

సీ. ‘చీకిలిచినకంటిసెగ చీల్చుకొని యెడ
వెడలెనో!’ యని కేలఁ దడవు మృదుఁడు;
‘మూల డాఁగినయార్వకీలి యెంతయునల్లు
కొనె నొకో!’ యని వెఱఁగొనుఁ బయోధి;

‘కఠినదంష్ట్రాటంకగరళాగ్ని వెలుపల
 బ్రబ్బెనో!’ యని చూచు బాచతేడు,
 ‘విలయాఘ్రసంభృతోజ్వలనిజప్రభలు పై
 కొదవెనో!’ యని చింత నొందు నినుడు,

తే. నాదిలీపకుమారకుఁ డవనిభార
 భరణపరిణతుఁ డై దిశాధరణిపతుల
 యతులభవనాటవుల నేర్పునమతేజ
 మఖిలజగదేకమండలం బాక్రమింప. 198

క. ప్రియమున సుదర్శనుం డను
 భయవిరహితబాహుశౌర్యపారీణుఁడు ధీ
 నయశాలి రాచవానికి
 జయమునకు నయంబు వోలె సచివ్రం డయ్యెన్.” 199

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
 కిసకులకలశాభిహర్షకృతిచంద్రునకుఁ
 మునినాథుఁ డయ్యగస్తుడు
 వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాణిన్. 200

శా. శ్రీవత్సాంకసమానభోగ, నృపలక్ష్మీలక్ష్మనాభాగ, వి
 ద్యావైదుష్యసరోజగేహ, ధనదానాంచత్పయోవాహ, బా
 హువిశ్రాంతధరావిశేష, గుణరమ్యప్రాభవోన్మేష, తే
 జోవిభ్రాజితరూప, సంగరజయాస్తోకప్రతాపార్జునా. 201

క. శ్రీపులిజాలశుభాన్వయ
 దీపక, బుధకల్పభూజ, దినకరతేజా,
 శ్రీపతిశిలీముఖాంఘ్రి
 స్థాపితనిజహృదయ, సుజనసంఘాతదయా. 202

మత్తకోకిల. కుంతి ప్రతిపక్ష, నీతినిగుంభ, సంభృతశౌర్య వై
 కుంత మాహృదయేశ, నిర్జితకోప, ధన్యచరిత్ర, శ్రీ
 కంతకంతహలాలాహలోద్భవకాంతిజిన్నవకీర్తి, సో
 త్కంతమానస, మానసోద్భవకమ్రదేహవిరాజితా! 203

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తైనాలిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయ ప్రణీతంబైనసుదక్షిణా
 పరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ

సు ద క్షి తా ప రిణ య ము

తృతీయాశ్వాసము

మహితవిహితవైభవ

ధామ, సుధీగణ్యపుణ్యదాక్షిణ్యగుణా

రామ రణరంగజయరఘు

రామా, పులిజాలధామ, రామయసోమా.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుగ ప్రంపువలి మీఱఁ బలుకు నిట్టు

“లవలికథ దెల్పు.” మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ కడలుకొనఁగ.

2

వ. ఇవ్విధంబున సకలదిగంతమహీకాంతపరంపరావిజయసంపా
దితసమ స్తసంపత్సముదాయ నాయకత్వాధరీకృతనిలిపనాయ
కుం డై సుధావిధాధవళిమూర్తికీర్తిదాంపత్యవైభవోల్లాసి
యై చతుస్సముద్రముద్రిత వసుంధరా ధౌరంధర్యంబున
శౌర్యం బవార్యంబుగాఁ బరిపాలించుచు నొక్కనాఁడా
న్యపాలుండు కామినీకరకలితచామికరదండచమరవాలవా
తూలకించిదానర్థితకుంతలుండగుచుం గంతీరవాసనాసీనుం
డై కొలువుండునయ్యవసరంబున.

3

— ఇంద్రుడు దిలీపునికడ కేతెంచుట —

ఉ. వాడినమోముతోడఁ గయివ్రాలినచూపులతోడ దీనతం
గూడినపల్కుతోడ నెఱిఁ గూడనిగందపుఁబూతతోడఁ గి
లూడినయందెతోడ బిగియూడిన తాలిమితోడ వచ్చెఁ గి
గ్గాడియుఁ బోలెఁ గామగవి గాడిఁగలయ్య నృపాలువీటికిన్.

క. వచ్చి పురగోపురస్థలి
చొచ్చుటయును జనులు చూచి: “సురనాథుఁ డయో,
వెచ్చనియూర్పులతోఁ గడు
నొచ్చి యరుగు దెంచె నిర్థనుండో యనఁగన్. 5

ఉ. అక్కట, నూతనక్షతనవా స్రభరంబులు కన్నుదమ్ములన్
గుక్కెడు తేటనీటి నెలకున్ వరకుంకుమరాగ యోగము
న్నెక్కొనఁ జేయ నంప్రిపయి నించినచూపులు దేల మిక్కిలిం
జిక్కినమేను ధాతుర్ధురసి క్తసురాద్రికి మాద్రిగై తగన్. 6

సీ. విరావతగజంబు నారోహణము చేయ
నొల్లనిమాంద్యంబు పెల్లు మీఱ,
నుచ్చైశ్శ్రవణైస్సంధవో త్తమారూఢుఁ డై
విహృతి సల్పనిమనోవేగ మడరఁ,
జారుచామికరస్యందనాధ్యాసీయై
పరగనిచిత్తవిభ్రమ మెలర్ప,
నాలోలమణిః:యాందోళి కాసీనుఁ డై
తిరుగనివక్రవై ఖరి యెసంగ,

తే. నసమసంగ్రామపరిభూతుఁ డైనజాడ
ధరణిఁ గా లూత గొననితత్తటముతోడ

నిఖిలనిర్జరపదలక్ష్యే నిలుచునీడ
యేగుదెంచె ద్రిలోకంబు లేలుప్రాడ.”

7

క. అని యొకనిఁ బంపఁ బదువురు
చని భానుమతీకుమారు జగదుపకారుఁ
గని విన్నవింప నతఁడుఁ
విని యచ్చెరు వంది లేచి వేగ మెలర్పన్.

8

ఉ. మంజులరత్ననూపురసమగ్రదుశంధుశ లుల్లసిల్ల సా
యంజలజాతవైరి నపరాద్రి యెదుర్కొనుకై వడిఁ బ్రభా
పుంజవిముక్తదేహు సురపుంగవు ద్వారకవాటపీఠి దాఁ
కం జని యాదరోదయముకల్పి నెదుర్కొని మ్రొక్క
బోయినన్.

9

శా. దాతృత్వారుహశాఖలం దొరయుదోర్దండంబులం జూచి వి
ఖ్యాతిశ్రీనిధి నంశుమత్తనయు బిగ్గం గొగిటం జేర్చె సం
జాతప్రీతి బలారి వైరిదనుజాసంఖ్యాకశస్త్రక్షతో
ద్భూతాస్పృగ్బలధార తద్విపులవక్షఃపీఠిఁ బెల్లంటగన్.

10

చ. పతియు మహేంద్రుకేలు నిజచల్లవకోమలపాణిపద్మసం
గతిఁ దెమలించి మ్రోల ‘సముఖా’ యని కట్టికవారు మ్రోయ
సం-భృతబహురత్ననూత్నరుచిపింజరితం బగుకొల్వుమేడ క
ద్భుతము దల్లిర్పదోడుకొని పోయి సమున్నతపీఠి నిల్పుచున్

తే. ఆతనియనుమతిఁ దాను భద్రాసమున
నధివసించి యథావిధి నర్హ్యపాద్య
పూజ లొనరించి పల్కుఁ: “నోభవనవంద్య,
యీవిధంబున మీరాక కెద్ది కతము?

12

ఉ. విన్నదనం బిదేమి! నెఱి వీడినచిత్త మిదేమి! వేయి గ్రా
ల్లన్నులవాఁడిదేమి! శరభూతలనెత్తు రిదేమి! పెంబడిం
గిన్న రసిద్ధకింపురుషభేచరవీరులు రా రిదేమి! మీ
యున్నవిధం బిదేమి! నిఖిలోన్నతశాసన, పాకశాసనా.” 13

— { ఇంద్రుడు రత్నచూడదనుజునిచేయిన తన భంగపాటును } —
దిలీపుని కెఱుకపఱచుట

చ. అనవుడు జంభవైరి హృదయంబునఁ గల్గినచింత వంత పె
ల్చున వెలికిఁ వెలార్చుక్రియ సాంద్రము దీర్ఘము నైన
యూర్పుగాఁడు నిగుడఁ జేసి “యోనృపతిపుంగవ, యే మని
పల్కువాడ? నేఁడనిమొన రత్న చూడదనుజాగ్రణిపైఁజని
మోసపోయితిన్.” 14

వ. అవిధంబు వినుము: 15.

ఉ. క్రొవ్వున వాఁడు మంథగిరికూటము పాళేము గాఁగ నుండి
లేజవ్వను లైనయచ్చరల సాధ్యలతాంగుల యక్షకన్యలఁ
నెవ్వడిఁ జూఱఁగోఁ దలచి నిర్జరథామముజుట్టు ముట్టి నఁ
జివ్వకుఁ బిల్వ నంపె నిజసేవకు నొక్కరు; నేను నల్కతోన్;

మ. నగరక్షోభము దైత్యవాహినులసన్నాహంబు నీక్షించి యీ
డగరంపుంబగఱఁ జయింతు నని శుండాలుంబులుఁ మేటితే.
రుగముల్ వాహనసంహతుల్ దివిజవీరుల్ సేన లై సేవు లై
ప్రగుణప్రక్రియఁ గొల్వ వెల్వడి రథప్రాధిక్ విజృంభించినన్.

క. వీక్షించి విఱిగిచనుక్రియ
రక్షోవల్లభుఁడు పఱచె రణభూమికి ద
వ్యాఘ్రేపించుచు నిర్జర
పక్షంబులు వెంట నంట బొజులు దానున్. 18

ఉ. “నిక్కము, వైరి వీరె.” నని నెమ్మది నేమటి పోవ నంతలో
గ్రక్కున నల్కమై మరలి గంధగజంబులఁ గూల్చి తేరులం
జెక్కలు వాపి వాహములఁ జించి బదాతుల నొంచి మించె నే
దిక్కులఁ బిక్కుటిల్లుభుజతేజ మెలర్ప సురారి ధీరుఁ డై. 19

శా. భేరిభాంకృతు లుల్లసిల్ల దివిషద్బృందం బమందప్రతా
పారూఢస్థితి మై నెదిర్చిన రణం బనోన్యనృశస్త్రాస్త్రధా
రారశ్చిస్థగితాంబరం బరుణనీరస్వైరసంసిక్తిది
గ్వారం బాయుధఘట్టనప్రభవభాస్వద్వహ్ని యై పర్వగన్.

సీ. దానదీక్షాధురంధరతాన్వితము లయ్యున్
విబుధమార్గణకోటిసాబగు దూల్చి,
యచలిత శ్రుతిసమీపచరంబు లయ్యును
విబుధధర్మప్రాధి వీడఁ దట్టి,
యసమాననిత్యశైత్యాసక్తి దగిలియు
విబుధహృద్వీధికి వేఁడి చూపి,
సంతతసన్తాగ్గసంచరిష్టువు లయ్యున్
విబుధగుణశ్రేణి విరియఁజేసి,

తే. విబుధవాహిని సంగ్రామవిహృతిఁ గలఁచి
గార వెట్టె సురాహితోదారఘోర
రూపభుజలగ్న భీషణాటోపచాప
దండనిర్దుక్త కాండ వేదండకులము.

21

ఉ. ‘ఇత్తటిఁ గాక బాహుబల మెన్నటికిఁసిరో!’యంచు నేను గ్రొ
న్నెత్తురుగంట్లతోడిరథినీవరులం బురికొల్పుకొంచుఁ బే
టెత్తనితాల్చికల్చి రథ మెక్కి సురారి నెదిర్చి మద్భుజో
దాత్తధనుర్విముక్తశరధారలఁ జీరితిఁ దచ్చరీరమున్. 22

ఉ. వాడు మహాగ్రరేఖ నెఱవాడి లయానలకీలలీల బల్
వేడిమి చల్లుభల్లు మతివేగముతో నరిబోసి యేసె నన్
గాండ నుర స్తూతాగ్రమున నైరికనిర్వర ధారతీరున్
నేడును బోనివేదన జనింపగ నెత్తురు నిండ జాఱగన్.

క. కినుక పొరింబొరి వెలయగఁ

గనుదమ్ములఁ గెంపు నింపు గడలుకొనఁగఁ ద

ద్ధనువునఁ దనువున హనువునఁ

జొనిపితి మెఱుంగంపవాన సురలు నుతింపన్.

24

ఉ. అంతటఁ బోక వీర నమరాహితుచేతిశరాసనంబు నిం
తెంతలు చేసినం గినిసి యించుక నవ్వి కరప్రయుక్తచా
పాంతరము క్తభీషణతరాశుగదాగల ముంచె నన్ను వి
క్రాంతి దలర్ప మేకుగిరిఁ గప్పుఘనాఘనలీలఁ గ్రాలుచున్. 25

క. సురవిమతనిశితబాణాం

తరితశరీరుండ నైనననుఁ గానక ని

ర్జరతతి: “నిర్జరపతి, యెం

దరిగితి; వెఱిగింపు” మనియె హాహాధ్వనులన్.

26

శా. ఆలో నవ్విబుధారి మీఱి తనతే రస్తద్రథాగ్రక్షీతిం
గ్రాల సారథి దోలినన్ రథము చెక్కల్ సేసి విల్ద్రుంచి వా
హానిం గూలిచి సూతు నొంచి నను డాయన్ వచ్చినం
జెచ్చెరన్-గీలల్ గ్రమ్మఁగఁ ద్రిప్పి వైచితి సురల్ గేడింప
నివ్వజమున్.

27

వ. ఇదియును బ్రళయకాలపవమానప్రేరితపవనసఖశిఖాసఖంబు
లగుక్రోష్టించులు నంచలమ్ముల ముంచుకొన నఖండ బ్రహ్మాండ
భాండోదరాసాదంబు లగునాదంబులు విలయకాలతాండవ

ప్రచండచండీశకర ప్రహతథక్కాఢాత్కారధిక్కరణకేలీ
కరాళంబు లై నిగుడ నిగిడి నిశ్చంకం గొంకక జంకించుతద్దాన
వాధీశ్వరుహంకరణంబునం బొంకంబు నెడి వడి దిరిగి
తిరిగినం బెరిగినభయంబున నాకంబునకుం బోవ జేవ లేక
నీకడకుం జను దెంచితి.” నని వెండియు: 28

సీ. “పావక ప్రముఖదిక్పాలకు లే మైరో ?
గంధర్వముఖ్యు లెక్కడ నడగిరో !
చారణాధీశు లేతీరున డాగిరో !
గుహ్యకస్వాము లేకొదవ గనిరో !
సిద్ధవరేణ్యు లేచిడిముడి జెందిరో !
కిన్నరవర్చ్య లేక్రియ నలగిరో !
యక్షాధినాథు లేయలజడిపా లైరో !
సాధ్యప్రవీరు లెచ్చట నొదిగిరో !

తే. యేవిధంబున నున్నాడో యిభవిభండు !
జడిసి యేమయ్యెనొక్కొ యుచ్చైశ్శ్రవంబు !
స్యందనము దాను మాతలి యెం దరిగెనో !
తాకు తలచక వచ్చితి ధరణినాథ ! 29

ఉ. ఇంతకు మున్నె చూఱ గొనడే యమరావతి రత్నచూడుం !
డె-తెంతలు ఫుట్టునో యకట, యంతిపురంబున ! నింక నేల
వి-క్రాంతి దొఱంగి సంగరధు రావిధురాకృతి వచ్చుపందకుం
గాంతలతోడిచింత మహి కాంతశిఖామణి ” యంచు బల్కి-
నన్. 30

—ॐ రత్నచూడదనుజునిపై దిలీపుని దండయాత్రా సన్నాహము. ॐ—

ఉ. భానుమతీకుమారకుడు పల్కు మహేంద్రుని జూచి దేవ,
యె-హ్వనికి గెల్పు నోటమియు వచ్చు నొకానొక వేశ;దీనికై
దీనత యింత యేటికి? మదీయభుజాగ్రధనుర్విముక్తనా
నానిశితాస్త్రపాతముల నాకుల నే నవలీలఁ గాచెదన్. 31

వ. అని సమరసముత్సాహదోహలం బగుసంరంభంబున విజృం
భించి కుంభినీధరగభీర వేదిప్రధానపరిజనసామంతజనంబు
నిరీక్షించి సహస్రాక్షునగరరక్షాదీక్షకు నాయితంబగుం
డనుటయు నప్పుడు. 32

మ. హరిసంఘానయనాకులార్వికము నానానేకపారోహణో
త్తరళాథోరణయూధకంబు రథజాతవ్యగ్రసంపాతివీ
రరథిశ్రేష్ఠము సంగరోత్సవపరిభ్రామ్య స్తహాయోధ మై
పురిఘూర్ణిలై విధూదయో స్తుఖసుధాంభోరాశిసంరంభమై.

సీ. శబ్దాంతరంబు లేశం బైన వినరాక
శేషాహికనుచూపు చెవుడు పడఁగఁ,
గులమహీధరగుహాస్థలవసత్పూర్వవై
రులు సకుటుంబులై కలఁగఁ బడఁగ,
జంతుపూరితసారసభవాండఘటి జంతు
ఫలఫలాకృతి నదె పగిలె ననఁగఁ,
బెనుబీట లెత్తి కాననసరిత్పంక్తితోఁ
గూర్చుంబువైఁ బృథ్వి గొండ్లికొనఁగ,

తే. సకలజగదేకభీక రాశ్చర్యధుర్య
మగుసముద్ధతి మ్రోసె బ్రయాణభేరి

యవనినాథుహజారంబునందు వజ్ర
డెందమున వంత యొకకొంత డిందుపడఁగ.

34

— { మాతలి యేతెంచి జయంతుని చేనయిన రత్న చూడుని } —
పరాజయముచు నిందు నకుఁ దెలుపుట.

మ. 'అదె యైరావతకుంభి; యల్లదె మహేంద్రాశ్వంబు; నానా
ప్రభా-స్పదమై మాతలి దెచ్చుతే రదె; సభస్సంచారిసేనా
రవం-బదె;' యంచుం దల లెత్తి చూడఁ బురివా రవ్వేళ
నేతెంచె దత్తదశాధీశ్వరు సర్వసంపదలు ధాత్రీనాథుమోసా
లకున్.

35

మ. కని దౌవారికు లొండొరుం గడచి వేగం బేగి భూపాలనం
దను నీక్షించి యెటుంగఁ బలుకుటయు నానావస్తుజాతంబు
దాఁదనియ న్నావికి నిచ్చి మాతలిసమేతం బైనయమ్మాఁకఁ
దో-డ్కొని రాఁ బంచి యుదంచితోత్సుకతమై గోత్రారి
గన్పించినన్.

36

వ. జంభారియు దృగంభోజంబుల నుజ్జ్వలించునంభోభరంబు
తెప్పల నప్పళించుచు మాతలిం దప్పక చూచుటయు
నతండు సాష్టాంగంబు గాఁ బ్రణామం బాచరించి కరంబులు
శిరంబునం గీలించి యిట్లనియె.

37

సీ “దేవ, మీ రిట యేఁగు దెంచినపిమ్మట
నమరారి సమరాధికాగ్రహమున
నవధిధరాధరప్రాంతసంక్రాంతిదు
ద్ధాంతనిరంతరధ్వాంతఘటల
యనువున దైత్యవాహినులు స్వర్గపురంబు
కోట డగ్గటి నిరాఘాటలిల

దమకించి నడచప్పరములు బల్ బ్రద్ధప
రులుఁ బిరంగులు నిచ్చెనలును మొదలు

తే. వలయుసాధనములతోడఁ గలయ బెరసి

దిక్కు లగలంగ నార్పుచుఁ దెగువ చూడఁ

జండసంరంభగంభీరసమరరేఖ

లగ్న వట్టించెఁ బరివారు బెగ్గిలంగ.

38

వ. అంతఁ జెంత వీక్షించి నగరరక్షకు లపరిక్షతంబు లగుదర్పం
బుల సర్పంబులుం బోలె రోజుచుఁ బోజులు గట్టి యాళు
వరి కట్టం గిట్టి తొట్టినకోపంబునఁ జూపంబులు వంచి యచం
లనకాంచనపూఁఖిరింఖిల్ ప్రభాభాసితంబై నభంబు విద్యోతన
కరోపలాలితం బగునీలసరోరుహాబుడంబు వహింప మెఱు
గులు కడలచెఱుగులం గ్రమ్మ నమ్ములు గుప్పించి నొప్పిం
చియు సమగ్రాగ్రవిపాతితవియ త్తలంబు లగుకొత్తలంబుల
నెక్కి నిక్కి కనకశిఖిరిశిఖిరోపరిభాగసంగంబు లగుసింగంబుల
భంగి సంగంబు లభంగసంగరోత్సాహంబునం బొంగ వసుల
నిసుల నీక పొడిచియు, నహితహృదయవంచనంబుల నుదం
చనంబు లగుదంచనంబుల బెండ్లవలెం దేల గుండ్లు నిగు
డించియుఁ, గాలు గేలు చెక్కు ముక్కు కన్ను వెన్ను
ప్రక్క పిక్క తొడ మెడ వ్రేళ్లు జోళ్లు నలియ రాళ్లు
డులిపియుఁ, గ్రొవ్వున రువ్వనుమ్రోత నభోవలయంబు
నుఱ్ఱుఁత లూఁప నాఁప రానికడిమి చెల్ల నొడివెళ్ల
వ్రేసియుం బరాక్రమించి యాక్రమించిన నిజనైన్యంబులు
దైన్యంబునొంది యొక్కింత దిరిగినం బెరిగినవీరోద్రేకంబున
నద్దానవసింహంబు సింహనాదవిదళిత రోదోంతరాళంబుగం

గరాళంబగుతేజి ను త్రేజితసాహసంబున నెక్కి వెంబడిం
గట్టాయితంబై హయధట్టంబు నడవం గడవరానితమకంబున
వెఱవకువెఱవకుం డనుచు నేసినయమ్ముకై వడి వడి మీఱి
కోటకవాటమ్ములు పెటాలునం దాఁకిన సముద్రంపుఁదెరల
తెఱంగున మరలం బురికొని దనుజునైన్యంబులు నభోలక్ష్మీ
చరణనూపురస్థాపితపురందరనీలకందశంబుల చందంబునం
గ్రందుగాఁ బ్రాకారంబు ప్రాకినం 'గోట పోయెఁ బోయె,'
నను నెలుంగులు నింగిముట్టె, నట్టియెడ. 39

ఉ. రెక్కలతోడి మేరుగిరిరేఖ మెలుంగులు గ్రమ్ముజాళువా
పక్కెరతేజి నెక్కి యిరుపక్కియలన్ హయకోటి గొల్వఁగా
గ్రక్కునఁ గోట వెల్వడి యఖండితకీర్తి జయంతుఁ డుక్కు
నన్-రక్కసిమూఁతలం గదిసి రౌద్రమ యాకృతి దాల్చు
నాకృతిన్. 40

ఉ. సింగిణివిల్లు వంచి మణిచిత్రితకాంచనపుంఖదీధితుల్-నింగిఁ
జెలంగ 'రిం' గనువినిర్భరరావము లుల్లసిల్ల నే-సెం గుటి
లాసుర ప్రతతిచెక్కులు ముక్కులు డొక్క లక్కుల-గ్రాంగ
ములు న్నలంగఁ బ్రళయార్కమహామహితాస్త్రసంహతిన్.

వ. అప్పుడు: 42

క. తిరిగినతననైన్యంబులఁ
బురికొల్పుచు దైత్యవిభుఁడు భూరిరయమునన్
సురవల్లభ, నీతనయాని
హరి కడ్డము వచ్చి నిల్చె హరిదోశ్శక్తిన్. 43

క. కరకీలితమణికంకణ
కిరణస్ఫురణాధగద్గతిభీషణతో

సుర మొకటి మనజయంతుని

యురమునఁ గీలింఁచె గవచ ముచ్చి చనంగన్. . 44

ఉ. వెన్నున నంటు తత్ ప్రహతివేదన లే దనఁ దాళి దాళి సు
ష్టిన్ని శితాస్త్రధార విజయేందిర కంచు సురల్ నులింప విం
ట న్నిగిడించి యొక్కవికటప్రదరం బెదటొమ్ము గాఁడ నే
సె న్నెఱవీఁక మూఁక వెఱఁ జెందఁబురందర దైత్యనాథునిన్.

క. అదియు నెద చించి వెడలినఁ

ద్రిదశారి యొకింత సోలి తెలివి గనునెడన్

గదిసిననేనలఁ గొన్నిటిఁ

జిదిమె జయంతుండు పసిడిశింజని మ్రోయన్. 46

ఉ. అంత నొకింత దేటి యమరారి బలారి, భవత్కుమారు దు
ద్ధాంతపరాక్రమక్రమధురంధరకీర్తివిహారు జేరి యిం
తంతలు గాఁగ విల్ దునియ నేసిన రేసినచిత్తవృత్తిఁ జా
పాంతరశోభితం డగుచు నాజయశాలి సురారి మెచ్చంగన్.

క. అరిఁ గూర్చి మారుతాస్త్రం

బరిఁ గూర్చి యుదగ్రరేఖ నడరించిన నా

శర మసురు నసురసేనా

పరివృతముగఁ దృణలవంబుపగిదిం దూల్పెన్. 48

వ. ఇవ్విధంబున రివ్వనం గ్రొ వ్వడంగి పటచునవ్వెడంగు నిజ
మందిరం బగు మందరంబునకుం జనకకనకగర్భునింగూర్చి తపం
బాచరించి త్రిలోకంబుల కసాధ్యుండ నయ్యెద నని సాధ్య
గంధర్వబంధురం బగుజలధరాశ్రయంబునకుం దపం బాచ
రింపం జనియె నని మనవేగులవారివలన వింటి; నటకుమున్న
జయంతుండు చారణకీర్తనంబులును షారణగామినీనర్త

నంబులునుం గిన్నరగానంబులునుం బన్నగీఘణామణికల్పిత
నీరాజనవితానంబులును గానిపింప నాకంబుఁ బ్రవేశించి
చెదరి కూడినన్ను మాణిభద్రునిం గర్జికాకేతునిం బిలిచి:
‘యరదంబు నై గావతంబు నశ్వరాజంబును నిటకుం గొనిపా’
మని పనిచినం బనివింటి నిది తద్వృత్తాంతంబు.” 49

ఉ. నా విని సంతసిల్లి నరనాథుఁడు వజ్రమొగంబు చూచి: “విం
తే విబుధేంద్ర, నీకొడుకు లేవయుఁ జేవయుఁ; లోకభీకరుం
డౌవిబుధారిఁ బోఁ దఱిమి నాకము లోకముఁ గాచె; నింక నే
లా వెడచింత?” లంచు నిజహారము మాతలి కిచ్చి
మెచ్చుచున్. 50

తే. “నూత్న హాలాహలం బై నరత్నచూడుఁ
డెవ్వఁ? డప్లేటితలిదండ్రు లెవ్వ? రెఱుంగు
దేని నెఱింగింపు.” మనుడు మహేంద్రసూతుఁ
“డధిప, వివరింతు.” ననుచు నిట్లనియెఁ బలికి. 51

— రత్నచూడదమజాని కథ —

క. “భూపాలకులనభోమణి,
తాపసమణి నారదుండు వైత్యునిజనన
వ్యాపార మెఱింగించె ద
యాపరుఁ డొకనాఁడు నాకు; నది యెఱింగింతున్. 52

క. పుష్కరవిద్యున్తాలిక
సుజంపతులకుఁ దనూజుఁ డసమానయశో
ఖని యొకఁడు గంధగజుఁ డనఁ
జనువిద్యాధరుఁడు గల్గఁడు జగతీనాథా. 53

శా. ఆవిద్యాధరసార్వభౌముఁ డొకనాఁ డంగం బనంగోదిత
 శ్రీవిద్యోతితనూత్నయావనమునం జెల్వంబు రెట్టింప గ
 ర్వావేశంబునఁ గామినీజనసహాయప్రీతుఁడై మేచక
 గ్రీవతోఁ టిధరాధరంబునకు నేఁగెం గోర్కు లుప్పొంగఁగన్.

— గంధగజాండనువిద్యాధరుఁడచ్చరలతోఁగూడి వనవిహారము చేయుట —

సీ. యూధికోభయపార్శ్వయుతమిళిందచ్చాయ
 ము తైపురబాపటల్ హత్తుకురులు,
 స్థరజగద్విజయశాసనపట్టములపేర
 ముంగురుల్ పొదవుఫాలాంగణంబు,
 లవనిజోద్ధాటితైందవఖండలీల శ్రీ
 ఖండరబోగర్భగండతతులు,
 వివిధసరిజ్జాలవృతమహీస్థలీలఁ
 గాంచికాందితమహాకటితలములు,

తే. ప్రాజ్యయావనవిభవసామ్రాజ్యరేఖ
 రేఖ హెచ్చంగఁ జేయ నాలేఖలోక
 కోకవఱ్ఱోజ లక్షీణకుతుకలబ్ధి
 మెత్తఁ జేసిరి ఖేచరుచిత్తవృత్తి.

55

సీ. గగనుల రాయంచలకలకలంబులలీల
 నందియరవరవల్ గ్రండుకొనఁగఁ,
 గగనైకతాగ్రసంఘటిత ఫేనచ్చాయ
 హీరమేఖలలపెం పినుమడింప,
 గొండల నిర్జించుకుచములకీర్తులో
 యన హారగుచ్ఛముల్ గునిసియాడ,

శ్రవణాంగణమునఁ దారకలు గొల్వ్వందె నా
మాక్తికతాటంకమహిమ బెళుకఁ,

తే. బలుకు పలుకున నమృతంబు దొలుకరింప
మేనుఁదీగలఁ దళుకొత్త మెటుఁగుమొత్త,
మరిగి రచ్చరపూఁబోఁడు లతనివెంట
నలిక నేత్రధరాధరప్రాంతమునకు.

56

ఉ. జేవురు ఫాలనేత్రశిఖచెల్వము నిల్వంగఁ జేయ, వేల్పుపూఁ
దీపలు చుట్టుకల్పజగతీరుహముల్ ఫణిభూషితోరుబా
హవిసరంబు గా, వననవాంబుదరేఖ గళంబుకప్పుగా
నావసుధాధరంబు హరునాకృతి నాకృతిఁ దెల్పె నెంతయున్.

వ. అంత నతండు తత్ ప్రాంతంబునః

58

క. వన మొకటి గాంచె సతియా
వనముగతిం బ్రసవలబ్ధివరభోగశ్రీ
జనకము, నామనిముంగిటి
కనకమునై యుండఁ దత్ ప్రఘాణఝోణిన్.

59

గీ. కళలతోడ మృగాంకుండు జలధరోద
రముఁ బ్రవేశించుమర్యాద రాజముఖులుఁ
దాను గంధగజండు తద్వనము సొచ్చె
గరిణు లిరుగడఁ గలగంధగజముఁ బోలె.

60

చ. నెలఁతలచెక్కులం దనదునెచ్చెయినీడ యతిప్రకాశమై
యలమఁగ విశ్వరూపధరుఁడై హృదయప్రభవుండు దర్పణం
బులయరదంబు నెక్కి దివి బోవువిధంబున నేఁగి భేదరం
డలరులు గోయఁ జొచ్చె దనయార్జవచేష్టలగోయుకైవడిన్.

సీ. ఉత్తమాంగజబుద్ధి నుపద యిచ్చినలీలఁ
గచభరంబులఁ బరాగంబు చిలికి,
యమృతాంశుభేదంబు లని పూజ చేసె నాఁ
జెక్కులఁ గేసరశ్రేణి చల్లి,
యవనిభృత్పదవికి నభిషేక మొనరించె
ననఁ దేనియల్ చన్ను మొనలఁ జినికి,
క్రొత్త యేతెంచిన గుచ్చి యెత్తినజాడఁ
దనువులఁ బుష్పగంధముల నలమి,

తే. విటపసంగతి విలసిల్లువిబుధలతలు
విటపసంగతి విలసిల్లువేల్పుఁజెలుల
కప్పు డొనరించె సత్కార; మదియ తగవు
బ్రదుకు సఫలంబు సేయు నేర్పరుల కెల్ల.

62

ఉ. పుష్పాడి చల్లుతీవల కపూర్వగతిం గరమూలదీధితుల్
కప్ప మొసంగుచుకొ వలపు కానుక సేయుచు సున్నపూవుబ
ల్కుప్పకు నూర్పుసంపదలు గూర్పుచు నేర్పున సంచరించి రా
కప్పురగందు; లెందుఁదగుఁగా యిత రేతరబంధుకృత్యముల్!

క. స్మృదునఖముఖముల నొక చెలి
చిదిమె నశోకంపుఁజివురు చిత్తజరాగో
న్నదుఁ డగుభేచరుతాలిమి
చెదర సమస్తంబుఁ బట్టి చిదిమినజాడన్.

64

ఉ. పువ్వులు గోసె నొక్కవిరిఁబోడి పదంబుల నూచి నిక్కి పో
దవ్వుల మావితీవ యటుతం జెలువందఁగఁ గేలు సాచి లేఁ
దువ్వరకమ్మదేనియలఁ దోఁగి ఝర్జరార్ధరాధరాకృతిం
గ్రొవ్విసగుబ్బ లభచరుకోరిక లీరిక తెత్తఁ జేయఁగన్.

65

చ. అల రొకటైనఁ గాన “కకటా, నికటావనిజాతరీతి నీ
వలరఁగ నేర వైతి.” వని యల్కు నశోకము నొక్కకామినీ
తిలకము తాచిన న్ననిచె దిగ్గన యెగ్గన; కట్లకాదె ని
చ్చలు మధుపప్రసక్తులు కుజస్థులు వాసి యెటుంగ నేర్తురే!

చ. “కలవాకొ పువ్వు!” లంచు నొకగంధగజేంద్రసమానయాన
వె- న్నెల నెలయించుమించు హవణించుకనుంగవఁ జూచి
నంతనే- తిలక ముదారకోరకతతిం బరువంబు వహించె; విం
తయు-గ్ధలికనుచూపు రంజకము గా దొకొ పల్లవకోటి
కెప్పుడున్! 67

క. వెక్కసమై యొకతుమ్మద
పుక్కిటిమధు వింత యుమియఁ బూమొగ్గల సొం
పెక్కెం గేసరభూరుహ
మక్కాంతలగోటిచెనకు నాసించుక్రియన్. 68

చ. “వనతరువాటికి నవనవప్రభవత్ ప్రసవోదయంబు పెం
పున విలసిల్లే జూడు మివి పుట్టినప్రాద్ధున నీవు పుట్టవే!”
యని మొగ మెత్తి యల్కు నొకయంగన చూచినఁ జంపకం
బు పూ-చె నిమిషమాత్రం గొమ్మలకుఁ జిక్కినమక్కువ లె
క్క కెక్కఁగన్. 69

క. “పా లగు నా కిది:” యని యొక
లీలావతి కేలఁ గొంగిలించినమాత్రం
జాలంగ ననిచె గురవక
సాలము మారునకు వజ్రసాలం బగుచున్. 70

ఉ. కప్పినవేడ్క నొక్కగజగామిని సంపెంగమోకక్రిందటం
బుప్పొడి వైపయిం గురియఁ బొల్పె సరోజమధూళితాన్రు

యై- యప్పరమేశపాటలజటాటవి ధార గ జాటు నేటఁ జే
రొప్పు వహించుపాండురమయూఖకళాముకుళాభిరామ
తన్. 71

చ. వనరుహసోదరం బయినభామినిముద్దుమొగంబుతావి మూ
ర్కొను జనుజంటముయ్యడుగుఁ గోకపయోధర యోర్తు.
కేలఁ జో- పిన నదియన్ సరోజ మని బిట్టు పెనంగె నొకిం
త తాళు మం- చనుభవలోలబుద్ధి వినయంబునఁ జేతుల
వ్రాలుకై వడిన్. 72

ఉ. అన్నవపుష్పబంధురరసాంబువుల నైఱుఁ గెక్కి నిర్భరో
త్పన్నమదోదయార్ద్రసురదంతిపకుంభములన్ హసించున
య్యన్నలచన్నగుబ్బ లొక యందము దాలిచె ఘర్తవారి.
చే; నున్నతిమిఁద నున్నతియ యొందు మొనల్ పనిసేయా
వారికిన్. 73

వ. అయ్యవసరంబునః

74.

సీ. “గాఢాగ్నిఁ గ్రాగినకనకంపువాలుకో
త్కర మని పుష్పాడిఁ గదియ వెఱచి,
సంతప్తమదనాస్త్రసమితిఁ జుంయన ముంచు
నంబులో యని తేనియలకు సులికి,
వాసనాహరణసంవళితభానవభాసు
సమితియో యని కేసరముల కెడసి,
దారుణచైత్రప్రతాపపావకకీల
లో యని రేకుల నూత గొనక,

తే. విరహవిహ్వలమతు తైనవిటులజాడ
నలులు కపురంపుటనఁటిపాదుల నమర్చు

చలువజాబిల్లితాలనీడలకు నేఁగు
చున్న వి; ప్లేర దినయావనోదయంబు ” 75

క. అని తనిసి సంఘటించిరి
వనకేలితలంపు వెంపు వనజాతులు జీ
వనకేలియందు నెందున్
జనులకు నొక క్రొత్తక్రొత్తచవిఁ బుట్టించున్. 76

వ. అయ్యవసరంబున: 77

మ. నవవల్లిపరిరంభసంభ్రమకలానైపుణ్యం దుత్ఫుల్లకై
రవకల్వారసరోజసౌరభభరారక్తాంతరంగుండు భో
గివధూనీత్యైతిపూర్వచుంబితుండు భృంగీగానలోలుండు
బం-ధువుఁడో నాఁగఁ బటీరశైలపవమానుం డంత వీతెం
చినన్. 78

— జలక్రీడాపర్వము —

క. ఎదురెదురుగఁ జని కాంచిరి
మదవతు లరవిందగళదమందమరందో
న్నదరవదళివలయఘనా
స్పదమై జలరాశి దొరయుసరసిన్ సరసన్. 79

ఉ. అప్పుడు భేదరుండు తనయంగమునన్ బృథుఘర్త బిందువుల్
చిప్పిల నప్పుడంతు లిరుచెంతలఁ బల్లవతాళవృంతముల్
ద్రిష్టచుఁ గొల్చి రా సరసదేహము దాల్చినపువ్వువిల్లుబల్
చొప్పు దలిర్పఁ దత్సరసిఁ జొచ్చెఁ దనుశ్రమ ముజ్జగింపఁ
గన్. 80

ఉ. అంబుజబంధుబంధురకరాహతి వాడినవేల్పుఁగొమ్మమొ
త్తంబు సరోసరోజగృహ తప్పక కన్గొని తెల్లపట్టుపు
ట్టంబుల నుల్లభంబులఁ దటాలున నిల్పెనొకో యనంగ హం-
సంబులు నిల్చియాడె నొకచా లయి లీల దలిర్ప నద్దివిన్. 81

మ. “అదిగో! జక్కవ” యంచు నొక్కచెలి పాయం బైనచన్దు
బ్బు చేఁ- బొదువం జూపిన నాలతాంగి నగుచున్ బూఁదేనె
ముంగోరునన్- గదియం బోయి నభశ్చరాధిపునిదృక్కంజ
మ్మనం జిమ్మె; మం-చిది యీశంఖ మటంచుఁ గౌఁగిట ఘ
టించెం దద్దళాభోగమున్. 82

మ. కలశీజృంభణపశ్యతోహరములై కన్పట్టువేటొక్కయు
గ్గలిపాలిండ్లఁ దటానఁ దాఁకి విరిసెన్ గాఢంబు లయ్యు
న్తహో-ర్దులు; కాశిన్యముఁ జూపుచుం బ్రబలతారుణ్యాత్ము
లౌభూమిభృ-శ్కులసత్త్వాధ్యులమీఁదఁ బోవుజడమూ
ర్తుల్ గెల్పు వాటింతురే! 83

మ. “వనితారత్నములార, యోల!” యనుచున్ వామాక్షి
యొక్కరై యం-గన లెల్లం దనుఁ బట్ట లేక తిరుగన్ గా
ఢత్వరాయుక్తి నీఁదె ననిన్యాకరవారి నెవ్వరి కసందేహ
క్షమం గర్కశ - స్తనకుంభస్థవయుక్తి యందులకుఁ గాదా
ధాత నిర్మించుటల్! 84

తే. రమణి యొక్కతె నిజలోచనములసహచ
రంబు లని జంటమీనశాబంబు లరుగ
నీఁదెఁ గమలాకరంబులో “నింతమఱవె
మీనుసిల్లల్.” కని మెచ్చ మానవతులు. 85

ఉ. కన్నులఁ బొల్చుకజ్జలవికారముఁ, జెక్కులపత్రవల్లులుం,
జన్నులఁ గమ్మబూతయుఁ, గచంబులపుప్పొడికప్పుఁ దార్చి
య-య్యన్నుల కొక్కవితయగునందముఁ దెచ్చె సరోవ
గాహ మ-చ్చన్ననిస్సకాంత మగుచక్కఁడనం బెఱిగించు
కై వడిన్. 86

చ. తల నొకలేతచందురుని దాలుచు నీశ్వరమూర్తిభేదమై
యలరియు నెంతవెంత, జలజాకరవారి యవారితోత్సవా
కలితసహస్ర నేత్రపురకంజముఖనిటలచ్చలమ్మునన్
నెల లొకకోటి దాలిచె గణింపఁగ రానిసిరిం జెలంగుచున్.

చౌపదలు. చిన్నది యొక్కతె చెందొవక్రోవి
దిన్నఁగఁ జిమ్మెను దేనియతావి
మన్నన నేయుచు మారునితీవి
బన్ని నఖచరునిపవడపుమోవి,
వెనుచన నేరనివెలదుకఁ దిట్టె
దనచనుతాఁకులఁ దరఁగలఁ గిట్టె
పొనపొన దవ్వలఁ బులిసము మెట్టె
జనిచని యొకచెలి జక్కవఁ బట్టె.
వికలభయోదయవిహ్వలలీలం
దొకతొక లాడుచుఁ దూరుపునేలం
జకితము లగుతొలుసామిగుతాలన్
వికవిక నవ్వెడు వేటొకబాలన్. 89

చ. "కలువలయందుఁ గైరవనికాయదళంబులయందుఁ బద్మినీ
కులములయందుఁ దీరవనకుంజములం దొకయింత యింత
సొం. పెలమిఁ జరించుఁ దేటి ఖచరేంద్రుడ, చూచితె!"

యన్న నొక్కతో-య్యలిఁ “గనుఁగొంటి ధూర్తచరితా”
యని ప్రేసె గరాంబుజంబునన్. 90

తే. రత్న ఖని నుండువిధుఁడు తారకలఁ గూడి
దరికి నేతెంచుజాడ విద్యాధరుండు
మగువలును దాను జలకేల మాని వెడలెఁ
గూలకసకాలవాలనికుంజమునకు. 91

ఉ. క్రొవ్విరితేనెయేటిదరి గుఱ్ఱరసాలముక్రిందఁ దావి లేఁ
దువ్వరగాడ్పు చల్లునెడఁ దోయరుహాక్షులుఁ దాను భేచరుం
దవ్వలరాచవేల్పు దొరయన్ దనువల్లెఁ జతుర్విధంబులన్
మవ్వపువన్నె పూనె మధుమాసమనోజ్ఞ మహీరుహాకృతిన్.

తే. అంత సతిమత్తుఁ డైనవిద్యాధరేంద్రు
భావిదురితంబు చూడ నోపనివిధమునఁ
జరమశైలంబుమఱుఁగున కరిగె సూర్యుఁ
డింద్రదిక్కాంత నెలమొగం బెత్తె ననఁగ. 93

క. ఈనెటి సరసాలంకృత
లై నీరజచదన లతనియంతికభూమిన్
సూనాసవంబు తుమ్మెద
లానం గని: “మఱచినార మారా!” యనుచున్. 94

— మధుపానపర్వము —

తే. రత్న తండులవిన్యస్తనూత్న శాత
కుంభకుంభాంత రాశై కసంభృతంబు
వకుళముకుళాతివాసనావాసితంబు
సీధు వానంగఁ జుట్టు నాసీన లగుచు: 95

క. కలువచెలిరాలగిన్నెల

బలదై త్యవిభేదిరత్నపాత్రంబుల, బ

చ్చలకుడుకల, ముత్తైపుగో

రలఁ ద్రాగిరి సుర సుపరవ్వరమణులు వేడ్కన్.

96

వ. అప్పుడు:

97

ఉ. దైత్యగురూపదిష్ట మగుతత్వము మూర్తివహించులీల నౌ

ద్ధత్యవిలాసహేతు వగుతన్తదిరాసవపానకేళియం

దత్యసురాగముం బెనిచె నభ్రచరుండు; సతీజనైకసాం

గత్య మగణ్యపుణ్యలతికాహతికారణదాత్ర మాఁ గదా! 98

ఉ. తా నొకకొంత గ్రోలి మఱి తక్కినశీఘ్రసంబు భర్తకు

గానుక చేసె నొక్కగజగామిని; తియ్యదనంబు మెచ్చి వాఁ

డానలినాయతాక్షిరుచిరాధరమే యుపదంశకంబుగా

నూనినవేడ్కఁ గ్రోలె గుచికుబ్బుచుడెందము కందళింపఁగన్.

సీ. ధవళకాంతిబోధత్సన్ దాండవం బాడించు

కన్నులఁ జెంగావివన్నె గూర్చి,

విరిమొగ్గపరువంబుఁ బరిధవింపఁగఁ జాలు

దరహాసములఁ దీగతనము గొలిపి,

గంధాంధసింధురఘటలపై వడిఁ జూపు

నడపుల కెక్కుడు జడత పెనిచి,

యమృతప్రవాహవాహనములై తిలకించు

పలుకుల కొకతడఁబాటు దెచ్చి,

తే. చలమరియుఁ బోలెఁ దొల్లింటిచెలువమునకు

విరతి గల్పించి కల్పించె వింతసిరుల

రాగహేతుక మగుమదిరాచసంబు
నాకలోకవధూజనానీకమునకు.

100

మ. ననకుం బాసినవితతూపు రతికాంతాజానికీ, మేనికిం
గనకాతీతవినుతనాభరణ; మాగాఢాంగజాతాహవం
బునకుం గారణభూత; మాధిరుజలం బోదోలుదివ్యోషధం
బును నౌసీధురసానుభూతి ఖచరం బోషించె సంపన్న మై.

ఆ. 'ఆకసంపుంజిప్ప నబ్జమండల మను
కప్పురంపులప్పు గలిపియున్న
వితమధు' వటంచు వెన్నెలఁ గని బయ
లానఁ జొచ్చె నోర్తు మేను మఱచి.

102

ఉ. జేవురునీటఁ దోచుక్రియఁ జెందోవవన్నియఁ గూర్చులీలఁ
గెం-పై విలసిల్లునాత్మ వదనాంబుజమున్ మధుపాత్రఁ
గాంచి: "తా-రావిటమండలం బదె సరాగగతిం బొడచూపె
బట్టుదుం;-బోవఁగనీ;" నటంచు నొకముద్దియ కేలఁ గలంచె
మత్తయై.

103

సీ. "తతతతామరసాక్షి, తలపంతమాడకు;
వివివివీణాకంఠ వీణ దెమ్ము;
పపపపాటలగంధి, పాటపాడు మొకింత;
కుకుకుకుందస్థిత, కురులు ముడుపు;
ససససారసహస్ర, సరిదానవా నీవు;
ననననాతుక, నాలినవ్వు లేల?
వవవవారిజముఖి, వలదు వాడులు చాలుఁ
గొకొకొకొమలి యేల కోపవేగ?"

తే. మనుచు దపుదప్పు లాడుచు నన్నుఁ గనిరి
మదననిర్భక్తదుత్తారమార్గణాగ్ర
హతుల నలసిరొ యన భేచరాజ్జముఖులు;
భర్తఁ దేల్చిరి మైరేయపానకేలి.

104

శా. లజ్జాశూన్యనితంబబింబరశనాలంకారఘంటాధ్వనుల్
హృజ్జాతేతుధనుర్గుణారభటితో, నేకాంత మాడంగ యో
షిజ్జాలంబు నటింప నట్టు వగుచున్ శిక్షించు విద్యాధరుం
డజ్జన్ సజ్జితహస్తతాళకలనావ్యాపారపారీణతన్.

105

వ. ఇవ్విధంబున మదనుండునుం బోలెఁ దనువు మఱచి, తోలు
పాయంబునుం బోలెఁ గురులు విడి, సాయంతనతపనుండునుం
బోలె నంబరం బెడలి, కేసరియునుం బోలెఁ గెంపుఁజూపు
దప్పక, బాలుండునుం బోలెఁ దొట్టుపడుచు విద్యాధరా
ఖండలుండు వెండియు;

106

— మధుపానమత్తుడగుగంధగజుని విశ్వామిత్రుఁడు శపించుట —

ఉ. పాడుచు నాడుచుం దగిలి పట్టుచుఁ దిట్టుచు నిర్భరాసవ
క్రీడ సురాంగనల్ పాదువ ప్రీడ యొకింతయు లేక పెన్ద్రా
దం-గూడఁగ నవ్వుభేచరునిక్రొవ్వు తదంతికసీమఁ దీవ్రపుం
జాడ వసించుతత్కుశికసంభవుఁ డించుక చూచి యుగ్రుడై.

ఉ. కెంజడ యూచివైచి వలకేలఁ బొరింబొరి నక్షమాలికన్
భంజలి గాఁగ ద్రిప్పుచు 'గనంగన' మంచు మొగంబు రాజ
బ-ధాంజలులై దిశాధిపతు "లయ్య, ప్రసీద" యటంచు
బల్కు బ-ల్కుంజి వెకల్చి కృత్తిపటముం దిటముం దెరలించి
చింపుచున్.

108

ఆ. అవుడు కఱచి కటము లదరంగఁ గన్నుల
నిప్పు లడరఁ జెమట చిప్పిలంగఁ
దుండ మెత్తి వచ్చుశుండావల్లభు
డనఁగ దండహస్తం డగుచుఁ గదిసి.

109

ఉ. మ్రొక్కఁగ సన్నుతింపఁగ సముజ్జ్వలభక్తి నెదుర్కొనంగ
మం-పెక్కినచొక్కునన్ మఱచి యింతులుఁ దాను దిగంబర
త్వమున్-వెక్కస మైనగర్వముచు వీటిఁడిచందముఁ బూను
భేదమున్- మిక్కిలి కిన్క జూచి యశనిప్రతిమానకతోర
భాషలన్:

110

సీ. “నెఱుంగవా యోరి, మున్నే బ్రహ్మసృష్టికిఁ
బ్రతిసృష్టి గావించి ప్రణతి గనుట?
తెలియవా యోరి, యాదేవేంద్రపదపరి
చ్యుతుఁ డ్రిశంకుని యథాస్థితి నిలుపుట?
తలఁచవా యోరి, నేఁ దద్వసిష్ఠమునీంద్రు
మునుఁ బుత్రశ్రోకాబ్ధి ముంచు లెల్ల?
నూహింపవా యోరి, నే హుటాహుటి హరి
శ్చంద్రు నవిధి నలజడి పఱచుట?

తే. “యెప్పు డేమని కినియునో యితఁ.” డటంచు
నిదురయునుఁ గూడు నెఱుంగరు నిర్జరేంద్రు;
లహహ, నన్నుఁ దలంచి మదాశ్రమమున
కెట్లు వచ్చితి కష్టాత్త, యివ్విధమున?

111

ఉ. వత్తువు గాక, యేమి తగవా? నగువారి నెఱుంగ కాసనో
నత్తుడవై సదా దురితఘ్నాన్తనిర్దళశసంచరిష్టు లా

నిత్తరళాయతేక్షణలయెంగిలికిం జెయి యొగ్గి భేచరేం
ద్రోత్తమవృత్తముం జెలుచు టొప్పునె? తప్పునె యింక
దుష్కృతుల్? 112

క. అటు గాక యిన్నగంబున
నిటలాక్షుడు గౌరిఁ గూడి నిచ్చలు నానా
కటకంబుల బహుమణిఘృణి
కటకంబులఁ గ్రీడ సల్పుఁ గాంతలు గొలువన్. 113

క. కొంతయు వెఱవక వేలుపు
జంతలతో నీధువరవశస్వాంతుడ వై
యింతలు నేసితి మత్పద
కాంతారము; నింతకంటెఁ గలుషము గలదే! 114

ఉ. భేచరవృత్తముం దొఱుగి కిల్బిషభీషణవృత్తిఁ జెంది; తీ
నీచతరక్రియాఫలము నిన్ను నణంపక యేల మాను దు
ష్టాచరణానుకూలచరితా; దురితాయతి రాక్షసుండ వై
పో; చతురాస్యుడుఁ వెఱచు బొంకుగఁ జేయ మదియ
వాక్యమున్." 115

క. అని పిడుగువంటిశాపము
మునిపతి యిచ్చుటయు ఖచరముఖ్యుడు భీతిం
దనువు వడఁకంగఁ దత్పద
వనజంబుల వ్రాలి దీనవదనుం డగుచున్: 116

క. "నేరము గలిగినచోటనె
కారుణ్యము గాక, నేర్పు గలయెడ నేలా?
మీ రలుగునంతవాడనె?
దాదుణ్డంభోళిహతికిఁ దరు వొకయెదురా! 117

క. కాంతాధరసీధురసా
క్రాంతిం గలవొక్కు పెక్కుగతులఁ బొదలి యిం
తింతలు నేసె; నొకించుక
శాంతిం గనుఁగొనఁగ రాదె చకితుడ నైతిన్! 118

ఆ. నీపదంబులాన నీయాశ్రమం బని
యెఱుఁగ నింత యైన; నెఱిఁగి యెఱిఁగి
కుంజరారి యున్నగుహ ప్రవేశించునె
సత్వహీన మైనజంబుకంబు! 119

క. శాపంబుఁ గ్రమ్మఱింపుము;
పాపం బణఁగింపు; బోధపరత యొసఁగు; హృ
త్తాపంబు డింపు; మానస
కోపం బుడిగింపు మహానికుంజర!" యనుచున్. 120

వ. పునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించుచు బుడమిం బొరలుచుం
దెరలుచు నాక్రందించు సంక్రందనసభాగాయకుం బాయక
కృపాకటాక్షంబుల నీక్షించి యాశ్రితాంబుజమిత్రుం డగు
విశ్వామిత్రుం డిట్లనియె: 121

చ. "వలదు తలంక; నాపలుకు వారిధు లింకిన, ధాత బొంకినన్,
గులగిరు లూఁగినన్, గగనగోళము వీఁగిన, దప్ప; దైన నీ,
యిల నొకకొన్ని నాళ్ల కొకయింతికతంబునఁ బూర్వతేజమే
కలిగెడు నీకు బొ;" మ్మనుచుఁ గౌశికుఁడేగిన నాక్షణంబునన్.

క. చూడం బూడఁగ భేచర
చూడామణి యపుడు గాక్షసుం డయ్యెఁగటా!
పా దైననియతియత్నము
వీడం ద్రోయంగ వశమే వేధకు నైనన్! 123

సీ. శ్రీసమాకృతి పాజుఁ జెరిగెడుచేటల
 గతి విశాలం బయ్యెఁ గర్ణయుగము;
 వరహలోల్లాసంబు వ్రక్కలు వాపెడు
 కరణి గండలితెంపు గనియె నాన;
 యబ్జవైభవమారణాగ్ని కుండఁబుల
 గతి నుదగ్రం బయ్యెఁ గన్నుదోయి;
 లేటితాలుపుఁ గొంగిలించుభానవబింబ
 మన ముఖమండలం బరుణ మయ్యెఁ;

తే. నేమి చెప్పంగ! నమ్మునిస్వామిభీమ
 శాపహతిఁ దొంటిచందంబు సడలి వింత
 భీషణత్వంబు దాల్చె నశేషలోక
 చిత్రముగ ఫేచరోత్తంసుగాత్రయష్టి.

124

క. ఇటువలె రాక్షసుఁ డై య
 చ్చట నుండక కదలి ఖచరసత్తముఁ డేఁగెం
 గుటిలబహుదనుజసేనా
 పటలము భజియింప మంథపర్వతమునకున్.

125

వ. చని యచ్చట ముచ్చట పిచ్చలింప నిలింపసంపత్సాధనోపాయ
 చింతానిరంతరోత్సాహదోహలియై దీప్రవప్రప్రాకారరేఖా
 శ్లాఘనీయంబును జందనమందారాదితరుబృంద మంజుమంజరీ
 నిష్యుండమరందకందళి తేందిందిగానందన నందనవనోపమా
 నోపవనకలితంబునుం గా మాయావతి యనుపురంబు నిర్మించి
 జగంబులు తనపంపు నేయం బెంపునం బొంపిరివోవుచు
 రత్నచూడాభిధానుం డై కొంతకాలంబు వసియించి భుజ

బలోత్సేకంబున నాకంబు స్వవశంబు నేయుదు ననుతలంపున
నీరీతిం జనుదెంచి యిట్లయ్యె.” నని వివరించిన; 126

ఉ. మాతలిఁ జూచి భూవిభుఁడు; “మానసమానసపద్మ రాగ మై
భూతలచిత్ర మౌకథనమున్ వివరించితి; వింక దానవుం
డాతతసంభ్రమస్ఫురణ నాకముపైఁ జనుదెంచె నేని ది
గ్వాత మెటుంగఁగాఁ దునిమివైచెద నీ వెఱిఁగించు
మాత్రలోన్.” 127

—ॐ డిలీపుఁ డింద్రుని స్వర్గమునకుఁ బంపివేయుట —

క. అని వజ్రధరునిఁ గనుఁగొని
“తనయునివిజయంబుఁ బగరదైన్యముఁ దెలియన్
వినఁ గలిగె; విబుధనగరికిఁ
జనుఁ డుత్సవ మెసఁగ.” ననుడు జంభహరుండున్: 128

ఉ. “భానుమతీకుమార, పటుబాహుబలాధ్యుఁడు రత్నచూడుఁ;
డె-వ్వానికి పానికిన్ సమరవైఖరులం దల చూప రాదు ము
న్నే; నలినాసనుం డిఁక నభీష్టవరంబుల నిచ్చె నేనిఁ బై
పై నెఱి మించుకేసరికిఁ బక్కెర వేయుట గాదె మేదినిన్. 129

తే. ఎప్పు డేవేళ దనుజేంద్రుఁ డేగుదెంచి
యలమునో నాకనగరంబుఁ దెలియరాదు!
మఱవ కరయు.” మటంచు నమృతుజవిభుని
వీడుకొని వేడ్కతో నేఁగ విబుధపురికి. 130

వ. ఇవిధంబున: 131

క. అమరావతీపురంబున
కమరాధిపు ననిచి రాజహర్యక్షము స

ప్రమదోదయమతి యగుచుం

గ్రమమున మహి నేలుచుండఁగా నచ్చటికిన్.

132

❖ బోయ యొకఁడు దిలీపుని దర్శింపవచ్చుట ❖

సీ. కఠినపావకకృశ కాచమేచక మైన

తెగమేను పాపాగ్నిపాగ యనంగఁ,

బాటలశ్శ్రునిర్భరముఖాలోకముల్

పెర జాటుతేనెతుంపురు లనంగఁ,

గఱకుజంజురుమీసఁ గప్పారువదనంబు

ధాతుశృంగాగ్రకంధర మనంగ,

నడుమ దిండుగఁ జుట్టునల్లదట్టి విష

వల్లకి నిడునాలవాల మనంగఁ,

తే. జండచాపంబు గరదిగ్ధసాయకంబుఁ

బూని కోఱలు గలనీలభుజగ మనంగఁ

బొగరుప్రాయంపునలుగురుముగురుభటులు

వెంటరా వచ్చె నొకబోయ వేటకాఁడు.

133

ఉ. వాల్మీకజంటవాళ్ల యెగవాళ్లు సమాంసలదీర్ఘ జంఘలా

నీలతనుచ్ఛదం బలఁతి నెత్తురుబొట్టు నురంబునంకు లేఁ

దాలియుఁ బీలిదండయును దంతపుఁజేకడియంబు సందిటన్

మూలికయుంగరంబులును ముష్కరభావముఁ జూపు చూపు

లున్.

134

వ. చూచి పురంబువారు నగుచుం బెగడుచు నబ్బురపడుచు

నుండ నడువానకాలంపు తేలునుం బోలె నొడ్ల నొరసి

కొనుచు, రణశూరుండునుం బోలె నెదురు వచ్చువారికిం

దలంగ నెలుంగక, బడిదప్పుకురంగంబును బోలె బెదరి

చూచుచు, హంసచంద్రిక యచుహజారంబు పేరంబు 2ని
దౌవారికులం గనుంగొనః 135

శ. “సామికి నెఱిగింపుడు; మా
భూమి కడుందవ్వు; తన్నుఁ బొడగనునాసు
గామించి వచ్చినాడను;
ధూమకుఁ డనువాడ; బోయదొర నై యుండున్.” 136

ప. అని కోదండంబు పెఱకేల నూడి మయి నూతగొని నిలిచి
మెకంబుక్రొత్తనెత్తురు కప్పునం దుప్పు నాటినవాలమ్ము సభా
స్తంభంబునం దీటుచు నుండం గని పణిహారులు దిలీపభూ
పాలునకు విన్నవించి సమ్ముఖమ్మునం బెట్టిన; 137

ఉ. గ్రక్కున నానృపాలకు ముఖాముఖం గన్గొని కంపితాంగుఁ
డై-దిక్కు మెకంబుకై వడి మడిక వెఱుఁ జెంది తటాన మర్లి
నల్-దిక్కులుఁ జూచిచూచి గడిదేరి యొకించుక డాయ వచ్చి
లోఁగుక్రైడుగద్గదంపుబలుకుల్ పెఱవారి నగంగఁ జేయఁ
గన్. 138

ఉ. అంజక హృద్గతం బగుమహామృగమారణకారణస్పృహ
పుంజము వెల్వరించె ననఁ బ్రోవునడక గురిగింజవేరు ల
క్కంజహితాస్వయాగ్రణికి గ్రక్కున సాగిలి మ్రొక్కి లేచి
వాఁడంజలి మాళిఁ జేర్చి వినయంబు భయంబుఁ బ్రియంబు
మీఱఁగన్. 139

ప. హరివరాహశార్దూలభల్లూకపాకంబుల సమ్ముఖంబునం బెట్టి
యి ట్లనియె: 140

—ॐ బోయపల్లియవర్ణనము ॐ—

సీ. “వలిగట్టురాపట్టివయ్యాళితేజీకా
 లంబుపుట్టిది సుమీ లలితమూర్తి;
 కటిమేనివేల్పులేకలమువంగడమునఁ
 బొడమినదిది సుమీ భూపవర్య;
 చేరికుత్తుకసామి చిదిమినబెబ్బులి
 జాతి సుమీ యిది జయవిశాల;
 ముమ్మాలు ధరచుట్టి క్రమ్మట వచ్చుబొ
 ల్లెలుగువిత్తిది సుమీ యినకులేంద్ర;

తే. యడవిలోఁ గల్గుమెకములయందు నెందు
 వెదకి మేలేర్చి తెచ్చితి; వేటపాలము,
 గవులు నీరంబు లిట్టళ్లుఁ గందువలును
 నే నెఱుంగనియవి లేవుపో నరేంద్ర!

141

చ. కడఁక దల్పిఁ గస్తురిమెకమ్ములఁ జిల్లులు వోవ నేసి మై
 వడిసిన నెత్తుటం దడియువాసనబూములమంటి పెక్కువం
 దడయక గోడ దీర్చి మదదంతిరదమ్ముల వాసపోసి పై
 నిడువెలిజల్లక ప్పనిచి నిల్తుము గీములు గట్టి కానలోన్. 142

ఉ. మందులకల్చి మంత్రముల మావనభూములపాడమూఁక నా
 నం దెరలించి నిల్పుచు ఫణాపటలంబుల నూడ్చి తెచ్చి వీ
 ట్టిం దిలకించురత్నముల దివ్యియ లెత్తుదు రిండ్లముంగిలం
 గ్రందుగ వేటజాతరలఁ గాననవీధిఁ గిరాతబాలికల్. 143

తే. సింగములు వాడిగోళులఁ జించివైచు
 మత్తకరిరాజశిరములముత్తయములు

నిప్పుపువ్వులు గంపెడే నేటి తెత్తు
రోపికలు మీటి బోయతల్ మాపురముల. 144

క. ముట్టింతురు జవ్వాదియుఁ
దట్టుపునుఁగు భద్రకరిమదముఁ గూర్చి కడం
జుట్టంగ గబ్బు క్రొత్తగఁ
బుట్టిననిసువులనివాసముల భిల్లసతుల్. 145

తే. పిదుకుతటి నిచ్చ లచ్చటఁ జెదరి యేలు
లగుచుఁ బ్రవహించుపాలలోఁ దెగువ నీడి
వత్తు రిరుప్రాద్ధు గోపాలవర్యు; లిట్టి
యాలమందలు మాకు వేయాలు గలవు. 146

క. పానపాన ముష్ఠైనగుబ్బలి
కనుమం బనసామ్రనింబఖర్జూరకుచం
దనచందనబృందంబుల
ననువగు మధువనము దానియవ్వలిచెంపన్. 147

మహాస్రగధర—

కరిశుండాచండదండాక్రమణవిఘటితత్త్వారుహోదగ్రశాఖా
పరితఃప్రచ్ఛన్న ముద్యత్ఫణివదనమశుద్భైరవం బుగ్రద్విల్లి
పరుషధ్వజస్రథాసంబధిరితదశదిగ్భాగ ముల్లోకభల్లూ
కరురుక్రోడంబెసంగుఁగహనమొకటియాకానకసాటిగానన్.

క. అందుండుదుఁ బాలెంబునఁ
బందుల దుష్టులను లేటిపదుపుల దినమున్
బొందులకుఁ బాపి నాలుక
విందులుగాఁ జీల్చి చింపి వేటకుఁ జనుదున్. 149

క. వేటాడింపగ నేర్తును

వాటం బగునురులఁ దెరల వలలం గెలనం

దూఁటి చననీక మెకముల

నూటిని వేయింటి లక్షనుం బొలియింతున్.

150

సీ. కూరతోటలు మాకు గుంపులై యింపులై

క్రొవ్వాసుమెకములకోన లెల్ల,

నిల్లుముంగిలి మాకు నిరులపెన్నిరవులై

తెఱపి యింతయు లేనిపఱపుఁబొదలు,

తోడునీడలు మాకుఁ గోడెసింగములకు

సరివచ్చు ననవచ్చు జాగిలంబు,

లిలువేల్పు మాకు బొల్లెలుఁగునెఱ్ఱెయినిల్వ

గద్దియఁ గొల్వొండుకాటితేఱు,

తే. భోజనంబులు మాకు ముప్పొగ్గిండు జీడి

పండ్లు పెరతేనియలు చాఱపప్పు వెదురు

బియ్యములవంటకము నేయి పెరుగుఁబాలు;

నింతసుఖ మున్నదే రాజు లేరికైన!

151

సీ. అన్నన మిన్నమ న్నను తెల్విలివ లేక

కన్న గానక యుండు మన్నగములు;

గప్పారుమైచాయ ముప్పిరిగొన మింట

సుప్పరంబులు గొనుదుప్పివదుపు;

జిటిక వేసినమాత్రఁ జిచ్చన రిచ్చన

దాఁటుచు జెలరేఁగు లేటిపిండు;

మబ్బుగబ్బునఁ జాల నిబ్బరంబుగఁ జేయు

సుదరోమములఁ జిమ్ము సూకరములు;

తే. గడమ చిక్కినమెకములఁ దడవఁ గొలఁది
గాదు “చిక్కానఁ బెట్టిరి; గంప గమ్మి;
రాఁక నిడి;” రన నున్నవి మూఁక లగుచుఁ;
దేరి చూడంగ నరిది నోరూరుఁ దనకు.

152

చ. హరికిరిపుండరీకగవయప్రముఖాఖిలసత్త్వకోటి నేఁ
దెరలిచి చించినన్ వసుమతీతలనాయక, వెంట వచ్చు నా;
బిరుదుమెకాలగొంగయనఁబేర్కొనఁబిల్చు; జగంబులోన నా;
సరిశబరుండు లేఁడు; పెదసామి ననుంగరుణించుఁ జాలఁగన్.

క. ఇటువలె నొకకొదవయు లే
కట వసియింపంగ నిప్పు డతిశితదంష్ట్ర
కుటిలానన మగునొకహరి
కటుతరరూక్షేక్షణములు కనకన మనఁగన్.

154

❧ { రత్నమయసింహముచే దమపడు బాధలను } ❧
బోయ దిలీపునకు విన్నవించుట.

చ. పులుల వధించుఁ; ద్రుంచు గురుపోతుల; దుష్టులఁ జప్పరించు
మ-న్నులఁ బడఁదన్నుఁ; బందులఁ దినున్, దలకాయలఁ
జీల్చు దంతులన్; - సెలయునఖాగ్రసంహతుల సింహములన్
వెఱపించు; గోకులం-బుల విదళించు; భిల్లచయమున్ భయ
మున్ గొనఁజేయు వ్రేల్చిడిన్.

155

సీ. వైడూర్యరుచి మించువన్నెలు కన్నులు;
తపనీయవిస్ఫూర్తిఁ దవులు చెవులు;
దారుణశితవజ్రధారలు కోటలు;
గోమేధికచ్ఛాయగీము మోము;

కట్టాణిము తైపుగమి మించు మైమించు;
 పద్మరాగప్రభాచ్ఛటలు సటలు;
 బహులవిద్రుమరమాభరణముల్ చరణముల్;
 తేటపచ్చలరచ్చదీను కౌను;

తే. నీలజాలైకసంసృష్టి వాలయష్టి;
 సింగ మలరోహణోత్తుంగశృంగమవని
 బ్రాణ మెసంగంగఁ జరియించుఁ ద్రాణ చూపు
 మానవాధీశ, సత్ ప్రీతిఁ గానఁ గాన. 156

చ. నెలపదినాళ్లనుండి ధరణీవర, వింటివె వేట వోవఁగా,
 గొలఁదిఁ జరింపఁగాఁ, బసులఁ గోనలలోఁ జవిపూరి మేపఁగాఁ,
 దలఁచక గ్రుక్కుమి క్కనుచు దయ్యము దూటుచు నున్న
 వాడఁ; నే-వలన నెటుంగ నంజుఁ డనువారత నాలుక నంజ
 నేనియున్. 157

చ. పాదరులమాటున న్నిలిచి పొంచి కనుంగవక్రేవచూపులం
 బ్రదరముఖంబుల న్నిలిపి బల్లు దల్లిర్పఁగ జంగసాచి పే
 రెద బలియించి లాసి గురియించి తటాలున భిల్లవల్లభుల్
 చెదరక యేసినం గినిసి సింగము చంగున దాటు నీటుగన్.

క. మామందులు మంత్రంబులు
 నేమియుఁ బని నేయఁ, వోనరేశ్వర, శౌర్యో
 ధ్దామవిహారం బగునల
 సామజరిపుఁ దునిమి కాపు శబరకులంబున్." 159

చ. అనవుడు నవ్వుచున్ నృపకులాగ్రణి "సింహముఁ దున్నివైచి గో
 ధనములఁ గాచెదన్, శబరధామముఁ బ్రోచెద; వేగ వేట
 కున్ - జనుద." మటంచు వానిమది సంతస్థిల ధన మిచ్చి

కొల్వఁ గ-న్గొని: “వృగయాప్రయాణమునకుఁ దటి తే.”
పని యాన తిచ్చుచున్. 160

వ. కొల్వవారల ననిచి యభ్యంతరంబున కరిగి యుచితకృత్యం
బుల నద్దినశేషంబును, రాత్రియుం గడవె నంత: 161

తే. “నాదుమనుమనిమ్మగయాప్రమోదగమన
మెఱిగి యింతకుఁ దనలోనియిట్టి దాచ
సురుగుఱో చందురుం.” డని చూడ నేగు
దెంచెనో యన నుదయించె దినకరుండు. 162

శ. అంతకుమున్నే మాగధ
సంతానానూనగానజయశబ్దములన్
సంతసమున మేల్కొని భూ
కాంతాగ్రణి రచితకాల్యకరణీయుం డై: 163

—ॐ చిత్రినిమ్మగయాసన్నాహము ॐ—

సీ. బిగిములాసాపాగఁ బెనఁచి హారమతల్లి
శేషాహిఁ జుట్టినశివుఁ డనంగ,
వలఁతితామరయాకు వన్నెబోడు వహించి
మబ్బు గప్పినపచ్చమల యనంగఁ,
గంతపీఠవిలంబికాండాసనముకల్లి
పరివేషభీషణభానుఁ డనంగ,
జవలిపచ్చలబన్న సరములు ధరియించి
కాచినదేవతాక్షౌజ మనంగఁ,
శే. దురగవల్లనచంచలహరివిసీల
కుండలచ్చాయ చెక్కులఁ బాండ్లవింప

సంభ్రమోత్థితనృపజూటచటులఘర్ష
సాదు తారార! బభిర మడ్హ! యనంగ.

164

చ. “పదపదఁ; డాలసింపకుఁడు; పల్లన కట్టుఁడు; తెండు మాపు.
లఁ; - గదలుఁడు; లెండు, రండు, వెనఁ గాసెలు చుట్టుఁడు,
వన్నె సావలఁ - బదముల మెట్టుఁ; డత్తలము బల్లెము
విల్లుఁ గటారి ముప్పిడిఁ - మొదలగువానిఁ బూను.” డను
మోత పురిం దఱ చయ్యె నయ్యెడన్.

165

సీ. ఆనాభికందరం బగుమేనఁ బచ్చని
డా లొందు పెనుదుప్పటములవారు;
పులితోలుకచ్చడంబులమీఁద బిగిమీఁఁ
గీలించునీలిదట్టీలవారు;
జంట వాయక యుండఁ జమరవాలముదండ
హత్తించుబలుపిడియములవారు,
కఱకుజంజురుల ముంగలిఁ దగిల్చినయాకుఁ
బొరకల నిగ్గువేళ్లురువువారు,

తే. బంతితలముల్లు, వాకట్టుబదనికలును,
నక్కకొమ్ములుఁ బూనువా రుక్కుమిగిలి,
శరశరాసనపాణు లై నరవరేణ్య
వెంటఁ జను దెంచి నిలిచిరి వేటకాండ్లు.

166

ఉ. క్రుస్సినకొనులుం బటువు గూడినతోమ్ములు వాడికోటలుఁ
లెస్సదనంబుఁ దాల్ప ధరణీతల మంఘ్రుల నూఁది త్రవ్వఁగా
నిస్సమసింహకేసరవినిర్మితరజ్జులఁ బూన్చి తెచ్చి రా
దిస్సమొలయ్యవారిబలుతేజుల రాజులు మెచ్చ వేటకున్.

సీ. “ఇది బొండుమల్లియ, మదకుంభితల యెక్కి
 నిక్కి ముత్తైము లుర్ల వ్రక్కలించు;
 నేవంతి యిది, పొంగి సింగంబుకొసవెండు
 కలగబ్బు దీరగఁ గఱచి తివియు;
 విరవాది యిది, వేట నెరవాది బెబ్బులి
 గాటంపుఁబెనుఁగ్రొవ్వుగదరు మాన్పు;
 నిది సుమీ సురపొన్న, తుది బోక భల్లుక
 కర్తఁ జిక్కఁగఁ జేయు గంధలహరి;

తే. నిదియ కోవిల, వనసీమ నుదుటు మీలు;
 నిదియ చిత్రాంగి, సారంగహృదయభిమర;
 మనుచు బిరుదులు చెప్పి రయ్యధిపుమ్రాలఁ
 గదిసి బోయలు కౌలేయకములఁ దెచ్చి.

168

క. “వలయఁడు, పాలయుఁ, బయ్యెర
 వలని కరిగె వెలిచె డబ్బు పా లయ్యెంగ
 బ్బులుఁగు క న్బెంటి చిటుతయుఁ;
 గలుగుకొ శుభ.” మనుచు వేటకాటు లనంగన్.

169

వ. ఇవ్విధంబునఁ గట్టాయితం బైననైన్యంబుతోఁ దమటడ
 మామికాశంఖపణవవీణావేణు నిస్వనంబులు చెలంగఁ గదలి
 పురోభాగంబునః

170

— మృగయావిహారము. —

సీ. ఉద్దండపుండరీకోద్భిన్నమృగశాబ
 బహుతనూద్గతరక్తపల్లవితము;
 సంచరత్వంచాస్యచంచన్నఖప్రోత
 రదికుంభమాక్షిక ప్రసవితంబు;

గండ భేదండాస్యఖండిత కాసరో
 ద్భుగ్న మేదోరజఃపుంఖతంబు,
 క్రీడన్తదక్రోడతాడితరుగుగర్భ
 పతితమజ్జామధుస్థావితంబు,

తే. నగుచు మృగయావినోదపైత్రాగమమున
 కాస్పదం బైనపుష్పకం బనెడునడవి
 నిజపురోవీధి వీక్షించి నృపపరుండు
 చిట్టమిడుచుచు బోద్యంబు జెంది యుండ.

171

సీ. శరసముద్ధురవృత్తి బరంగినకతననో
 తిరముగా నిరువంక దెరలు నిలిపి,
 నేటు సూటిగ నేయ నేర్చినకతననో
 వీగక చక్కగా బోగువారి,
 సతతకాంతారాగసంచారు లగుటనో
 వలగొని యుండంగ వలల మార్చి,
 వార్త కెక్కినకూరవర్తను లగుటనో,
 పెల్లు దాటంగ రాని కల్ల వైచి

తే. శబరు లశ్రాంతసమృద్ధప్రబలహృదయు
 లగుచు బో నీక యాగిరి మృగకులంబు
 నంధతమసచ్చటల్, భూజనావలోక
 ముల దెరల్చినజాడ నేర్పులు దలిర్ప.

172

వ. ఆప్పడు:

173

క. వేడుక నునుజిగురాకులు
 చూడాబంధమున జెరివి చూడంగ బొల్పెన్

క్రీడాకిరాతుఁ డగుశశి

చూడామణిజాడ రాజచూడామణి యున్.

174

క. జృంభించి యెదురఁ గేసరిఁ

గుంభినిఁ బడ నేసె రాజు క్రూరాస్త్రమునన్;

గుంభిన్యవనధురీణుఁడు

కుంభిన్యపరాధకారిఁ గూల్చక యున్నే!

175

క. వాలమ్మ వాలముం గొని

ఫాలమ్మన వెడలనేసె బార్ధిపుఁ డొకశా

హూలంబుఁ జందనపుబలు

దూలంబుఁ గ్రకచథారఁ దునిమినజాడన్.

176

తే. దివికి లఘించునిట్టిఁ బార్ధివసుతుండు

మెలుఁగునారాచమున నేయ మిట్టిపడియె

హయరయోత్కంపితానిలం బాత్త హయముఁ

బొడిచి యద్దానిఁ బడఁద్రోచిపోయె ననగ.

177

క. స్వమరీచిజ్యోత్సన్నవి

భ్రమరీతుల రాగజలధిపై నురువులుగా

నమరినసిత కాండమ్ములఁ

జమరీవాలములు దునిమి జగతిం గప్పెన్.

178

క. చానేయక నృపనందనుఁ

డేనికకుంభములఁ జీతె నిద్ధాస్త్రములం

గాననధరణికి ముత్తైపు

సోనలు కచకోరకములసొంపు ఘటింపన్.

179

తే. పుట్టఁ గోరాడునొక మేటిబొల్లియెలుఁగు

నేయ కొకయింత చూచె మహీవిభుండు

కంబళము గప్పి పులిగూడుకందు వగుటఁ
గాచి యుండినజడదారిఁ గాఁ దలంచి. 180

క. గఱగఱన పాడుగులుకలఁ
గొఱికెడియొకదుప్పి మెఱుంగుఁగోలం గూల్చెన్
నెఱివిరుదు విభుఁడు భోగుల
కుఱక కఱకుఁదనము చూపనోర్తురె తజ్జుల్! 181

తే. జలజలోచనురాణివాసంబు గాన
ధారుణికిఁ గల్గెఁ గైతకదళసపర్య
ధరణిభృచ్చాపభృత్సముద్దండకాండ
ఖండితాఖండకిటిదంష్ట్ర కామిషమున. 182

వ. వెండియు: 183

ఉ. కోల నొకంట భూవిభుఁడు కోలముజబ్బల దూఱి పాఱ నా
భీలత నేసిన్ రుధిరబిందులు సోఁకక యాశరంబు పా-తా
ళముఁ దూఱె: “దత్ప్రభమదంష్ట్రయె లక్ష్యముగాక యి
వ్వనీ-కోలముఁ గీలమున్ సరకుఁ గొందునె?” యం చటు
వోవుకై వడిన్. 184

ఉ. ఈటె నొకండు చండకిటి నెత్తె సముద్ధతిఁ గ్రువ్వి థారయై
పాటిలుర క్తవారి తనపై నవకుంకుమచర్చకై వడిం
బాటలతఁ ఘటింప జలబంధురితాంకరమాసమృద్ధికై
నీటునఁ బట్టుసూత్రమున నించిన మేచకచామరం బనన్. 185

మ. “అదె లే; డల్లదె దుప్పి యల్లదె గజం; బమ్మక్క! కొండంత
య-ల్లదె యాకారెనుబోతు; పెద్దకడి దొరా! యెంత
గ!”ద్దంచు బో-యదొరల్ మ్రాకుల నెక్కి చూచుచు ధను

ర్జ్యాము క్తనానాశిత-ప్రదరశ్రేణుల నేసి రీసున గుటిం బా
టించి యొక్కుమ్మడిన్. 186

వ. అయ్యవసరంబున; 187

సీ. ధరణిపై స్నేహంబు బెరయించె నన నేయి
యడుగువెంబడి బడి వడియు చుండఁ,
దోడు ర మ్మని హరిక్రోడంబు బిలిచె నా
ఘుర్ఘురారావంబు గుబ్బతిలఁగ,
వడి గ్రొవ్వు సెలవుల వెడలెనో యన నర్థ
చర్చితవదనము స్తములు చెదర,
బంటుతనంబునఁ బాటిల్లుకీర్తుల
చెలువునఁ గొమ్మలజిగి దల్పఁ,

తే. గాంతపాషాణయుతసూచికలవిధమునఁ
గప్పుగందంపుఁగొనవెండ్రుకలు దనర్పఁ
బదరుచూపుల మిణుఁగుల్లు పాఱఁజిమ్ము!
వీక గలయేకలమ్ములమూఁక యొకటి. 188

వ. పెనపరియునుంబోలె మోరతోపుఁదనంబు చూపుచుఁ, గొం
డీడునుంబోలె వాతివాడియై, చతురవిటుండునుం బోలె
వలకు లోనుగాక, దాచిమఱచినవెడంగునుంబోలె బెక్కు
చోట్లు ద్రవ్వచుఁ, గ్రొవ్వున నివ్వలవ్వల చూడక పాడ
కట్టినయాగ్రహంబునం గిరాతధట్టంబు ధట్టించి బెట్టార్చుచుం
దత్పట్టాభిషిక్తుకనుసన్నం గనకంపుఁబట్టెడలు చెరల్చి కవి
యించిన. 189

క. కాలాగ్ని ధూమసంఘము
లీలం గబళించువీస్ఫులింగములగతి

గోలపరంపరఁ గదిసెం

గౌలేయకగణ మఖర్వగర్వప్రాధిన్.

190

క. రదములుఁ బదములు బేరెద

లదవదలై చెదర నదర నరుణాంబుర్పురి

నదములు వరాహపటలముఁ

బొదివెన్ వటుకాధినాథపూజాహయముల్.

191

క. కిరి యొకటి శాతదంష్ట్రం

కురమునఁ గౌలేయకంబుఁ గొట్టిన నందుం

బిరుదస్ఫురణకు నించిన

విరిసర మనఁ బ్రేగుతీగ వ్రేలుచునుండెన్.

192

క. భటుఁ డొక్కఁ డు దరి పొడిచెం

బటురయమునఁ బంది నంది బల్లెంబునఁ బైఁ

బొటమరిలుక్రొవ్వు మేనికీ

జిటిపొటిగందంపుఁబూత నేయం డాయన్.

193

సీ. పాలకువ యుల్లంగి పూరేడు లావుక

పొన్నంగి దాబయు నున్ని గాఁడు

కైఁజు కక్కెర గువ్వ కల్లెడు కేరజ

మాఁడెలు తొగ గిజిగాఁడు కొరడు

జీలుపు జీనుప జిట్ట చింద వెలిచె

గుడ్డంగి గొనకొనకోడి పికిలి

వంగపండును గోరువంక కప్పెట పాట్టి

పిట్ట పావురము కన్నెట్టి మూఁగ

తే. మొదలుగాఁ గల్గుపులుఁగుల గుదులు గ్రుచ్చి
తెచ్చి కాంచిరి యాజగతీకళత్రుఁ
బలుదెఱంగుల నెత్తురుపదను చేసి
విసిన మంతట వేటాడి వేటుకాండ్లు. 194

తే. కఱ్ఱజవ్వాది యిభకుంభగళితమాత్మకి
కములు వింజామరంబులుఁ గావడించు
మెకములును బచ్చికస్తూరినికరములును
నృపతియెదుటికిఁ దెచ్చిరి మృగయు లపుడు.” 195

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
కినకులకలశాబ్ధిహర్షకృతిచంద్రునకున్
మునినాథుఁ డయ్యగన్యుడు
వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాధిన్. 196

మ. ప్రతిభాశేష, యశేషభూవినుతసంఘోగనిస్తంద్ర, సాం
ద్రతరస్వచ్ఛయశస్సమావృతదిగంతా, సంతతోత్సాహవ
ర్ధితనానాకవిరాజ, రాజనయవర్తి, కీర్తితాదార్యభూ
ర్యతులప్రాభవ, శ్రీభవోల్లసితగాత్ర, గోత్రరక్షానిధి. 197

క. గూఢపదకంకణోపమ
గాఢయశఃకాండ ఘటితకమలభవాండా
ప్రాఢనృపనయవిహారా
వ్యూహోరఃకలితరుచిసముజ్జ్వలహారా. 198

మాలిని.— ,

దినకరసమతేజా, తిమ్మమాంబాతనూజా,
కనకకుఢరదైర్యా, కర్ణజిద్బాహుశౌర్యా,

వనధిసమగభీరా, వర్ణితశ్రీవిహారా,

జనవినుతచరిత్రా, సౌఖ్యలక్ష్మీకళత్రా

199

గద్యము. ఇది శ్రీమతైనాళిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
లక్ష్మీతకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయప్రణీతం బైనసుద
క్షిణాపరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందుఁ దృతీయా
శ్వాసము.

శ్రీ

సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

చ తు ర్థా శ్వా స ము

మత్తసుధామ, జయా

రామ, గుణోద్దామ, యిందిరాసుత్రామా

భూమబలభీమ, జగదభి

రామా, పులిజాలధామ, రామయసోనూ.

1

తే. అవధరింపు మగస్త్యసంయమివరుండు

పలుకుగ్రంపువలి మీఱఁ బలుకు నిట్టు

“లవలికథ దెల్పు.” మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ గడఁబుకొనఁగ.

2

వ. “అయ్యనసరంబునః

3

— రత్నమయ సింహాగమనము —

ఉ. గర్జితనిస్వనస్ఫురణఁ గ్రక్కదలం గులశైలకోటి య

త్యూర్జితవాలచాలనసముద్ధతి మిన్నగలంగ దృక్ ప్రభా

స్ఫూర్జితవహ్ని కీలములు భూవియదంతర మాక్రమింప సం

తర్జితజంతుయాధ మొకదంతివిరోధి రయాధికోన్నతిన్. 4

మ. చనుదేరం గని భిల్లవల్లభులు రాజన్యాగ్రణిం జూచి: “యో

జనితాటోపన్యసింహ, సింహ మిచిగో, సంరంభగంభీరత

- ర్జనరేఖం బటతెంచె; నంపగములకా జా నేయవే." యన్నఁ గ
న్దొనల న్నవ్వుచు నవ్విభుండును రణతోడ్దండదోర్దండుండై.
చ. శర మరి నించి పొంచి రభసంబున నేయఁగ డాయునంతఁ గే
సరి సరి లేనివీకమె ము జంగన నింగికి దాటి యచ్చటకా
దరళతటిల్లతాసమతఁ దాండవ మించుక నేపు చేసి ది [చున్.
క్కరులకు గుండె తల్లడముగాఁ గడలకా వడి సంచరించు

— { రత్నమయసింహముఁ దఱుముకొని దిలీపుడు } —
మంత్రినందనునితో చాల దవ్వేగుట

- వ. క్రీడాసంచరిష్టు వగుతరణికరణి ధరణికి డిగి సమీపంబున
నిలుచుచు, రివ్వన దవ్వలకుం జనుచు, నతితీవ్ర వేగంబునం
బార్వభాగంబులం బొడకట్టుచు, నికుంజపుంజంబుల
నణంగుచు, విస్ఫులింగంబునుం బోలె నింగి కెగయుచు,
నైంద్రజాలికుపోలిక విశంకటదంష్ట్రావిటంకనిరంకుశ ప్రభా
ధాశేధశ్యంబుల నసమయసాంద్రచంద్రాతపంబులఁ బచరిం
చుచు, నటునిపటిమఁ గుంభికుంభస్థలంబుల వ్రక్కలించి
రుధిరబిందు చ్చటాసిక్తంబు లగుమాక్తికంబుల గహనమహీ
రంగంబునకుం బుష్పాంజలి యాచరించుచు, మదనసారథి
గమకంబున మెకంబుక్రొత్తనెత్తుట జొత్తిల్లునఖికింశుకంబుల
పరువంబు చూపుచు, మహావీరుం డన నత్యూర్జితగర్జిత
స్ఫూర్జితంబుల నిఖిలభూభృన్దర్భనిర్భేదంబు గావించుచుం,
బ్రళయపవనవిజృంభణంబుకైవడి నక్షేపవాల్విక్షేపంబుల
గగనమార్గనిర్గళసంచారివారిధరవితానంబుల విరియిం
చుచు, గాలకంధరకంధరానిర్గతకాలకూటశిఖిఖిసూర్పి
మూర్తి వహించినజాడం జూడ నేదిక్కునం దానయై, పోటు

నకు నలవి గాక నదీనదంబులును బహుమహీధరవనపరం
పరలుం గడచి చనుసింహంబువెంట వెంటాడించి మించిన
యాగ్రహాతిశయంబునం జనుచుండ ధరాఖండలుం గూడ
నేరక యాయాయితరులనీడల సకలబలంబులుం జలంబు
దక్కి నిలిచె; మంత్రినందనుం డగుసుదర్శనుం డొక్కరుండు
తోడునీడయుం బోలె ననుగమించి యరుగుచుండె. నయ్యవ
సరంబున: 7

ఉ. డాయఁగ వచ్చినం గని తటాలున మార్చి శరం బమర్చి తా
నేయఁగఁ బూనునంతనె మృగేంద్రము గ్రక్కున మాయ
మై యెటో-పోయిన నద్భుతం బడర భూవిభుఁ డొక్క
రసాలభూరుహ-చ్ఛాయ నొకింత నిల్చి సరసంబుగఁ బ్రేమ్బుఁ
బ్రధాననందనున్. 8

శా. “ఆకర్ణంబులు నావిలోచనము లాయంగంబు లాయాననం
బాకంఠాంచల మానఖప్రతతు లాహా, నూత్నరత్నప్రభా
నీకోత్సేకసమన్వితంబులు; రయోన్దేషంబు రోషంబు ను
ల్లోకంబు; నయలోల, యిట్టిహరి నేలోకంబునం జూచితే!

ఉ. చూచిన నేత్రపర్వ మగుసొంపు ఘటింపఁగఁ జాలుచారురు
గ్వీచిక లుల్లసిల్లెడు నవీనమణిమయ దేహయష్టి; లో
నేచినకోపముం జలము నెచ్చఁగఁ జేయుచు నున్న; దుగ్రక
ర్తాచరణంబు; దీని దెగటార్పఁగ నేర్పు ఘటిల్ల దేమియున్.”

వ. అనుటయుం బ్రధానతనయుండు: 11

చ. “కనకవినూత్న రత్నమయకాయవిలాసము నీజవంబుఁ గ
ల్లునె యలఘాలలోచనవిలోలవిలోచనతేజి కైన! నె

వ్వనగజవైరి యేనియు భవన్న వచండధనుః ప్రయుక్తబా
ణనిహతికిందొలంగి చనునా, మనునామటియెన్ని భంగులన్!”

క. అని విన్నవించునప్పుడ

ఘనాఘనరవోపమానగర్జారృటి మిఁ

బెనుబీట లెగయ వెండియు

జను దెంచెన్ మృగవిధుండు సక్రోధగతిన్.

13

— ౧౦ దిలీపుని బాణహతిని సింహము హరిణియను నచ్చరయగుట ౧౦ —

శా. కంటిం గంటి నటంచు జంచలధనుః కాండంబు గాఢంబు బ
ల్వింట న్నంటుగఁ గూర్చి రాజవరుఁ డుర్వీచక్ర మూటాడఁ
బె-న్నంటల్ మింట జెలంగ నేయ నతిభీమప్రాఢి నత్తూపు
మై-నంతుంబో యనుమాత్రఁ గేసరియు దివ్యస్త్రీత్వముం
జెందుచున్:

14

ఉ. గుబ్బలనిబ్బరంబుసిరి గొంచెపుఁగొ నసియాడఁ, గల్వపూ
మబ్బుల జూపుచూపు లలమస్తథుతూపులతోడు చూప; నా
గుబ్బుగఁ గమ్మతావులు బుగుల్కొను మేను మెఱుంగులీనఁ; బె
ల్లబ్బుర మైనచెల్వమున నవ్వనలక్ష్మీవిధంబు చూపుచున్. 15

సుగంధివృత్తము —

మ్రొక్కి కేలు మాళి జేర్పుమోహనాంగి జూచి: “పెం
పెక్కి నిక్కుసింహమేడ! యీలతాంగియేడ! యీ
చిక్కు మొక్కలంపుమాయచేత యాట నిక్క!” మం
చక్కురంగనేత్ర జూని యాదరార్ద్రచిత్తుడై.

16

తే. “తరళవీక్షాసమాసక్తి హరిణి వయ్యు,
గమనలీలారసవ్యాప్తి గరిణి వయ్యు,

నమితకచనిచయప్రాణిఁ జమరి వయ్యు,
నడుమునను సింహ మైతివి, నలినవదన!”

17

ఉ. నా విని చిన్ననవ్వు వదనంబునఁ గొండొకపొల్పు నిల్పు, బూ
దావులతావులై యమృతధారలమేరలు నై తనర్చువా
చావిభవంబు లెచ్చగ, రసాతలనాయకుఁ బల్కు మేచక
గ్రీవవిరోధి బంగరుపుకిన్నర మీటిననీటు చూపుచున్: 18

తే. “స్వామి, నా తెఱఁ గెఱిగింతుఁ జందమామ
డెందమునఁ గ్రీడసల్పుపాతీనకేతు
రీతి నీవజ్రవేది సంప్రీతి నిల్పు
చిత్త మానందకందశాయత్తముగను.”

19

వ. అనిన సంతోషితస్వాంతుండై మహికాంతుండు తత్ ప్రదర్శిత
మణిమయ వేదీవిటంకంబునం బ్రధానతనయవిస్తృతం బగు
నవపల్లవాస్తరణంబున నానీనుం డగుటయు నిటలతటఘటి
తాంజలియై యామంజువాణి యిట్లనియె: 20

— హరిణి తనవృత్తాంతమును దిలీపునకు వినిపించుట —

చ. “హరిణి యటండు నన్ను; దివిజాధిపుకొల్విన నుండునప్పుర
స్తరుణులలోనఁ జేరు కలదాన; సదానయమార్గవర్తి యై
పరఁగెడువీతహవ్యమునిపాలకుఁ డన్నిషధాద్రి ధైర్యబం
ధురతఁ దపంబు సేయ విబుధుల్ చలియించుచు విన్నవించి
నన్. 21

తే. చేతకులిశంబు నటునైచి చింతవంత
మనసునెత్తమ్మి తహతహ మొనప వజ్ర
యతనినిష్ఠకు విఘ్నంబు నాచరింపఁ
దలచి కొలువున నున్న నావలను చూచి: 22

క. “హరిణీ, గమనవిధాజిత
కరిణీ, శృంగారసారకమనీయశ్రీ,
సరణీ, ఘనజఘనావృత
ధరణీ!” యని చేరఁ బిల్చి తాత్పర్యమునన్. 23

క. “ఆవీతహవ్యమునితప
మీ వీతఱి నడఁచి వచ్చితేనియు వినుమా,
నే వీతభయుడ నై శ్రీ
దేవసుతఖ్యాతి గాఁతు దివిజపదంబున్. 24

.నీ. పరువెత్తుఫణులకుఁ బదములు గల్పింప,
నల్ల నేరెడుబండ్లు తెల్లఁజేయ,
నద్దమరేప్రాద్దు ప్రాద్దు దీండ్రింపించఁ,
గుండెటికొదమకుఁ గొమ్ము చూప,
బయలఁ జిత్రంబులు ప్రత్యక్షముగ వ్రాయఁ,
జుక్క లిన్ని యటంచు లెక్క నేయఁ,
బెన్నీరు గిలకొట్టి వెన్నముద్ద లొనర్ప,
సుడుపథం బంతయుఁ బిడికిలింపఁ,

తే. గడమవన్నియు నిక నేల? కతకుఁ గాళ్లు
ముంతకుఁ జెవులు, గల్పింప ముజ్జగములఁ
బడుపుజవరాండ్రకును దృణప్రాయ మహహ!
తపసి దేల్పుట వింతయే తరుణి, నీకు?” 25

క. అని గారవించి పలికిన
విని గాఢోత్సుకత వేల్పువెలఁదులతో న
మ్మని యుండునద్రీ చేరం
జని నిండుమనంబుతోడ సరసప్రాధిన్. 26

ఉ. నవ్వుచు నెచ్చెలిం జివురునం గొని రువ్వుచు మవ్వమైనలేఁ
బువ్వులు గోయుచున్ వలపుఁబుప్పొడి మోములఁ జల్లి డా
యుచుం-జివ్వకుఁ జేరినట్లు రొడ సేయుచుఁ జన్నుల మేను
రాయుచున్-అవ్వలు చేసినన్ దపసి తాపతిమో యన నుండె
ధీరతన్.

27

క. పాటలఁ దీయనిమాటల
నాటల నమ్మానిధైర్య మావంతయునుం
బేటెత్తమిఁ జెనకితి నొక
పాటిగ నఖిధార జీరువాఱన్ గళమున్.

28

ఆ. చెనకి యంతఁ బోక 'సింహంబు నీకంత
మించుకంతఁ గోరఁ జించె, తెప్ప
లెత్తి చూడు.' మన్న నెఱ్ఱనిచూపుల
నిప్పు లడరఁ గాంచి తప్పు లెంచి:

29

ఉ. "సింగము సిం చె నంచు ననుఁ జీరికి నెంచక కంతసీమ న
య్యంగజహాలికుండు దురితాపగఁ దేలుచు వాడిగోరఁ జీ
రం గత మేమి? యేమి చతురత్వము గాంచితిదీన? దీనతా
సంగతి సంచరింపు వనశ్చైలతటంబున సింహమూర్తి వై." 30

క. అని శపియించిన నించిన
పెనుపంతయుఁ దక్కి మ్రొక్కి ప్రియవాక్యములన్:
"మునినాథా, తేజోజిత
దిననాథా, కరుణ యింత దిగవిడఁ దగునే!

31

సీ. అవ్వారి మధువారి నివ్వటిల్లుచు నుండు
డాలుకెవ్వైపుల మేలు గలదె!

సూటి పాటింపక శ్రుతులఁ బల్లలు దాటు
 చూపుల నిల్కడ చూపఁ గలదె?
 సచ్చక్రవిఘటనస్వక్రమంబునఁ బొల్పు
 చన్నుల సాధుత్వ మెన్నఁ గలదె?
 నాస్తివాదక్రియోపాస్తికి నెడముకొ
 న్నడుముల దార్థ్య మేనాటఁ గలదె?

తే. సటలు పల్కులు; వలవంత లటమటములు;
 నిక్కములు సున్న; చపలముల్ నెమ్మనంబు;
 లభికపాపస్వరూపిణు లగుట యరుదె
 యంగనలు! వారిపై మఱి యలుగఁ దగదు.” 32

చ. అని కనుడమ్మితేనియల నంఘ్రియుగం బభిషేక మార్చినం
 గని మునికుంజరుండు మదిఁగప్పినకోపమొకింతమాని: “యో
 వనరుహగంధి, నాపలు కవశ్యముడప్పదు; మాసమాత్ర నీ
 తనువు దీర్ఘభూపనిశిత ప్రదరం బొకయింత నాటినన్; 33

తే. రత్నమయ మైనసింహవిగ్రహము మాని
 మానితం బైననీతోంటిమేనుఁ దాల్తు;
 పొమ్ము నీ.”వని యంప నప్పుడ మృగేంద్ర
 మూర్తిఁ దాల్చితి నీరీతిఁ గీర్తినిలయ! 34

వ. అట్లయ్యునుం బూర్వపుణ్యపరిపాకంబునం దొల్లింటియెలుక
 దప్పక భవదాగమనస్తీతి నీరీతి భూయిష్టంబు లగుగోష్ఠం
 బుల కలజడి సేయుచుం దావకాలోకంబునం బూర్వపుణ్య
 మూర్తిఁ గైకొంటి. నమ్ముని కోపంబున శాపంబు నా కొసం
 గక ము న్నొక్కనాఁ డేను సుధర్మస్థానసంస్థితం డగునా

ఖండలునకు రాయంచ నాడించులీలం గేలు సారించి వింజా
మరంబు వేయుచుం గొల్పియున్నయవసరంబున: 36

నారదుఁ డింద్రున కెఱిగించిన
రత్నచూడవనోపాయమును హరిణిదిలీపునకుఁ జెప్పట

సీ. పాటలపటుజటాపటలంబు శరదంబు
ధరచలచ్చపలావిధంబుఁ దాల్చు,
డాచేతిమణికమండలుపు లీలాభేల
దమరద్రుమంజరీసమత నిల్చు,
మరుదంకురాఘాతమహాతీర్థనిసురేభ
కటభృంగరంగదార్పణిఁ జెలంగఁ
గటి నున్నయజినంబు నటదలికేక్షణ
క్షీతిభృత్తటాంబుదాకృతి వహింప,

తే. సరసబహువిధవిద్యావిశారదుండు
ప్రచురతనుకాంతినిర్జితపారదుండు
నిఖిలసంయమిచాతకనీరదుండు
ననుచు సంతోషమున వచ్చె నారదుండు. 36

క. వచ్చినమానికి నెదురుగ
వచ్చి పదాంభోరుహముల వ్రాలుచు నర్ఘ్యం
బిచ్చి కృతార్చనుడై: “మీ
వచ్చుట భాగ్యంబు వెదకివచ్చుట గాదే.” 37

తే. అనుడు నారదుఁ డనియె: “నోయనిమిషేంద్ర,
జలజభవుఁడు జలంధరాశ్రమముపొంత
నూత్ననిష్ఠ వసించినరత్నచూడ
దైత్యకులవల్లభునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుచు. 38

క. “వర మిత్తు వేడు.” మనినక

హరివైరియు మ్రొక్కి: “శస్త్రహతి మత్తను వే
యరి చేరు బోర నాతని

శిర మిలఁ బడుఁగాక వేయిచిదురుప లగుచున్.” 39

చ. అనవుడు: “నట్టెకాక”యని యంబుజసంభవుఁ డేఁగ నేను న
వ్వనరుహసూతిఁ గాంచి: “తగవా పగవాఁ డగువానిచేత నీ
యనిమిషసిద్ధసాధ్యఖచరాదులు నొచ్చు తెఱింగియుం బ్రి
యం-బెనయఁగ నివ్విధంబు వర మిచ్చితి; మెచ్చితి.” వన్న
ధాతయున్. 40

వ. ఒండువిధం బానతిచ్చె; నది విను.” మని శ్రవణంబు డాసి
వదనచంద్రికలు తద్బూషామాత్మకచ్ఛాయాదాయాదం
బులై నిగుడ నొక్కయేకాంతవాక్యంబు సూక్ష్మస్వరంబునం
దెలిపె; గంకణక్రంకారంబులకతంబున లెస్స విసనైతిం
“గన్యకు వరుం డగుదిలీపభూవరుం డద్దానవేశ్వరభుజా
సంపద నొంపం జాలు.” ననుమాట వింటి; గన్యాశబ్దంబే
కాని తజ్జనకశబ్దంబు విన దొరకదయ్యె; నారదుం: “దీవిత
వార్త యెఱింగింప వచ్చితి నిలింపనాథ; యప్రమత్తుండవై
యుండు.” మని దీవించి చనియె. నాఖండలుండునుం గొలు
వుననున్న పుష్పకోదండుని డగ్గఱం బిలిచి తత్కర్ణపుటాంతిక
న్యస్తవదనాంబుజుం డై యేమో రహస్యంబు నుడివినఁ
దదనంతరంబ శంబరారాతి యొక్క కనకేతకీపత్రంబు
కరంబున ధరియించి సంతానలతాంతముకుళంబు మృగమదం
బునం బదనుకొల్పి సమాధానమానసుండై: 41

సీ. గగనమో! కాదు; మేఘకదంబ మనవచ్చు
మించుపాపటకావిమెటుపుకతనఁ;
గొండలో! కాపు; పూగుత్తు లౌ ననవచ్చుఁ
గమ్మగ స్తురితేటికప్పుకతనఁ,
గుతలమో! కాదు; సైకతభాగ మనవచ్చు
నడువచ్చు మొలనూలినాఁచుకతనఁ;
దలిరులో! కాపు; కెందామర లనవచ్చు
రవలిమట్టెలమించురజముకతనఁ;

తే. నీలములొ, పైఁడికుండలో, నిర్భరేభ
మాళిదేశంబొ, లత్తుక డాలుసిరులొ!
యనగఁ గచములఁ గుచములఁ బెనుపిలుందు
నడుగులను వ్రాసి వ్రాసె లతాంగి నోర్తు.

42

క. రవిదీప్తిచేత నిల్చిన
దివియలక్రియ ఫలకలిఖితతిలకినియెడుట
రవివంశతిలక, రంభా
దివధూనికరంబు నిలిపి తేరినకాంతిన్.

43

తే. వేయికన్నులు గల్గినవిభవమునకు
సరససాఫల్యయోగంబు సంభవింప
భావభవుడు లిఖించు నప్పడఁటిఁ జూచి
యమరభర్త శిరఃకంప మాచరించి:

44

ఉ. “మేలు, బలీ, చతుర్ముఖుడు మిక్కిలినేర్పరి; యెట్టులన్న నీ
బాలిక మాదిలీపనరపాలకుడేవిగ నిశ్చయించె; ల
క్ష్మీలలనీశునాభిసరసీరుహమందిరవర్తి యైనవాఁ
డేలయొనర్పు వేదజడుఁడేనియు నీడుకు రానిచేతలన్!”

45

క. అని కొల్వ్వవారి నందఱ

ననిచి మహేంద్రుండు మందిరాంతరమునకుం

జనియెన్ లతాంగి యేనృపు

తనయామణియో యెటుంగఁ దరణికులేంద్రా! 46

ఉ. నీకరుణాకటాక్షమున నిక్కపురూపు వహింపఁ గంటి; నీ
యాకృతి చూడఁ గంటి; బ్రమదాంబుధిఁ దెప్పలఁ దేలఁ
గంటి న-న్నాకముచేరఁగంటి; నమరాధిపువెండియుఁ గొల్వఁ
గంటి; భూ-లోకమహేంద్ర, యచ్చరచెలుల్ గని మెచ్చఁ
గఁ జోయివచ్చెదన్." 47

వ. అనిన నమహేంద్రుండు: 48

క. "అమృతాంబుధి నుద్భవమై
యమృతకరుండు మోము గాఁగ నధరంబున న
య్యమృతంబు దాల్చు నీ వీ
యమృతాలాపములఁ దేల్చు టద్భుతమై చెలీ!" 49

తే. అనుచు ననిచిన ననిచినహర్ష రేఖ
దివిజపురమున కేగె నచ్చిపురుబోడి
యవనినాయకుఁ డున్నచో టరసికొనుచు
నైస్యసంఘంబుఁ గదిసె నాసమయమునను. 50

క. అరవిందమందిరాంతర
ఖురళిఁ బరాగంబు నలఁదికొనుతేటులతో
సరి పెనఁగి యలసి సొలసిన
కరణిం జనుదెంచె నంత గంధవహంబుల్. 51

ఉ. ఆనునుఁదెచ్చెరల్ మెలఁగునందము చెందముఁ గందలింప
భూ-జాని నిజానివార్యమృగసంహరణశ్రమ ముజ్జగింప న

చోచ్చి నొకకొంతదవ్వు చని జొంపపుబూజొదరిండ్ల సోస
పూ-దేనియవాఁక గమ్మవిరిదెప్పల దాఁటి పురస్థలంబునన్.

క. కంజాతకుముదకువలయ

సంజాతమరందబిందుసౌరభ్యనట

చ్చింజానమత్తమధుకర

గంజాయిిత మొక్కకొలనుఁ గనుఁగొని యచటన్. 53

వ. మరకతమణి స్తంభగంభీరసోపానసమర్థం బగునొక్కతీర్థంబు
నధివసించి కృతావగాహుం డై లఘుధౌతపరిధానవరణం
బవధరించి మంజుకంజాతసంజాతకింజల్కసింజరం బగునీరం
బున ననూరుసారధికి నర్ఘ్యం బొసంగి సుదర్శనకరావలంబ
నుండై తత్తటస్థలి మాధవీమంటపంబునకు విజయంబు చేసి
పరిజనానీతబహువిధాహారవిహారంబులం బరితృప్తి వహించి
పరిమళమిళితవివిధలేవనోద్దీపితాంగకుం డై కర్పూరతాం
బూలచర్మణంబు నొసరించుచు నుచితకథాకథనకేళిశ్రవణ
పరాయణత్వంబునం గొంతప్రాద్దు గడపి కనుసన్నం బరి
జనంబుల ననిచి ప్రధాననందనుం గనుంగొని: 54

క. “హరిణీవాక్యము వింటివె

తరుణిం దాఁ గన్నయట్టిధన్యాత్మకుఁ డే

ధరణీనాథుఁడొ మది నీ

వరయంగా వలదె!” యనుడు నాసచివుండున్. 55

— { సుదర్శనుఁడు శృంగారమాలికవలన వినిన సుదక్షిణా } —
పుత్రాంకమును దిలీపున కెఱిగించుట

సీ. జగతీతలాధ్యక్ష సాక్షేతనగరోప

వనవీధి నొకనాఁడు తనకెలఁకుల

సమవయోరూపవేషవిశేషభూషిత

లైనబాలకులు రా హర్ష మొదవి
కేలికాగతి నేఁగి కెందమ్మికెంపుల

మగతుమైదలకప్పుమానికముల,
నురువుముత్తియముల, నునునాఁచుబచ్చల
బలుతేనెతుంపరపడములను,

తే. దనకు రత్నాకరముతోడివెనుపు దనర
వలను మీఱంగ నొకతమ్మికోలనికెలనఁ
జలువతెమ్మెర లింపులు గులుకుచుండ
నుబుసుపోకకు నే నటు లుండునంతః

56

తే. డేగ యొక్కటి యతితీవ్ర వేగ మడర
నిగిడి పోసీక వెనువెంటఁ దగిలి రాఁగ
సాధ్వసంబునఁ జనుదెంచి చక్రవాకి
యోర్త ననుఁ జేరి పల్కుఁ బ్రియోక్తి నిట్లుః

57

చ. “సచివకుమార, నీమఱుఁగు చయ్యనఁ జొచ్చితి; నొచ్చితిఁ,
జగత్ - ప్రచయభయంకరాక్రమణభంగిఁ జెలంగెడుడేగ
వెన్నొనెఁ; గుచరితు లావిషద్దశలఁ గూరినవారి నువేక్ష
సేయఁగా-నుచరితు లార్తరక్షణవిశుద్ధవిలాసయశోవశోద
యూల్.

58

తే. అనుడు వెఱవకు మంచుఁ బటాంచలమునఁ
గప్పుటయుఁ జూచి డేగ యుగ్రంపురవళిఁ
దిరుగ కురువడి నామీద నరుగుదేర
రూక్షవయంకార మొనరింప నాక్షణమున.

59

సీ. భల్లూకరోమశ ప్రబలాంగసైంధవ
 స్కంధబంధురశతాంగంబుతోడఁ
 గాలకంధరకంత కాలకూటకృపీట
 జననధూమశ్యామతనువుతోడ
 విలయధూమధ్వజాకులమహార్చిర్వార
 శితదీర్ఘదీర్ఘగ్రజిహ్వతోడఁ
 గల్యాణగిరిగుహగర్భనిర్భేదన
 వ్యాపారఘోరారవంబుతోడఁ

తే దఱచు మిణుంగుర్లు గ్రమ్ము నేత్రములతోడ
 నుడువభముదాటు నీటైనపాడవుతోడ
 వికటన్మకరోటికంతమాలికలతోడ
 విస్తయంబుగ వైత్యుండు భస్మ మయ్యె.

60

క. ఆసంరంభముఁ గనుఁగొని
 నాసంగడిబాలు రెల్ల నానాగతులం
 ద్రాసముతోఁ బఱచిరి దర
 హాసముతో నేను నిలువుఁ డని పలుకంగన్.

61

ఉ. క్రొత్తమెఱుంగుము త్రియపుఁగోవయ్యె, వాలుమెఱుంగుఁ
 దీవయ్యె, - చిత్తజుహువువిల్లొ మఱి చెల్వముపుట్టినయిల్లొకో,
 యనకా-మత్తగజేంద్రయాన యగుమానినియై నిలిచెం
 బటాంచలం-బత్తటి నిర్గమించి జగదదృశ్యతవై ఖరిఁ జక్రవాకి
 యున్.

62

క. “పడఁతీ, యెవ్వరు నీ?” వని
 యడిగిన ననుఁ జూచి పల్కు నంగన పలుకుల్

వెడవిల్లునివిరితూపుల

వెడలుమరందంబునకును విందులు గాఁగన్.

63

తే. “సాధ్యలోకాధినాథుఁ డాచంద్రపాలుఁ
డనఘ, మాతండ్రి; లోకత్రయంబునందుఁ
గేలిఁ జరియింతు శృంగారమాలికాభి
ధానమున; నేర్తు నొకకొంత గానవిద్య.

64

క. వాణిసభ గౌరిసభ హరి

రాణిసభఁ సంచరింతు రాజితప్తీణా

క్వాణోల్లాసవిలాసధు

రీణకళాకలితమాధురీసాధురతిన్.

65

— సురభునివృత్తాంతము. —

చ. అతులితకీర్తి మజ్జనకుఁ డాశ్రితవారిధి చంద్రపాలకుం
డతిశితబాణదారితమహానినృపాలకమూర్తి మాగధ
క్షితిపతి పుణ్యగణ్యనిజశీలుఁ డలోలుఁడు నిత్యవైభవ
స్థితసురభుండునుం జెలిమి చేసి చరింపుదు లేకచిత్తులై. 66

సీ. కలలోన నేనియుఁ గపటకృత్యము లేక

కడసాగుగుణములకలిమి చెలిమి

ధనమనోవంచకత్వము లేశమును లేక

యేఘదీపించినయెలమి చెలిమి

యొండొరుమదులలో నోరపారలు లేక

ప్రాపు దాపున నైనబలిమి చెలిమి

ప్రాణంబుప్రాణంబు లై వింత లెద లేక

హత్తిన దగుజయం బలిమిచెలిమి

తే. కెలని కెడ మీక తగువగల్ గలిమి చెలిమి
చూచి వారింఁచుఁ బెఱవారిఁ జులిమి చెలిమి
నూల్గొసంగనిరిపులచే నులిమి చెలిమి
చెప్ప నిక నేల వారలచెలిమిబలిమి.

67

—ॐ రత్నచూడుడు సురభునిరాజ్యమును ధ్వంసముచేయుట. —

చ. ఇటువలె నుండ నాసురభుఁ డేలేడుధారుణి దారుణక్రమో
త్కటభుజసంపదం గలఁచి కాఱియఁ బెట్టుచు నుండు విక్ర
మో-ద్భటభటవాహదంతిరథపజ్జ్వేసమేతుఁడు రత్నచూ
డుఁ డా-కుటిలనిశాటుబారిఁ బడి కుందుదు రయ్యమరేంద్ర
ముఖ్యులున్.

68

సీ. తోటవొడ్డి యనెడిమాట లేకుండఁగఁ,
గాలువక్రంతలక్రం దడంగఁ,
బైరుపచ్చలు లేక ప్రజలు నెమ్మదిఁ గుండ,
నిల్లుముంగిలి యను టిల్ల గాఁగ,
మానిసిమట్రలు గానిపించఁగ నీక,
పల్లెపట్టులు సివపాడు గాఁగఁ,
బసరముపెయ్యలఁస యెక్కడో చనఁ,
జెట్టుచేమలయున్నిపట్టు వదల,

తే. సురభభూపాలుఁ డేలేడిధరణి యెల్ల
నిచ్చ రావిడిఁ బీడించు నికట మగుట
మదభరాంధత్వమునఁ దన కెదురు లేక
మందరాచలవాసి యమ్మానవాశి.

69

శా. వాఁడే కాఁడె సురాధినాథనగరద్వారంబు దాఁకె; స్మరి
వాఁడే కాఁడె యశస్కరం బనుచు దుర్వారోద్ధతిన్ వచ్చినన్

వేడిం బాసి బలారి యింక నెచటన్ లేడే యనం బోయె
దన్ - గాడం దూలునిశితమార్గణశలాకల్ నొప్పి
నొప్పించినన్. 70

తే. వైభవంబునఁ జంపకావతిపురంబు
నేలుసురభుండు దైత్యుచే జాలఁ దూలి
యలకుశస్థాన మనియెడునాశ్రమమున
కరిగి శాండిల్యునకు వినయమున మ్రొక్కి: 71

క. “మునినాథ, రత్నచూడుం
దునుమాడఁగఁ జాలుపుత్తు ధూర్తారివిభం
జనకీర్తిపాత్రు నీవే!”
యనుటయు మునినాథుఁ డనియె నాతనితోడన్. 72

సీ. జడరాశి డాఁగనిబడబానలజ్వాల,
మృడుఁడు ఖండింపనిమృత్యుదంష్ట్ర,
శాంతి యెన్నఁడు లేనిసంహారరుద్రుండు,
పక్షముల్ చిదుమనిపర్వతంబు,
శూలికంఠ బిలంబు చొరనిహంహాలంబు,
వనదంబుఁ దగులనివైద్యుతాగ్ని,
పన్నగారికి నెదుర్పడనిమహాఘణి,
ఘణివాతఁ బడనిప్రభంజనంబు,

తే. గాక కేవలదైత్యుండె కఠినశౌర్య
పాటితామర్త్యవిభుఁడు నిశాటవరుఁడు!
వానిఁ ద్రుంచుట యేరికి వలతి యగునె!
బుద్ధి నీ వేమి యెఱుంగవా భూతలేంద్ర! 73

ఉ. బాలిక యోర్తు నీకు సరపాలక, కల్లు దిలీపధారుణీ
పాలకుఁ డాతలోదరికి భర్త యగుఁ; రణశూరుఁ డాతఁ;
డా-భీలసమిన్తహిఁ దివిజభేది వెసం దునుమాడు; జాహ్నువీ
కూలమునందుఁ జేయు మనుకూలగతిఁ శిఖఁగూర్చి జన్న
ముల్.” 74

— { సురభుండు శాండ్రిల్యోపదేశమున నగ్నిదేవునిఁ
గూర్చి యాగము చేయుట } —

తే. అనుడు రాజవతంసంబు హంసకేలి
కావధూమణి రప్పించి గంగఁ గాంచి
కేలు ఫాలస్థలంబునఁ గీలుకొల్పి
సన్నతులు సేయు వాచాటచాటుధారః 75.

లయ. “గంగ మది మోదము దగంగ దురితంబు లణఁగంగ
సుకృతంబు లెసఁగంగ శుభముల్ సా-గంగ నలముక్తి మరు
గంగ భవుఁ డాత్మఁ గరఁగంగ సిరు లెందుఁ జెలఁగంగ భవ
ముల్ వీఁ-గంగ జగమెల్ల నెఱుఁగంగ జయలక్ష్మి పరఁగంగఁ
బెఱచింత సురుగంగ మమతల్ గ్రాఁ-గంగ వ్రతకోటి పెరు
గంగ హృదయా ర్థి దొఱఁగంగ జడబుద్ధి యరుగంగ నినుఁ
గొల్తున్. 76.

చ. కుడిచెవిఁ జేరి మంచుమలకూరిమియల్లుండు తారకంబు ము
న్నొడువునఁ గూర్చి పల్కుచు వినోదము సల్పఁగ నేద దేరి చె
ట్టడిచినఁ జేఱెడన్ని నిటలాంబకమూర్తులు గాన వచ్చు; నా
మడఁ బరువెత్త నేల నఘమర్దననిర్దయ యైన కాశికన్. 77

తే. అట్టికాశికి విశ్వనాయకునిమాళి
భాగమునకును నీవ యాభరణ మైతి;

చేరి నీవారి తానంబునేయువారి
యఘవిదారణతరవారి యగుట యరుదె!" 78

క. అని సన్నుతించి మునిపతి
యనుమతి జనవిభుఁ డొనర్చె యాగంబు సుధీ
జనులను బహుదక్షిణలం
దనుపుచుఁ బావకునిఁగూర్చి త త్తటభూమిన్. 79

వ అయ్యవసరంబున; 80

❦ { అగ్ని దేవుఁడు ప్రత్యక్షమయి సురభునకు సుదక్షిణయను
పుత్రికనొసగుట. } ❦

సీ. "ఘనకిరీటప్రభల్ గాఢోలు! గావు వో
దలమైనకీలకొలము గాని;
కాఁకఁ బెట్టినహేమకమలముల్ గాఢోలు!
గావు వో; జగినెఘైగములు గాని;
యమరు లిచ్చినకల్పకాంజలుల్ గాఢోలు!
గావు వో శుభవిలోకములు గాని;
కరుణాబ్ధివీచికల్ గాఢోలు! గావు వో
సముదగ్రబాహుదండములు గాని;"

తే. యనుచు మును లచ్చెరువుఁ బొంద యాగ వేదిఁ
దగరుఁడ త్తడితోడఁ బ్రత్యక్షమయ్యె,
వేడియయ్యను బుధమనోఽఘలందుఁ
జల్లనై కొల్వ సేయుతజ్జ్వలనమూర్తి 81

ఉ. సన్నిధి సేయవహ్నిఁ గని చాగిల మ్రొక్కి విభుండుభక్తిమై
సన్నుతు లాచరింపఁగఁ బ్రసన్నతఁ బొంది నృపాలుదేవికి

గన్నె మెటుంగువంటియొకకన్నెయనిచ్చి: “శివారివిభ్రమో
త్పన్న సుమీ పురాకలితభాగ్యము బాల ఫలించెనీక్రియన్.

తే. బహుసుదక్షిణ లిచ్చి మద్భక్తి వెలయఁ
గ్రతు వొనర్చినఫలమునఁ గలిగెఁ గాన
ధర సుదక్షిణ యనువేరఁ బరఁగు నీకు
మారి యారూఢభుజవిక్రమారిహరణ.” 33

చ. అని యనలుండు వోపుటయు నగ్గురునానతి భూమిపాలుఁ డ
వ్వనితయుఁ దాను నాప్తభటవర్ణముఁగొల్వ రథాధిరూఢుఁడై
తనపురి కేఁగి భూభరము దాలిచె దొల్లిటిలీల వైరిభం
జనచణనిర్ఘ్నానిరుచిచండమహాభుజదండపీఠికన్. 34

క. వనజాక్షి హంసకేళిక
యనిలసఖుం డొసఁగునిసువు నందిన మొదలున్
ననగుత్తులఁ దేనియవలెఁ
జనుబిందెలయందుఁ బాలు జలజలఁ గురియున్, 35

— సుదక్షిణాసాందర్యవర్ణనము —

తే. ప్రతిపదైందవకళఁ బూర్ణ భావఁ జేయు
సమయగతి వోలె సురభేంద్రచంద్రవదన
పెంపు నొందింప నుపచార భేదగతుల
నాకుమారియుఁ లేఁబ్రాయ మధిగమించె. 36

క. కటితటముబటువుఁ జనుఁగవ
పుటపుటయు విలోచనాంతముల కొఱిసిగ్గుల్
కుటిలాలకములనిగ్గులు
నటునిటు బాల్యంబుఁ గొంత యసియాడించెన్. 37

ఉ. సిగ్గులయుగ్గు లూడ్చి గుటి చించుక వంచుక వచ్చుచూపులన్
న్ని గ్గులె కాని పాదిపాది నిక్కుచుఁ గ్రిక్కిరియంగ లేని చ
న్తొగ్గులు తావు లిచ్చు టని నూలునఁ బట్టినసాటి ముత్తలుల్
తగ్గక యొప్పె గోమలికిఁ దత్సమయోచితయావనంబునన్.

సీ. ఉన్మిసున్మినె కల్గె నొకవింతపరువంబు
మినుమిను క్కనుచనుమిట్టలకును;
గనుపట్టె నాకస్తికముగ వేటొకనిగ్గు
తళుతళు క్కనుకుచ స్తబకములకుఁ;
గదిసె నెప్పుడు నెందుఁ గాని లేనిమెటుంగు
దిగదిగ మనుమేనుదీవియకును;
హెచ్చె నెన్నఁడుఁ జూచి యెటుంగనిచెలువంబు
చకచకల్ గలముఖజలజమునకుఁ;

తే. గన్నుఁగోనల నొకడాలు చెన్నుమీఁతెఁ;
గటితటంబున నొకలాఁతిబటువు నిలిచె;
రాజనదనకు మారసామ్రాజ్యమహిమ
నుప్పతిలఁ జేయునవయావనోదయమున.

89

శా. పంచారించె గుచదవ్వయంబు; శరసంపాతంబుల స్త్రీతె దీ
ర్ఘాచల్లలోలకటాక్షవీక్షణము; లోయ్యారంబు వైవాతె ము
న్తించున్ మించుశరీరయష్టి; తలరాణిం బుచ్చె జేతోభవుం
గాంచీనామ మదభ్రవిభ్రమరతిం గన్నట్టుప్రాయంబునన్. 90

మహాస్రగ్ధర—

కరియానం గంబుకంఠిం గరజితకమలం గచ్చపాకారపాదం
దరలాక్షిం దన్వి దంతోత్కరవిజితమణిం దారహారస్తనశ్రీఁ
దరుణిం బింబాధరోష్ఠిం దటిదధికతనూథామఁ బోల్పుంగ నొ

నా-హరి దేవేరిఁ మనోభూహరుసతి మగుశుద్ధాంతకాంతా
మతల్లిన్. 91

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వరారోహ నవయావనోదయంబునఁ బొగరు
మీటుచిగురుంగైదువు మిటారికటారివిధంబున వికటారి
హరుం డగుతండ్రిమందిరంబున మందరకంఠరంబునఁ బ్రవ
ర్ధిల్లురత్నశలాకయుం బోలె నభినవకళాకలిత యై విలసిల్లు
నయ్యవసరంబున. 92

☞ { నారదుఁడు రత్నచూడునొద్దమఁబోయి సురభుని పరవృత్తాం } ☞
తమును జెప్పుట.

సీ. పాటకు మది మెచ్చి భర్తచేలుం డిచ్చు
కట్టువర్గము తలఁ జుట్టె ననఁగఁ,
దనయుండు గాన విద్యాపరిగ్రహవేళ
నలసరస్వతిచేత నందె ననఁగ,
దేహకాంతికి నిగ్గు రా హరిణాంకుచే
గరపక్షి కరముగాఁ గాంచె ననఁగఁ,
దనదైనసుజనమందారత్వ మెల్లచోఁ
జాటంగఁ బూనుమంజరి యనంగ,

తే. జడలు బంగారువీణెయుఁ జంద్రకాంత
ఘటితజపమాలికయుఁ గుండికయు ధరించి
కమలసంభవసూతి యాకస్తికముగఁ
జనియె నొకనాఁడు మంత్రానశైలమునకు. 93

వ. చని తడ గ్రవసుంధరాస్థలగంధసింధురంబునకు రంతివేసినపగిది
నగణితమణిమయూఖచ్ఛటాచ్ఛాదితదిశావారంబై యొప్పు
నిలింపకంపనుహజారంబుఁదారంబోవునంత ఫణిహారులవలన

నెఱింగి యెదురు చనుదెంచి రత్నచూడుండు చూడా
సంఘటిత మణికిరణరాజిం దదీయచరణరాజీవంబులకు నీరా
జనం బాచరించి యంతఃపురప్రాంతం బగునేకాంతనిశాం
తంబునకుఁ దోడ్కొని పోయి సమంచితభద్రప్రీతంబున నిలిపి
యర్ఘ్యపాద్యాదివిధులం బూజించి తదనుమతిం దాను
నాసీనుండై యిట్లనియె: 94.

ఉ. “ఎక్కడనుండి వచ్చితి మునీంద్ర; మహేంద్రునిపీఠినుండి
యో;-యక్కమలామనోహరున కాస్పద మా తెలిపినుండి
యో;-పుక్కిటియందు నిందుముఖఁ బూనినవేలుపు టెంకి
నుండియో;-చక్కెరవిల్తు నేర్పుదొరసావడినుండియొ; ధాత్రి
నుండియో!” 95.

వ. అనిన నమ్మునీంద్రుండు: 96.

తే. “హేమగిరిధైర్య, యిపుడు నీ వెన్నినట్టి
యిందిరేశాదిధామంబు లెల్లఁ జూచి
యుర్వి కేతెంచి యక్కడ నొక్కవింత
వార్త విని వచ్చినాడ నీవాడఁ గాన: 97

సీ. నిను గెల్వఁ జాలునందనుఁ గోరి సురభుండు
జాతవేదునిఁ గూర్చి జన్న మొకటి
నేయఁ బ్రత్యక్షమై: “చేయాదు నీకోర్కి;
యెఱింగింపు.” మన నమ్మహీశ్వరుండు
తనపూన్నిఁ దెలుప: “నందనుండు లేఁ; డొకకన్నె
జనియించు; నజ్జలజాతవదన
వరియించునతఁ డేర్పు వాసవాహితు.” నంచు
వరమిచ్చి చనియెఁ బావకుండు రాజ

తే. వరునకును గల్గె నొకబాల వాలుమెఱుగు
తెఱుగునెఱ్ఱేనితోడ నామెఱుగుఁబోడి
యిచ్చప్రాయంబుమై నున్న; దీతెఱుగు
నీకు నెఱిగింప వచ్చితి నిర్జరారి.

98

క. దొరలకుఁ బరాకు దగునే!

యరయంగా వలదె సకలయత్నంబులనుం
జరముఖవార్తల; నీతి
స్ఫురణం బిటు వింటె; యేము పోయెద." మనుచున్. 99

క. తేలునలె మీటి యమ్ముని

పాలుఁడు పోవుటయు దనుజపాలుఁడు సేనా
కోలాహలములు నిర్జర
హాలాహలములుగఁ గదలి యాగ్రహ మెసఁగన్. 100

— రత్న చూడుఁడు చంపకావతిపము దండెత్తి పోవుట —

ఉ. అప్పుడు మందరాద్రి డిగి యాసురథాధిపుచంపకావతిం
దప్పక చుట్టుముట్టి భుజదర్ప మెలర్ప నగడ్డ పూడ్చి పె
న్లుపులు గాఁగఁ గోటయును గూల్పఁగఁ బంపిడియెం బురీజనం
బొప్పటి పద్మనీదళపయోలవలీలఁ దలంకుచుండఁగన్. 101

వ. అప్పుడు:

102

క. “మిన్నక యుండుట గా.”దని

యన్నరభోజిని గప్ప మంపెన్ సురథుం
డున్నతపుఁగరుల హరులం
గన్నెల రత్నముల గంధకర్పూరములన్.

103

వ. అంపినం గొనిపోయి వృద్ధామాత్యులు నిలింపవైరిం గనుం
 గొని: “దేవర ప్రతాపంబునకు నేము నొక్కయెదురే! చెప్పిన
 పనుపు చేసెదము; దెప్పరంబు లగుబలంబుల మరలించి
 యొక్కింత యెడ గలుగ విడిగొంపు.” మనుటయుఁ గొంత
 శాంతుం డై యా నిర్జరాంతకుండు: 104

క. “సురభుం డనలునివరమున,
 బొరసినసుత నిచ్చెనేని పోయెద; లేదా
 శరవహ్నిజ్వాలల, నీ
 పురమంతయుఁ బ్రేల్పువాడఁ బో నిమిషమునన్.” 105

చ. అన విని మంత్రు లవ్విభున కవ్విధ మంతయుఁ దెల్పి రాజుచే
 ననుమతిఁ గాంచి వచ్చి: “దనుజాధిప, యోజనమాత్రభూ
 మికిఁ-వెనుసని నేల బాళెమయి నిల్వము; రేపు మదీయ
 భర్త నం-దనిఁ గొని తెచ్చి యిచ్చుఁ బ్రమదంబున నీకుఁ గర
 గ్రహంబుగన్.” 106

ఆ. అనిన నట్ల నిల్చి యవ్వంచనాబుద్ధి
 తెలియ కాత్త వాహినుల మరల్చి
 మురళపాంత విడిసె నరుణాంశుఁ డపరాద్రి
 శిఖరి దాసనంబుచేలుపు పూన. 107

క. ఆరాత్రి సురభుం డాపులఁ
 జేరం బిలిపించి: “యేమి సేయుదు? రక్షో
 వీరునకుఁ గూతు నిచ్చిన
 వీరత్వముఁ గులముఁ దపము వెలుతులు గావే!” 108

క. అని శాండిల్యమునీశ్వరుఁ
 దనతలఁపున నిలుపుటయును దత్క్షణమున స

జ్ఞననిధి సన్నిధి యై య

మ్మునిలోకవిభుండు రాజముఖ్యునిఁ బలుకున్.

109

మ “జననాథా, దిననాథతేజ, మదిలో సంతాప మింతేల? య
వ్వనజాతాత్ముఁడు వార్ధిశాయి త్రిజగద్వంద్యుండు లక్ష్మీమనో
వనజాతాంబుజబాంధవుండు కలఁ డావంతైన నీవంత హృ
ద్వనజాతంబునఁ జాలఁ దేలుజగదాధారంబు నేవింపవే.” (?)

క. అని యొక్కదివ్యమంత్రము

జనపతి కుపదేశ మిచ్చి: “సతియు న్నీవున్

మనుజేంద్ర, డెందమునఁ జిం

తన సేయు; ప్రసన్నుఁ డగు మురంబున హరియున్.” 111

— { శాండిల్యుఁ డుపదేశించిన దివ్యమంత్రజపప్రభావమున
సురభుకడను విష్ణుదేవుఁడు వైనతేయునిఁ బంపుట } —

తే. అని మునీశ్వరుఁ డేగిన నాక్షణమున,

నాదితత్త్వంబు నిల్పి హృదంతరమున

ముకుళితాక్షీసరోజుఁడై ముఖ్యనిష్ఠ,

జపము గావింప నాలవజామునందు:

112

సీ. అదె సుధాకరబింబ; మౌనాకో కావూకో !

కాదు; చక్కని నెఱ్ఱెగుంబు గాని;

యదె పక్షయతమేరు; వౌనాకో; కావూకో !

కాదు; సందీప్తవిగ్రహము గాని;

యవె కల్పతరుశాఖ; లౌనాకో కావూకో !

కావు; మహాభుజాగ్రములు గాని

యవె మణి స్తంభంబు; లానాకో, కావాకో!

కాపు; పృథూరుయుగంబు గాని;

తే. యనుచు జగములు గొనియాడ యాక్షణమున

శౌరి దనుఁ బంపఁ బవనాతిజవనరేఖ

వైనతేయుండు పరమపావనవిధేయుఁ

డరుగుదెంచె వసుంధరాధ్యక్షుకడకు.

113

ఉ. వచ్చినయారమారమణవాహముఁ గన్గొని భూవరుండు లో
నచ్చినభక్తియుక్తిఁ దననాతియుఁ దానుఁ గృతప్రణాముడై
ముచ్చటమై నుతింప ఖగముఖ్యుండు నవ్విభుఁ జూచి యంతః
“లో-మెచ్చె రమావిభుండు తుద మీతిననీమహనీయభక్తి
కిన్.

114

ఉ. దానవుఁ జంప నిప్పటికిఁ దావకబాహుబలంబు చాల; ద
వ్ధూనవభుగ్వరేణ్యు నతిమానుషశాలి మరల్పఁ బోల దె
వ్వానికిఁ; దేవదేవునకు వాంఛితరూపనివాస మై జగ
న్దానిత మొక్కశైల మసమప్రభఁ బొల్పు ధరాతలంబునన్.

వ. అచ్చటఁ జతుర్భుజుండు చతుర్భుఖముఖనిఖలబర్హిర్భుఖుం డై
విమానాంతరంబున నధివసించి యుండు; నక్కొండ యరా
తులకుం దేఱిచూడ నలవి గాదు; రాక్షసుండు దెగటాటు
నంతకు నిన్ను, నీసర్వసంపదలు సర్వేశ్వరుం డచట నునిచి
రక్షించు; నావెంటఁ జనుదెమ్ము; కరితురగరధభటసమేతంబు
గా నీపురంబును, నిన్ను, నీవారి నడ్డానవారి శైలంబునకు
నాకర్షించెద.” ననుటయు నవ్వుహీవల్లభుం డుల్లంబు వల్లవింప
నకంపితోత్సాహుండై సప్తుతించినః

116.

— { వై నతేయుండు సురభు నాతని నగరముతోఁగూడ నాకర్షించి } —
విష్ణుదేవుండుండు వైలమునకుఁ గొనిపోవుట.

సీ. అసురవీరులచేత నదవద లగుపాటి

యే కాని పురికోట లేడలకుండ,
నిద్రించువారును నెలతలతో మేల
మాడువారును దమయట్ల యుండఁ,
గరులుఁ దేరులుఁ దురంగంబులు సుభటులు
మున్నున్న రీతిని జెన్నుమీఱ,
ఘంటలఘణఘణాత్కారంబు లడరంగఁ

బ్రహ్మరివారలు పూర్వభంగి మ్రోయఁ,
తే. జీమ చిటు కన కుండంగఁ జిత్రపటము
వెంటఁ గళ దేల్పుకైవడి, వింట నోడ
నడపుచందాన నాకర్షణం బొనర్చె
వై నతేయుండు చంప కావతిపురంబు.

117

క. ఇటువలె విహంగవిభుఁ డ

ప్పుట భేదన మఖిలవిభవములతో రాధా
విటకటకధరాధరరా
ట్కుటకగుహం జేర్చి శౌరికడకుం జనియెన్.

118

చ. ఇటు లమరాహితుండును నరేంద్రుండు చేసినవంచనంబు
హృత్పుటపరితాపముం బెనుపఁ బూనికి దప్పినభోగియుం
బలెం-గుటిలతఁ గ్రమ్మఱంగఁ దరికొండకు నేగి విరోధి
వోవుచొ-ప్పటఁ దెలియంగ లేక యుసురంచు దలంకుచు
నుండ నిచ్చటన్.

119

చ. సురభస్పపాలపుత్రి రుచిశోభితగాత్రి సుదక్షిణాఖ్య యా
తరుణియు నన్ను మన్ననలఁ దన్నుచు నెచ్చెలిగా నొనర్చి
యో-నరసుత నామతంబుననె నాతుక వీణియ మీఁట
నెప్పుడున్ - 120

క. మాపులు జనకగృహంబున
రేపులు సురభేశతనయగృహమున నుచిత
వ్యాపారంబుల మెలఁగుచు
నీపగిదిఁ జరించు చుండి యెప్పటిలీలన్. 121

❖ రత్నచూడుని గూఢచారుఁడు శృంగారమాలికను వెనుదవులుట ❖

తే. సాధ్యలోకంబునందుండి చంపకావ
తీశుసౌధాంతరంబున కేఁగుచుండ,
రశ్మి కేతనుఁ డనువాఁడు రత్నచూడ
గూఢచారుఁడు నన్ గని కూడముట్టి. 122

క. ధరణీసురుఁ డై డగ్గఱిః
“తరుణీ, యెటఁ బోయె?” దనుడు: “ధరణీధరమం
దిరధరణీధరమున కే
సరిగెద.” ననఁ గపటవిప్రుఁ డగ్గిరియందున్. 123

క. “సురభేశ్వరుఁ గానవె! యా
ధరణీశ్వరునాశ్రితుండఁ; దా నవ్వీభుఁ డెం
దరిగెనో? కన్గొనుదాఁ
న్నిరశనముం బూనినాఁడ నీలశిరోజా!” 124

మ. అని నావెంటనె వచ్చుతత్తులునిమాయావృత్తి భావించి వై
త్యునిఁగా బోధమయావలోకములఁ జేతోవీధి నూహించి వి

ప్రనిహంకారముచేతఁ గూలుట తుదిం బొంకంబుగాఁ
జూచి పా-వనతేజోనిధి చక్రినై కదలినన్ వాఁడున్ మహా
శ్యేనమై. 125

తే. నిగిడి యేతేరఁ జొచ్చితి నీమటుంగు
గగనమార్గస్థలంబులు గడచి వచ్చి;
యసుర హతుఁ డయ్యె నీచేత; నధిపపుత్రి
కడకు నేఁగెద; సౌఖ్యంబుఁ గాంచు మీవు.” 126

క. “అని పలికిన నా శైలము
తనుమథ్యా, యిచటి కెంతదవ్వు గల దొళో!”
యని యడిగిన: “నది గడుద.”
వ్వని తెలియం బలుకఁ బూనునాసమయమునన్. 127

క. కోలాహలమున మునుచను
బాలకు లేతేర వేల్పుఁబడఁతుక చనియెం
గోలమెటుం గుద్భవమై
యాలో గ్రక్కున నణంగునాకృతి నధిపా!” 128

మ. అనుడున్ సంతస మంది రాజతనయుం: “ఛౌరా, లతాతన్వి
యా-జననప్రకమసంపదల్ సురభయఙ్గంబుం గృతార్థంబు
చేసినదాఁకం బురి కేఁగ రాదు; మధురశ్రీ వీనులం జొన్పి; తే
మన వచ్చున్ భవదీయవాక్యరచనావ్యాపారపారీణతల్!”

వ. అనుసమయంబున: 130

— సూర్యాస్తమయపర్వణము. —

సీ. చూపులఁ బోకుండఁ జుట్టి యాఁగెడులీల
నెదవడి జక్కవ లెదురు చూడ;

‘నటుపోక నిల్వమి’ యనుచుఁ బ్రార్థన సేయు
 చాయ సంయములయంజలులు వెలయ;
 నతలంబు దూతెనో యధిపుఁ జూచెద నన్న
 కరణిఁ బద్మిని గొంత శిరసు వంప;
 సాఁగినమరునై న్యచటులధ్వనులువోలె
 నీడల ఖగచరోన్మేష మడరఁ;
 తే. గరచరశ్రేణి యుడుగుటకతనఁ దాన
 యంధ కారంబుకొలఁదుల నరసి చూడ
 మిగులఁ దుద యెక్కినో యన మిహిరబింబ
 మధివసించెను జరమశైలాగ్రవీధి.

131

క. సన్నపుఁజీకటియేనుఁగు
 గున్నలు చరమాద్రితలులు గోరాడఁగ ను
 త్పన్న మగుకావిచే బలె
 మిన్నంతయు సాంధ్యరాగమిళితం బయ్యెన్.

132

సీ. చక్రవాకీదృగంచలచంచలతోక్తిష్ట
 తోయచ్చటాసారదుర్దినంబు,
 కైరవోస్తుఖకంజగరోభిచ్ఛలద్భ్రుంగ
 తుములగరుద్రజోధాసరంబు,
 సాంద్రముహూర్తహుస్సముదితబహుతమ
 స్సంఛాదితాఖిలేక్షణపథంబు,
 వివిధనివేశ ప్రవేశవేళాభీల
 కఠినతరద్విజాక్రందనంబు,

తే. భవనసూతనదీపికోపరిసమగ్ర
 మలినరేఖాగ్రధూమాయమానదిశము,

నగుచు దోషంబునం దెటు లరుగు మరుఁడు(?)

దండయాత్రకు శూరు లుద్ధతులు గారె!

133

తే. వనజవనినుండి తేటులు వలస గదలఁ

గోమలోత్పలదళమధ్యగుహలదనుకఁ

గటికిఁచీకటి యెడమన్నె కాఁడు గెరలి

విక్రమంబున దిక్కుల నాక్రమింపః

134

సీ. అధికపురాణదిగంతజీర్ణనిశాంత

మండలీనిష్క్రుతస్తపి యనంగ,(?)

నస్తాచలాహతిధ్వస్తసూరరథాక్ష

నవపాతిశకటాంజనం బనంగ,

నూతనాంకురితమనోజాతసంజాత

తుములప్రతాపాగ్నిధూమ మనంగ,

భానుక రావలంబనవిధాసంబంధ

గళితతత్త్వణభిన్నగగన మనంగ,

తే. నంధకారంబు జూరచోరాభిమతని

వేశలీలాప్రవేశైకదేశికంబు

కఠినకోలాహలావేశకౌశికంబు

పిక్కటిలి పర్వసూచికాభేద్యమగుచు;

135

క. “మును తాను మ్రింగి గగన

మ్లినరుచులన్ వెడలఁ గ్రాసె; నిది నిజ.” మనఁగా

మినుమినుకు మినుకు రనుచుం

గనుపట్టె గొన్ని తారకాకోరకముల్.

136

తే. అంధకారచ్చటాయామునాంబుపూర

భీకరం బైనగగనతటాకమునకుఁ

దోయదుహసూతి పటికంపుఁదూముకాల్వఁ
దీర్చెనో యనఁ దొలుదిక్కు తెల్లనయ్యె.

137

— చంద్రోదయవర్ణనము —

ఉ. తమ్ములగొంగ జక్కవలదాడి వియోగులముక్కుగొయ్యి
లో-కమ్ములతన్ను పాల్కడలికానుపు వేల్పులచల్లి చంద్ర
కాం-తమ్ములు నానుమందు కుముదమ్ములజన్మఫలంబు కల్వ
చె-ల్వమ్ములయిక్క చక్కనగువాఁడు సుధాంశుఁడు దోఁచెఁ
దూర్పునన్.

138

తే నలున యనుకాఁపు గగనంబునల్లనేలఁ
దారకావార మనుమేల్పైరు నించి
నిండి దిగుపాటుటయుఁ జూచి నించుదృష్టి
కుండయునుబోలెఁ బూర్ణేందుమండలంబు.

139

చ. చిలుకలతేరితోఁ జెఱకుసింగిణితో విరిమొగ్గబోడుతోఁ
దలిరులకాసెతోఁ బొగరుదాటులమేటిపతాకతో నిర
ర్గళమతిఁ బాంథులం గలఁచి కాటియఁబెట్టి మనోభవుండు ది
గ్విలభులఁ గీర్తిచంద్రికలు వ్రాసె శశాంకరుచిచ్ఛలంబునన్.

మ. నెలగొమ్మల్ గబళించె; ముంగొనలు ద్రుంచెకా; ముంచె
మూలంబు; లే-కొలఁదిం గాక భుజించె నంశువితతుల్ గో
ర్కుల్ పిసాళింప; వె-న్నెలపుల్లల్ తుదిఁ బోక చంద్రు నిశి
తోన్నిద్రాస్యధారావినిర్దళితాంగుండుగఁ జేసె. నిష్ఠురులు
మిత్రద్రోహు లూహింపఁగన్.

141

వ. ఇవ్విధంబునఁ జంద్రుం డుదయించి యుత్పలంబులకు బలం
బును దొగలకుం బొగరును జక్కవలకుం దక్కువయు.

నైత్తమ్ములకు నుత్తలమ్మును నై వియత్తలసరోమరాశలీలఁ
గ్రాలుచుండ దిలీపనృపాఖండలుం డంతకమున్న సంధ్యాది
కృత్యంబులు నిర్వర్తించి యావర్తులస్తనిం దలంచి చలించి
మవ్వం బగుపువ్వుచందంబున నలరి శశాంకుసిం గనుంగొని:

—ॐ దిలీపుని విరహము-చంద్రో పాలంభము ॐ—

క. “ఆలేమమోముఁదామరఁ

బోలుదు వని నిక్కమునకుఁ బొగడుదు నిన్నున్;

బ్రాలేయకిరణ, మరుచే

దూలితి నెచ్చోట నున్నదో తెలుపఁగదే!

143.

ఉ. అత్రికిఁ గంటిపాప; హరునొదలయేటికి నీటిపాప; లో

కత్తయి మెచ్చు బొల్కడలి గాంచినముద్దులపాలపాప; న

క్షత్రగణేశుఁ డందఱికిఁ జల్లనివాఁ డనియాడుకొండు; త

ద్దాత్రముతోడనే కొఱవిదయ్యమ వైతి నిశీధినీధవా! 144

మ. గగనంబౌ యిది? కాదు; నీలమఃఖలం గావించుగేహంబు;

చు-క్కగముల్ గావవి తోడినెచ్చెలులు; నీకన్పట్టుబింబంబు

గా;-దిగురుంబోడిసుదక్షిణాసతమొగం; బీక్షించితిన్ లె

స్సగాఁ; - దొగవిందా, తగువింద వైతి నిను నే దూఱంగ

నేరం గదా!

145.

సీ. అంబుస్వరూప మై యధిపసింపకయున్న,

పలిగొండచలులలో నిలువకున్న,

శైవమానససరోజములు దూఱకయున్న,

నౌర్థ్యాంగసుధ నోలలాడకున్న,

గేదారమున జలక్రీడ సల్పకయున్న,

నొంటిమామిడినీడ నుండకున్న,

శిరసుపై మిన్నేటిచెలమఁ దాల్చకయున్న,
యుమచనుంగవగంధ మూనకున్న,

తే. విరహిహాలాహలం బనఁబరఁగునీక

భాంశ మొకయింత తలఁ బూనునాదిమూర్తి,
హృదయజారాతి యేరీతి మెదలఁగలఁడు
బాడబానలసహజన్మ, పద్మవైరి !

146

తే. పాలవంటికులంబునఁ బ్రభవమొంది,
హరుశిరంబున హరికంట నధివసించి,
భూరివిద్యల మిన్నందుబుధునిఁ గాంచి
వెలసినందునకా చంద్ర విరహిబాధ!"

147

వ. అని చందురుం దూఱి మదనోన్మాదపరవశుండై యాగట్టి
చనుమిట్టలాడి ముందరం బొడకట్టిన నారాచపట్టి నిట్ట
తనంబు వోనాడి తనలో నిట్లనియె:

148

క. "అలికలభములకు నీలపుఁ
గళికలకుం జీఁకటులకు ఘనపంక్తులకుం
దలకట్టైనవి గనుగో
తలకట్టై కురులు వఱులు దరుణీమణికిన్.

149

తే. పూని బాల్యంబు గడివాఁటి పోవుటకును
జిగురుఁగై దువువొర యిచ్చుచీటి యనఁగఁ
గంబుకంధరఫాలభాగంబు దనరె
నంచలాంచితచూర్ణాలకాక్షరముల.

150

క. కనుగవ వెన్నెలపురుగులు
చను సుస్థుఖివృత్తి నిటలచంద్రకళకు నై

యని నలువ నడుమ నిలిపిన

నునుజీకటి తెరలు నాఁ జనుం జెలువబొమల్. 151

క. 'నగువెన్నెలవెల్లి వెలి

న్నిగుడునొకో!' యనుచు నజాఁడు నేరుపు వెలయన్

బగడంపుగట్టు గట్టిన,

పగిదిం గెమ్మోవి దనరు బాలామణికిన్. 152

క. అలఘుతరకాంతిరేఖా

కలితం బగునాలతాంగికంతంబునకున్

వలమురి సరి గా దని యా

వల మురి వెట్టంగ వచ్చు వలరాజునకున్. 153

క. చన్నులు జక్కవపిన్నలు;

కన్నులు తలచుట్టి వచ్చు; గలికిమొగం బా

పున్నమనెల; యీకన్నియ

కన్నులవిలుకానిజీవకళ గాబోలున్! 154

క. ఈతోయజముఖచేతులు

చేతోభవుహేతు లగుట సిద్ధము; వజ్ర

ద్యోతితనఖముఖముల వి

ఖ్యాతం బగువాడి చూపుకతనం దెలిసెన్. 155

చ. అలరె గ్రమక్రమంబున శుభాంగిచనుంగవ, యేమి చెప్పె!

బోకలవలె, నిష్టుపండ్లవలె, గంతునికానుకకమ్మబూవుబం

తులు బలె, గిన్నెలుం బలె, మనోహరకాంతిరసంబు నించు

కూగులుబలె, గొప్పబంగరపుగొప్పెరలుం బలె, గొండ

లుం బలెన్! 156

సీ. కటితటాశ్రమకారి కంతుండు ధరసంధి
 గ్రుచ్చిన నీలంపుగోరక యారు;
 విశదాంబరావృతి విలసిల్లు నటుగాన
 నాకధునీపులినంబు పిఱుదు;
 లావణ్యజలధికూలస్థలీసంజాత
 కర్పూరరంభాయుగంబు తోడలు;
 శాస్త్రప్రమాణలక్షణలక్షితంబు లై
 శరధు లనంగ జాలు జంఘ లహహ;

తే. సమధికారుణకాంతిలేశంబుచేత
 నంబుజమ్ముల నిర్మించు నడుగుదోయి;
 నవ్వు జుక్కలచొక్కంబు నఖముఖములు
 భామ మన్మథసామ్రాజ్యసీమ గాడె.”

157

వ. అని పలికి యాముద్ధరాలు విరాళిం బైకొన్నయట్టైన
 వెండియు;

158

చ. “నిలు నిలు కౌగలింప; కటు నీరజవైరి నభస్థలంబున
 నిలిచినవాడు; వాడె చెలి, నిన్ను గనుంగొను నేమొ!
 ర.” మృటం-చలికులర్పుంకృతుల్ దలంప కంతికపుష్పనికుంజ
 మంటపస్థలి వెన జొచ్చి మంత్రిరచితం బగుపాన్పున నత్త
 మిల్లుచున్.

159

క. వాణీకరధృతకచ్ఛప
 వీణానిక్వాణహారి వినిమయముగ నో
 యేణాయతాక్షి, మరుసా
 మ్రాణివలెం బలుకు గులుకు మమకారంబున్.

160

చ. కుచలికుచోపగూహానముఁ గోరెద; నాయెదఁ గాఁడి పోవు
నం-చచలకుచా, తలంకవల; దంగజుతూపులు దూటి తూటి
య,య్యచలతటాకృతిం బరుస నై నటు లున్నది; కౌఁగి
లింపవే-విచికిలసూనదామసమవిశ్రమబాహులతామతల్లులన్.

తే. అంబుజానన, మద్భుక్త మైనతావ
కాధరముమీఁద నీదరహాసరేఖ
నూత్నగతిఁ బొల్పెఁ బలుసోకునొప్పి మాన్వఁ
బరిధవించినకపురంపుఁబల్కు వోలె.

162

క. బాలామణి, తావకకుచ
కాలాగురుపత్రరచనగం దగు నా కు
నీ లకనీలపువలయై
చేలాంచల మేల మాటు చేసితి చెపుమా!

163

తే. మించి చీకటి మూర్తిభవించె ననుచుఁ,
గుముదబంధుండు మదిలోనఁ గుందుచుండ,
వెలది, నఖశిఖరములఁ బ్రావిరులు రాల్చి
కొప్పు పెట్టెద; నిట నిల్వ; కోప మేల?"

164

క. అని యిటు మదనోన్మాదం,
బునఁ బరవశవృత్తి నున్నభూపాలకనం
దనుచింత పంత యడఁపం,
దనమది నూహించి మంత్రితనుజాతుండున్.

165

తే. శంభుమాడాప్రసూన మా చంద్రుఁగూర్చి
జపము సేయుచు నిజవిలోచనయుగంబు
మోడ్చి బాహ్యేంద్రియవ్యాప్తి యూడ్చి వైచి,
యుండె నిర్వీచికాంభోధియో యనంగ."

166

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
 కి నకులకలశాబ్ధిహర్ష కృతిచంద్రునకు
 మునినాథుఁ డయ్యగస్తుత్యుఁడు
 వినిపించె గభీరధీరవిశద ప్రాధిన్.

167

శా. కాంతానూతనపద్మ సాయక, సుధీకళ్యాణసంధాయకా,
 సంతానద్రుమదానవైభవ, సదాసౌజన్యపద్మోద్భవా,
 సంతోషప్రకటీకృతాశయ, సమస్తస్తుత్యసత్వాశ్రయా,
 ధావంతారాతిసమప్రభాకలిత, విద్యాహృద్యధీలాలితా. 168

క. కోనేటిరామరాజద
 యానూనప్రాప్తశాశ్వతైశ్వర్యనిధి,
 దానకలాజితజలధి,
 నానాబాంధవగృహంగణస్థాననిధి.

169

సుగంధి

దిక్కరిచ్చటాకపాలదేశదాననీలిమా
 ధిక్కృతిప్రవృత్తికీర్తిదీపితానుభావ, భూ
 భుక్కులాగ్రగణ్య, గణ్యపుణ్యనీతివిస్ఫుర
 ద్వాక్కలాప, భద్రరూప, వారిజాతలోచనా! 170

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తైనాలిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమ దన్నయనామధేయప్రణీతం బైన
 సుదక్షిణాపరిణయం బను శృంగారకావ్యంబునందుఁ
 జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ
సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

ప ం చ మా శ్వా స ము

నాయకసాయకపూ

జానిరతస్వాంత, బుధరసాలవసంతా,

భానుభవోద్భవసత్యధ

రానుత, పులిజాలధామ, రామయసోమా.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుగ ప్రంపువలి మీఱఁ బలుకు నిట్టు

“లవలికథఁ దెల్పు.”మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ గడలుకొనఁగ.

2

— { రత్నచూడునిమంత్రి విరహపరవశతనున్న నిలీపుని } —
అతనిమంత్రిని తన పుష్పకంఠుపైనిడి కొనిపోవుట

సీ. కదలి సాగెడుతమఃకదళంబులలీల

నసురవీరులు చిటుకనక కొల్వ,

నిర్గర్జితం బైననీరదం బన నీల

మణిజాలఖచితవిమాన మడర,

గాలికిఁ దలలెత్తుకాలాహితతివోలెఁ

గింకిణుల్ మొరయనికేతు నొలయ,

గంభీరగతి చూపుకుంభినీధరముల

కరణి ఘంటలు లేనికరులు బెరయ,

తే. సురభభూపాలుఁ డేఁగినచొప్పు దెలియ
ముచ్చుపౌఁజుగ నడురేయి వచ్చుచున్న
రత్నచూడాసురునిమంత్రి రౌద్రవదనుఁ
డనెడునైత్యుండు వినువీధియందునుండి.

3

క. తరుణీవిరహాతురుఁ డగు

నరనాథతనూజు మంత్రినందనుఁ గని “యీ
నరపతి ‘సుదక్షిణా,’ యని

వెరవిడి యై పలుకఁ దొడఁగె వీడనికాఁడన్.

4

తే. సురభనందన వరియించుశూరవరుండు

రత్నచూడుని వధియించు రణమునందు
ననెడుమాటకుఁ గాదే యియ్యవనివిభుని
వసతిఁ దెలియంగ మదిఁ గోరి వచ్చినాడ.

5

క. వీఁడే దిలీపభూపతి

వాఁడితనంబుననె కాన వచ్చునె మరుచేఁ
బోఁడిమి యటె యున్నప్పుడె
వేడిమెయిం బట్టి తెత్తు వేల్పులు బెగడన్.”

6

క. అని తేరు డిగ్గి డాయం

జని యవశత నున్న విభుని జపవిధిఁ జాలం
గనుఁగవ మోడ్చినమంత్రిం
దనపుష్పకమునకుఁ దెచ్చి దర్ప మెలర్పన్.

7

మ. గగనాభోగవిభేదకారణము లొగర్జ్వాధ్వనుల్ మీఱఁ దీ
వ్రగతిం బోయె నొకింత నేల; యపు డారాజన్యసింహంబు

కెం-జగురుంగైదువుతోఁ డొనర్పుతగులుం జిత్తంబులోఁ
దాళి ధైర్యగుణప్రాశిమ మూర్ఘ దేటి దివిజేంద్రారాతి
నీక్షించుచున్. 8

ఉ. “ఎక్కడనుండి యిక్కడికి నీగతి వచ్చితి? వీడు దానవుం
డెక్కడివాడొ? మంత్రిసుతుడే యితఁ? డేటికిఁ గన్ను
మోడ్చినాఁ? -డక్కట, మన్మథార్తునకు హాని యడేటికిఁ
దప్పు? దప్పె నీ-చక్కటి మేటి ధైర్యమును శౌర్యముఁ;
బల్కులు వేయు నేఁకిన్!” 9

— { దిలీపుడు రత్న చూడునిమంత్రిని దుశుమాడి యతని
పుష్పకమును గ్రహించుట } —

చ. అని తననెమ్మదిం దలంచునంత సుధాకర దేవతాజపం
బు నుడిగి మంత్రినందనుడు సొంత వసించినయొక్కదైత్య
ముఖ్యునియరదంబుపై కుటికి ఘోరక రాహతి వానిఁ జంపి త
ద్ధనువు నిషంగయుక్తము ధారుణిభర్తకుఁ దెచ్చియిచ్చినన్;

ఉ. భూపతి మంత్రినందనునిపూనికి నెమ్మది మెచ్చి వేడి యా
చూ పరిమీద నించుటయుఁ జూచి సురారి సమీపవర్తితే
రేపున దాటి యెక్కి మనుజేంద్రునిపై గద పూచి వైచె
దా-రాపథపీఠి నిప్పుకలు రాల నరాళకరాళమూర్తియై. 11

క. అగద నిర్జరహృదయో
ద్యేగద యై రా విభుండు వీక్షించి దిశా
బోగదళనోగ్ర ఫణభృ
ద్యోగదరప్రదశితాస్త్రమున ఖండించెన్. 12

క. ఖండించి వేఱ యొకశిత

కాండంబున వానితలయు ఖండించె మణి

మండలకాంతుల వసుధా

ఖండంబున రత్న కోరకపుససు లెత్తన్.

13

ఉ. ఏలికపాటు చూచి భటు లేమని పోద మటంచు నందఱున్

శైలముఁగప్పుమేఘములచందమునన్ దనమీఁదఁ గ్రమ్మినన్

భూలలనేశ్వరుండు నిజభూరిశ రాసనము క్తనిర్భరా

భీలశ రాసలాహుతులఁ బీనుఁగుపెంటలు నేనె వ్రేల్చిడిన్. 14

సీ. దినకరుండును బోలె దీర్ఘాంశుకలితంబు,

ఖగము వోలె ననంతగమనశాలి,

గోత్రారిపురి వోలెఁ జిత్రరేఖాశోభి,

పచ్చిఁకంతుండు వోలె బహుముఖంబు,

రతివిలాసము వోలెఁ దతకామగమనంబు,

నమరుండు వోలె ముక్తామయంబు,

వైశ్రవణుండు వోలె వసుసముద్గమపూర్తి

కేశవాంఘ్రియుఁ బోలెఁ గేతుయుతము,

తే. వాణియును బోలె నవహంసవాహయుక్త

మనలమూర్తియుఁ బోలెఁ గీతాన్వితంబు

నై నదనుజువిమానంబు నపుడు చూచి

మనుజుఁడ బల్కు మంత్రి కుమారకుండు:

15

తే. "రత్నచూడునిమంత్రి యీరాక్షసుండు;

వీని దునుమాడి యేతద్విమానరత్న

మధిప, నైకొంటి వప్పుడే యసురవిభుని

దున్ని వరియించినాడ వాతోయజాక్షి.

16

మ. అవె దిక్పాలకపట్టణంబు లవిగో, యాశాంతదంతావళ
ప్రవరంబుల్ శిర నెత్తిచూడు; మదిగో పాకాసురధ్వంసి వీ;
డవదాతాంశుండు వీడె తావకవిమానాగ్రస్థలీబద్ధమా
ధవళచ్ఛత్రమురీతిఁ జూడఁ దగియెన్ ద విష్ణు డే తేంచుటన్.

సీ. పచ్చబల్కొటలు, బవడంపుగవఁకులు,
గ్రొత్తము త్రియములకొమ్మగములు,
నెత్తమ్మిగచ్చుల నిగిడించుతిన్నెలు,
బచ్చికదిండిరారచ్చపట్లు,
దెరలమానికములఁ దీర్చిననెలకట్లు,
బొది మించుమంజిల్ల బోదియలును
జాబిల్లిరతనాలు సవరించులోవలు,
జాజురేఖలు దిద్దుజాలకములు,

తే. బచ్చిబంగారుగోడలు, మెచ్చు లిచ్చు
మణులవాకిళ్లు, నలవేల్పుమ్రానిపొదలు,
గలుగునొకదివ్యనగర మగ్రస్థలమునఁ
జూపువిం దయ్యెఁ జూచితే భూపతిలక!

18

శా. ఏకాంకోపలసాధవీధికలపై నింపొంది చిత్రంబు గా
వీణెల్ కేల ధరించి రాగలహరివిస్ఫూర్తిమైఁ జొక్కుచున్
జాణల్ సాధ్యకుమారు లాగమవిధానస్నిగ్ధగానంబులన్
రాణల్ మీఱఁగ నాలపించెదరు చిత్రప్రీతిమై వింటివే! 19

క. సాధ్యపురం బిది; యిచట న,
సాధ్యం బగుగానరసము జలధరపదవీ
మధ్యలు వినిపింతుగు బహు
విధ్యుక్తమవిశేషవిభవప్రతిభన్.”

20

క. అని పలుకుచుండ నిద్దలు

వనితలు తత్పురము వెడలి వలరాయనిపూ

దొననుండి వెలికి మొనసిన

కనదనుపమగంధిలాస్త్రకళికలా యనగన్;

21.

తే. గగనముననుండి మాన్తథగంధకరటి

గమనదమనప్రయాణసంగతుల నతుల

చరణపద్మాభరణధుశంరుశలు బెరయ,

నొయ్యినొయ్యిన రాఁ బూని ధర్వరకును.

22.

సీ. గొప్పకొప్పలకప్పు గప్పినచో తెల్ల

నల్ల నేరెడుపంటియనువు దాల్పు,

గలికెమ్మైవినిగ్గులు పర్వతా వెల్ల

బింబఫలచ్ఛాయ బిత్తరింప,

జుబుకభాస్తబకముల్ ప్రబలినకడ రెల్ల

వటఫలోల్లాసంబు పొటమరింప,

గబ్బిగుబ్బలమించు గాన్పించునెడ రెల్ల

మాలూరఫలలీల గీలుకొనగ,

తే. భావిరవిబింబనిర్గత ప్రచురరుచిని

రంకుశాతంకశంక లో నంకురింప

నిలకుఁ జనియెడునమృతాంశుకళలఁ బోలి

తఱిసి రారామ లొకనవోద్యానసీమ.

23.

ప. అయ్యవసరంబునః

24.

— సూర్యోదయవర్ణనము —

ఉ. చీకటియేనుఁగుం గెడపి చెందెడుసింగము, తమ్మిలచ్చికి

దాఁకుముడుంగువాయి విటతాటము చేసినవెజ్జఁబ్రోడ, య

ఊరల నున్న జక్కవల కచ్చికబుచ్చిక చిందు, వేడి బ
లూరల వేల్పుతేడు తోలుగట్టుతుదం జెలు వొండె
నంతటన్. 25

తే. నిజవియోగంబుచే బలె నీరజారి
కరవిపాండురరుచి ధైర్యగగనలక్ష్మి
రాగమునఁ దేల్చె రవి; విదేశాగతప్రి
యావలోకంబు సతికి నెయ్యంబు గాడె ! 26

మ. పొడుపుందిప్ప తటాలునం డిగినయంభోజా క్తబింబంబు సం
గడ మై రత్నమరిచివీచికలు దిగ్వాటిక మిటారింపఁగా
నుడువీధిక దిగి యుయ్యనొయ్యన విమానోత్తంస మాభూ
మికిం-దొడ వై చేరె వధూవిగాహితరుస్తోమాంతరాభోగ
మున్. 27

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వనంబుఁ దఱిసి సరసిజహితాస్వయుండు
పురస్థలంబు పరికించి యద్వైపతనయుం (?) గనుంగొని: 28

క. “చనుగవబంగరుపనలుల
మినుకులు వలెఁ గక్షరుచులు మినుమిను కనఁగా
వనకుజలతికాజాలముఁ
గనకముగాఁ జేయుకల్వకంటులఁ గంటే!” 29

వ. అనిన నతం డొక్కింత లోనం గనుంగొని: 30

“నీ. ఆనీలకుంతల యాధనుర్భూప్రవల్లి
యా హేమహలమనోహరినాస
యాచకోరేక్షణ యాపికభాషిణి
యాపరిపక్వబింబాధరోష్ఠి

యామధూకకపోల యాశంఖకంధర
 యాబిసవల్లి కాహస్తయుగళ
 యామంజరీకుచ యానభోనిభమధ్య
 యాగాంగనైకతాయతకటీర

తే. యాకరికరోరు వానిమంగాచ్చజంఘ
 యాసరోజాంఘ్రి యాహీరహారినిఖర
 యల్లయాయింతి నాఁడు నే నచటఁ గన్న
 యతివ శృంగారమాలిక యగు నిజంబు. 31

వ వీరలు సుదక్షిణాధ్యక్షిత క్షీతిభృత్కందరంబునకుం జను
 చున్నవారలు గావలయు నేతెడనుసరణంబునం జనఁ
 బ్రయోజనసిద్ధి యగుట సిద్ధం.” బని విన్నవించునవసరం
 బునం బురోభాగంబునః 32

మ. అలినీలాలక పల్లవాధర సముద్యద్యల్లి కాబాహ యు
 జ్వలగుచ్చస్తర పుష్పగంధి మదచంచత్కిరసల్లాపవే
 శల మాయూరవితానయాన మృదుసంచారంబుతో వచ్చె
 నె-చ్చెలులుం దాను పనీసరోజగృహ లక్ష్మీనాథు నీక్షింపఁ
 గాన్. 33

— పనదేవత యేతెంచి సుదక్షిణ విరహబాధను దిలీపున కెఱుకవఱుచుట —

క. వచ్చి విరిగుత్తి కానుక
 యిచ్చి: “మహీపాలచంద్ర, యిటు చూచితె నీ
 వచ్చుట మృగుడం బ్రాయము,
 వచ్చినయచ్చెరువు మీఱువనవాటంబున్. 34

చ. జలజమృణాళనాళసరసంబు శిరీషతరుప్రసూనవే
 శలమును నైనయాసురధసంభవమెత్తనిమేను పాంథని

ర్దశనవిధావినిర్దయనిశాంతదురంతలతాంతబాణకీ
లల నిటు వేచు నే మకరలాంఛను! డెంతటిపాపకర్తుడో!

చ. పలుకులు వేయు నేమిటికిఁ బంకజమిత్రకులావతంస, య
య్యలికులనీలకుంతలకు హర్షకరంబులు గావు కప్రపుం
బలుకులుఁ బంజరీశుకముపల్కులుఁ గిన్నెరముద్దుపల్కులుం
బలుమటు విన్నవించుచెలిపల్కులుఁ గంతునిముల్కులం
బలెన్.

36

సీ. నెట్టెంపువెలిచిల్వనిట్టూర్పు సోఁకని
చంద్రశేఖరశిరశ్చంద్రరేఖ,
నారి యాతేటిపిన్నలు తావిఁ గ్రోలని
పుష్పకోదండాస్త్రపుష్పకళిక,
సావిచిస్కులజోరుకావి మైనంటని
మణిసానుసానుస్థమణిశలాక,
పొగరు మీఱినకన్నె మొగులు పైఁ బర్వని
యమృతార్ణవస్ఫూర్జదమృతలహరి,

తే. హెచ్చుగుం దాడఁ జాలునయ్యింతిమేనుఁ
గండఁ జేయుదె పుష్పాస్త్రకాండహతుల
నటన సుకుమారమూర్తి సున్నాడ వింత
కటికిడెందంబువాడవు గా నరెంద్ర.

37

మ కమలామందమరందబిందుకణికాకల్లోలడోలావిలో
లమరాళీగరుదుచ్చలత్పవనబాలక్రీడనప్రోల్లస
త్కుముదామోదపరాగవాసితదిశాకుంభేంద్రగండస్థలీనన్
సముదాయం బలరుక నృపాల, యొక కాసారంబు దూరంబు

సీ. కంజాతసంజాతమంజుపరాగంబు

నవయవంబుల నిండ నలది యలది,
సరసబాలమృణాళజాలవల్లిహార
వలయముల్ చనుదోయి వైచి వైచి,
యుత్సుల్లహల్లకస్యాహోల్లసన్తధు
శీకరంబులు మేనఁ జిలికి చిలికి,
నందదిందీవరామందక్షేసరపజ్జ్ఞైఁ
దళుకుఁజెక్కులచక్కిఁ గులకి కులికి

తే. చల్లుపోరాడు నెఱమునఁ జంద్రముఖులు
సఖులు శిశిరోపచారముల్ సలుపుచుండ
సురభనందన యాసరోవరమునందుఁ
దేలుచున్నది విరహార్తిఁ దాళ లేక.

39

శా వాడెం దీరతమాలవల్లికలు శైవాలంబులుం బుప్పొడిం
గూడెం బంకజకుట్టలంబులు గడుం గుందెన్ మదాళిచ్చటల్
క్రీడల్ మానె సరోరమం గరుణ వీక్షింపం గదే భూమిభృ
చ్చూడాహీరవిహార యాఁడుకొల వచ్చున్ నే డుపేక్షిం
చినన్.”

40

క. అని విన్నవించి గ్రక్కున
వనదేవత చనిన రాజవరుఁ డెదుట సరో
వనవీధి సున్నవనితం
గనుఁగొని రోమాంచకంచుకవృతాంగకుఁ డై.

41

— పశుశవృక్షము మఱువుననుండి దిలీపుడు సుదక్షిణను గాంచుట —

తే. సరసమకరందమత్తపట్నరణతరుణ
కలకలోన్నిద్ర మైనవకులకుజంబు

మాటున వసించి పల్కు నమ్మంత్రః జూచి

పలుకుపలుకున నమృతంబు దొలకరింపః

42

ఉ. “వాలుక ప్రోవు లెల్ల హిమవాలుక వై విలసిల్ల కున్నె, జం
బాలము నూతనైఱమదభావము పూనక యున్నె, యానమ
తూకలము నీరపూర మిడి గొజ్జగినీ రికక గాక యున్నె
యా-లోలకురంగళాబకవిలోచనచారుశరీరవాసనన్. 43.

ఉ. ఈలతకూనపొక్కిలియు నీనతనాభిసిటుందు నీసము
దేవ్యలకటీరపాదము లుదీర్ణజలస్థితి డాఁగియుండినం
బోలిక లెస్సగాఁ దెలివెఁ బో సుడిచేఁ బులిసస్థలంబుచే
శ్రీలలితాంబుజాతములచే జలజాకర మాప్తబంధు వై.” 44.

క. అనుచుండ సరసి వెల్వడి

చనుదెంచెం జంచలాంగి జలజనిలయ యా

వననిధి వెల్వడి కూలం

బునకుం జనుదెంచుజాడఁ బొలఁతులుఁ దానున్.

45.

వ. అప్పుడు:

46

చ. తొలిమొగు లంబుధిం గొనినతోయమువెంట నిజోదరస్థ మై.
నిలిచినముత్తయంపుఁబొది నిండ వెలి న్నిగిడించుజాడ న
య్యలికులనీలవేణిచికురావలి దాఁ గురిసెన్ వనీలతా
కళికలతళ్ళులం దెగడుకంజసరోజలబిందుబృందమున్. 47

చ. చెలువు దలిర్పగా వడియునేవతినీరునఁ జల్వవట్టి వె-న్నెల.
సెక నార్పువల్పెముల నెచ్చెలి యొక్కతె దెచ్చి యిచ్చినం.
గలకలకంతకఠి వడగాడ్పులకై వడి వేడి చూపునూ-ర్పులు.
నిగుడ న్నిజాంగమునఁ బూన్చె శశిద్యుతిగాఁ దలంపుచున్.

వ. అత్తరుణికిం జెలిమిక త్తియ మొత్తంబులు తత్తదుచితశృంగార
రచనం బాచరించి; రత్తటి శృంగారమాలిక పూబొదమలుం
గున నున్నరాజుం గనుంగొని చిత్తజు నుద్దేశించి: 49

సీ. “కరవాడిచిగురాకుసు రెక త్తిచే నొత్తి
మగలమానము గొనుమాసటిడ,
రతి దేవిజిగిమించురా రాపుజనుదోయి
నొఱగుదిండులు నేయునొఱపులాడ,
మినమిన మనుగండుమీను లెక్కెముతోడి
విరితేరునఁ జరించుబిరుదులాడ,
కనకాచలపువింటి కెన గాఁగఁ జక్కెర
వి ల్లెక్కు వెట్టినబల్లిదుండ,

తే. కలువ నెచ్చెలిచెలికాడ, మలయపవను
వేగరిగఁ జేసి వర్తించునాగరికుండ,
చెలువఁ గరుణింపు; కరుణింప కరిగి లేని
మాదిలీపునిపాదపద్మంబు లాన!” 50

❧ { దిలీపుఁ డమాత్యసహితుడయి సఖిసమేత } ❧
యగుసుదక్షిణను డాయంజనుట

క. అని పల్కుచెలులపల్కులు
విని వంజాలకుంజగృహము వెడలి యమాత్యుం
డును దాను డాయ వచ్చిన
జనపాలకుఁ జూచి సఖులు సంభ్రమ మెసంగన్. 51

ఉ. ఒండొరుమోముఁ గన్గొనుచు: “నోయన నెచ్చెలి నొంచు
పుష్పకో-దండుడు వీడె; వైత్రుడును దాను నిజంబుగ
వచ్చినాడు; వే-ఱొండు దెఱంగు చూత.” మని యొయ్యనఁ

గన్ధోని: “యైవ్వఁ డామహీ-మండలనాయకుండు గడు
మన్తఫమన్తఘః తై చెలంగెడున్” 52

తే. అనుడు శృంగారమాలిక యయ్యమాత్య
తనయునకుఁ గన్ను సన్న వందిస మొనర్చి
చెలుల నందఱ వీక్షించి: “చిత్తజండు
గాఁడు కాఁడు; దిలీప్రుఁ డీఘనభుజుండు.” 53

క. ఆన విని సురథతనూభవ
యను గాఁగొంకురము మానసాంబుజమునకుం
జనుకుం దేనియ గాఁ జను
మొనలం బులకాంకురములు ముంచుకొనంగన్; 54

క. పతిఁ గనె సతి; పతి చూచెన్
సతి; నిరువురద్వీర్ష శాతసరనేక్షణముల్
నితకరధరనిటలాంబక
హాతుఁ డగురతిపతికిఁ దిరుగఁ బ్రాం బొసఁగెన్. 55

మ. కలకాంచీమణికింకిటికీకృణనముల్ కంజాశుగభ్యాలతా
కులకోలాహలలీలఁ బేర్కొనఁగ సిగ్గుల్ నిగ్గుకందోయితె
ప్పలఁ గప్పన్ నవఘర్త బిందుకళికల్ పైఁ గ్రమ్మ నక్కొమ్మ నె
చ్చెల్చి నడ్డంబుగఁ జేసి నిల్చి విభు నీక్షించెన్ సరాగంబుగన్. 57

వ. అయ్యవనరంబున:

— శార్దూలదర్శనభీతలయి సుదక్షిణాదులు పాటిపోవుట —

సీ. కులిశధారలఁ బోలుకోటలు గలనోటు
దెఱచినఁ జూపలు దిగులు పొంద,
మువ్వన్నె చాఱల మొద మొదకన ఘౌన
మేనిచాఁ పఱుగ్ర మై నటంప,

దండధరోద్దండడిండిమధ్వని బోలు
రవలి రొప్పుల సృష్టి చెవుడు పడఁగఁ,
గొలిమిగూఢులవంటి ఘోరంపుఁగన్నుల
బోరున నిప్పులు కారు చుండఁ,

తే. బేర్చి కుప్పించి వాల మల్లార్చి నేల
గగ్గతిల్లంగ నిజపాదఘట్టనమున
వాలునాఁకటికినుక శాఘ్దూల మొకటి
థాటి వెన్నాడె నొకచిన్న తేటి బోటి.

58

క. శాఘ్దూలాలోకనభయ
నిర్దళితస్వాంత లగుచు నెలతలు చన నా
శాఘ్దూల ముండు మెయి నృప
శాఘ్దూలము సచివదత్తశార్ఙ్గము మ్రోయన్.

59

సీ. వెలిదమ్మిరేకుల వికవిక నగఁ జాలు
డాలు గన్నులయొప్పు గీలు కొనఁగఁ,
జుట్టుగ త్రియు నీటిపుట్టువుఁ జేదోయి
నీరెండ రేయెండఁ దారసింపఁ
బచ్చరానిగ్గుతో మచ్చరానకు వచ్చు
మచ్చ యయ్యెదచక్కిఁ బెచ్చు మీఱి
నుదిరిబంగరుచుట్టు నొఱవట్టునునుఁబట్టు
దుప్పటి వలెవాటు దొంగలింపఁ

తే. బోసరించినయొకబొల్లిపులుఁగు నెక్కి
పులియుఁ గఱిమేనివేల్పుతోఁ గలయఁ జనుట
చూచి యచ్చోటినికటంపుసొంపుఁ బెంపు
మెచ్చ నారాచకొమరుండు నిచ్చలోన.

60

వ. అప్పుడు:

61

❧ దిలీపుడు శేషశైలమును జేరుట ❧

చ. చని చని ముందటం గనియె సారసమిత్రకులుండు లోకలో
చనశతకోటిదీ ప్రిమణిసానువిభాసిదిగంతరాశమున్,
సనకసనందనాచిమునిసంస్కృతవిస్తృతపుణ్యశీలమున్,
జనజనికర్త నిర్మథనసౌఖ్యవిశాలము శేషశైలమున్. 62

తే. పుష్పకళికలఁ జెన్నొందుభూరుహంబు
లలమి దీపించు నచ్చట నచలభర్త
కదిసియుండినగగనంబుకడకు నెత్తఁ
బూసుముక్తావిభూషణభుజము లనంగ. 63

చ. పిడికిటఁ బట్టి వంచె బురభేది యొకానొకకొండ; మింటికిన్
గొడుగుగ నెత్తి దాల్చె యదుకుంజరుఁ డొండొకకొండ;
వేల్చిడిఁ-బుడమి నడంగఁ జేసె ఘటపుత్రుఁడు వేటొక
కొండ; నున్న యీ-వెడవెడకొండ లీ డగునె వేంకటభర్త
వసించుకొండకున్! 64

వ. అప్పుడు ప్రధాననందనుండు రాజసంక్రందనుం గనుంగొని
“ప్రలాపనిటలనయన, నయసుధాస్యందం బగునిందుబింబ
వదన మదనసంతాపసంజీవనియుం బోలెఁ గైవసంబయ్యు
దుర్దమశార్దూలభయంబున నిజమందిరకందరంబునకుంజనియె;
రత్నచూడ విజయశుల్క యగునాచిల్కపల్కులాడి
నిన్నుఁ జెందు; సందియంబు వల; ధేతత్కుధరకూటా
గ్రహాటకవిమానాంతరచరిష్టుం డగువిష్టుండు భవదీయ
మనోరథంబు నవితథంబుగం జేయు; దదీయపాదరాజీవ
సందర్శనం బవశ్యకర్తవ్యం.” బనుడు సౌగంధికబంధురంబు

లగుస్వామిపుష్కరణికబంధంబులం గాలోచితకృత్యంబులు
నిర్వర్తించి సాకారకనకగిరిశంకాకారప్రాకారపరివృతంబును
ఘనఘనాఘనచ్చటాను మేయధూపధూమవిలోకనతాండ
వత్కుండలిపరిపంథిమండలంబును సముత్తంభితచంచత్కేతు
పటాంచలకాంచనకింకిణీకలకలాకులితజలజహిత రథఘోట
కంబును నగునద్దేవదేవుదివ్యభవనంబు ప్రవేశించి పురో
భాగంబున: 65

సీ. వెలిదామరలనవ్వు వెడఁడకన్నులవానిఁ,
గౌస్తుభక్రైవేయకంబువానిఁ,
జిగురుఁగెమ్మోవిపైఁ జిన్నినవ్వులవానిఁ,
గమనీయరత్నశేఖరమువాని,
రంగై నమొసలివాపోఁగంట్లు గలవాని,
శంఖచక్రాంకహస్తములవానిఁ,
బసిమి మీఱినపచ్చపట్టు గట్టినవాని,
నిగమనూపురథగద్ధగలవానిఁ,

తే. బాలసంద్రంబు గాంచినవాలుగంటి,
నిజభుజామధ్యసీతిక నిలుపువాని,
వేడ్క దైవాఱఁగఱిమేనివేల్పుఁ గాంచి
వందనము చేసి రాజసంక్రందనుండు: 66

— దిలీపుఁడు శేషచలపతిని సందర్శించి స్తోత్రము చేయుట —

సీ. “గోవింద, గోరూప, గోపికావల్లభ,
శౌరి, శార్ఙ్గాయాధ, శంఖహస్త,

పరమేశ, పరమాత్మ, పరమపదాధీశ,
 కల్యాణకరకాంతికలితకాయ,
 లావణ్యలీలావిలాస, లాలితలోక,
 యక్షీణకరుణాకటాక్షవీక్ష,
 తీర్థాంఘ్రి, తీర్థేశ, తీర్థఫలోదయ,
 త్రిగుణాత్మ, త్రిదశేంద్ర, త్రివిధరూప,
 తే. నిఖిల, నిష్కామ, నిష్కల, నిత్య, నిరఘ,
 భద్ర, భవభావభంజన, భక్తసులభ,
 యాద్య, యాద్యంతరహిత, విద్యానవద్య,
 నిన్నుఁ బొడగంటి, మిక్కిలి వన్నెగంటి.

67

సరసిజవృత్తము—

వేదాధారా, నాదవినోదా,
 విషధిమథన, కరవిధృతకుతల, ప్ర
 హ్లాదాధీనా, యాదృతమాయా
 యతన, యహితహర, యతిమతిసదనా,
 శ్రీదోల్లాసా; మేదురశౌర్యా,
 జితవరమతభర, శ్రితగతిఫలదా,
 పాదానమ్రాహ్లాదనదతా,
 భవభయపరిహృతిపరిచితకరుణా!

68

అక్షరగుణితము.—

మ. సనక ప్రస్తుత, సారరూప, సితహాసా, సీరహస్తాప్త, సు
 న్వనవేదస్తుతపాద, సూర్యనయనాబ్జా, సేతుబంధక్రియా
 జనితోత్సాహధురీణ, వైంధవవిలాసా, సోమకప్రాణభం
 జన, సౌజన్యవిలోల, సంగరహితా, సర్వప్రియంభావుకా!”

❖ { దిలీపుడు శేషచలపతి యను గ్రహమును బడసి పుష్పకము } ❖
 పైఁ దనసైన్యమును జేరఁజోవుట

వ. అని కొనియాడి పునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించురాజకంఠీ
 రవు నకుంతితోత్కంఠానుకంపాసంప దధ్యక్షీతంబు లగు
 కటాక్షాంచలంబుల నిరీక్షించి పుండరీకాక్షుం డలభ్య
 వాల్లభ్యకల్యం బగునిజకంఠరామందారమాల్యంబు నను
 గ్రహించి “దిలీపా, యాభేటక క్రీడావ్యాజంబున వెడలి
 దనుజులం బడలునడఁ జేసి చతుర్ముఖదత్తం బై రాక్ష
 సాయత్తం బగునత్యుత్తమవిమానంబు గైకొని యిటకుం
 జనుదెంచితి; వింక నీయభీప్సితంబు లెవ్వయైన సఫలంబు
 లగు; నశ్రమంబున రత్నచూడునిం దునిమి విజయకాంతా
 కరగ్రహంబుతోడన సుదక్షిణాకరగ్రహం బొనరింపు; సుర
 భుండు నీక్షణంబునఁ బక్షిరాజదక్షత్వంబున సపురంబుగ
 నిజక్షమామండలంబున కరుగు; నీ వరుగు.” మని యాన
 తిచ్చి యంపుటయు నాశౌర్యసంపన్నుండు తత్క్షణంబున: 70

తే. ఆవిమానంబు వెడలి తదగ్రశిఖర
 సంగతం బగుహైమపుష్పకము నెక్కి
 ముదితహృదయంబుతోఁ దన కెదురు చూచు
 పై న్యములఁ జేరె నొకనిమిషంబులోన.

71

ఉ. దుష్పథవర్తివర్తనుల ధూర్తనిశాటులఁ ద్రుంచి ధీకళా
 గీష్పతినన్నిభుం డగుచు గెల్పునఁ బొల్పు వహించి యింద్రజి
 త్పుష్పక మెక్కి వచ్చునృపపుంగవుఁ గన్గొని చేరి వారు వా
 క్కుష్పములఁ విలోకములఁ బూజ యొనర్చిరి సమృదంబునన్.

వ. అప్పుడు:

73

క. ఇనవంశవరుడు సోదరి

తనయు డగుభాను దేవధరణీధవుని

గనుగొని: “మననై న్యంబుల

ననువుసటువు మాహవక్రియాబోలమతిన్.

74

సుగంధి. మందరాద్రికందరాగ్రమందిరుండు దేవతా

బృందబాహుశౌర్యదైర్యభేదవాదచాతురీ

తుందిలాగ్రహాశయుండు దుష్టబుద్ధి మాయిక

స్యందనుండు రత్నచూడశక్రవైరి సాధ్యుడే.

75

క. ఆరాక్షసుఁ దునుమాడక

పోరాదు పురంబునకును; బోరాట మహా

ధారాటరథమదద్విప

వీరాటనపాటవంబు వెల కెక్కించున్.

76

— { చిలీపుండు రత్నచూడదమజునిపై పండెత్తి } —
చని యతనిరాజధానిని ముట్టహాసుట

శా. ఆముంథాననగంబుఁ జుట్టుకొని నై న్యవ్రాతసంజాతది

గూఢమివ్యాపకధూళిపాళి తిమిరంబు జొన్పి దైతేయదృ

గ్ధామశ్రేణి నడంచి నిర్జరమనస్తాపంబులం బాప కే [గన్?”

లా మెచ్చున్ జయలక్ష్మీ మామకభుజాలంకార మై నిల్వఁ

వ. అని నై న్యధట్టంబులం గట్టాయితంబు నేయించి యప్పట్టాభి

షిక్తుండు కవ్వంపుగట్టుచుట్టుకొనం బంపు వెట్టె; నప్పట్టున

రత్నచూడుండును:

78

మ. తనమంత్రింద్రుని రౌద్రవక్త్రుని భుజాదర్పంబు గై వ్రాల్చి

య-య్యనవంశేంద్రుడు ద్రుంచె నా విని మహాహిక్రుర

నిశ్వాసగుం-భనసంరంభత నూర్పు లుప్పతిల నాప్తశ్రేణి
నీతీంచి త-ద్వినిపాతం బఖలంబుఁ జెప్పటయు నుద్వే
గంబుతో నందఱున్: 79

సీ. “అఱచేతఁ జఱతుమే యబ్జభవాండంబు
నెట్టనఁ బై చిప్ప మిట్టి పడఁగ;
నుగ్గునూచంబుగా నూకుదుమే మేరు
ధరణీధరంబు దోర్దండశక్తి;
బుడిసిలింతుమే మహాంభోరాసు లేడును
బలువీర నిసుము గుల్లలును జిక్క;
విఱచి వైతుమే సముద్వేలహేలాశక్తి
ఘోరమృత్యువుఁ గిట్టి కోఱ లెల్ల;

తే. మిన్ను నేలకు, నేల యమ్మిన్ను నకును,
దెత్తుమే; తెత్తుమే యొక్కదిక్కునకును
దిక్కులన్నియు; మనతోడ నొక్కరాచ
కొమరుడే పోరువాఁడు నేఁ డమరవైరి. 80

క. అనుచుండఁ జారుఁ డొకరుఁడు
చను దెంచి:” “దిలీపుఁ డధికసంభ్రమసేనా
ధ్వను లెసఁగ నిచటి కేతం
చెను నిక్కం.” బనుడు దనుజసేనావీరుల్; 81

— రత్నచూడదనుజుఁడు సనైన్యఁడయి యుద్ధమునకుఁ దరలుట —

వ. అదభ్రుకుటిఘటనంబులు నిటలతటంబుల నటియింప నా
ప్రాధ్ద కదలి పటుపటహనినాద మేదురరోదోంతరాశంబుగ
మాయావలినగరంబు వెడలి మనుజుపతి కభిముఖంబుగఁ
జనఁ జొచ్చి; రయ్యవసరంబున: 82

సీ. గంధర్వసింధురగమనల యెడచిచ్చు,
 కిన్నరీమానసక్లేశకారి,
 గరుడాంగనావక్త్రకంజాతకౌముది,
 విద్యాధరీభయావేశముద్ర,
 ఫణివధూగానవైభవగళహస్తంబు,
 ఘోరచరిత్రనాక్షేపకంబు,
 యక్షకాంతావిలాసాంభోధిఘటసూతి,
 చారణీతనుకంపకారణంబు,

తే. జర్జరితవజ్రముఖ్యనిర్జరవతంస
 జతరవీతంబు దైత్యరాజన్యజన్య
 భేరినినదంబు నిగిడె గభీరపటిమ
 భయద మై దిగ్గజములగుండియలు వగుల.

83

మ. “వెడలింఁచెన్ మహికానగంబు మొదలన్ మిన్నేటి నే
 మేటి నై-వెడలింతున్ యమునాస్రవంతి” ననుచున్ వేవేగ
 మంథాద్రి న-ల్లడలం బర్వంగఁ జేయుజాడ హయలీలవీచి
 కాక్రీడగా-నడచెన్ దానవరాజనేన మహికాంతానీలహారా
 కృతిన్.

84

స్వాగతవృత్తము. శంక లేక శరచాపధగుండై,
 యంకుశాహతమహాకరితోడన్
 వంకదారకడ వాఁకిట నిల్చెన్,
 బింక మొప్పు సురభేదివిభుండున్.

85

వనమయూరము. చండకరరశ్మిరుచిసంగతవిమానో
 ద్దండగతి నిక్కి వసుధావరసుతుం డా

ఖండలముఖుల్ పొగడ గాఢగతి నేగెన్
ఖండనము నేయుతమిఁ బొజ్జలును దానున్.

86

—ॐ దిలీపరత్నచూడదనుజనైన్యముల సంకులనమరము. —

సీ. అన్యోన్యసంఘట్టనావిర్భవత్ సుఖలిం
గన్వర్ణకవచంబు కాల్పలంబు;
భూభంగభయదఫాలాభోగరూక్షాక్షి
రుచిథాటి వాహనారోహణోటి;
దావపావకమూర్ధధరణిభృన్నిభములు
గురుకుంభసిందూరకుంజరములు;
వాహినీ ఘనసందోహగేహద్వీప
దీప్తముల్ వజ్రాలతేరుగములు;

తే. గదిసి యొండొంటిఁ దాఁకి యాగ్రహవహాగ్ర
సంభ్రమాదభ్రవిభ్రమోత్సాహరేఖఁ
బోరె నొకకొంతవడి యోర జాలు లేక,
తుములవిక్రాంతిఁ ద్రాసునఁ దూచినట్లు.

87

వ. ఇ ట్లుభయవాహినీవీరులు ధీరులై నిజాలోకనిష్క్రాంత
దహనవిస్ఫులింగసంతానంబు ప్రతాపవైశ్వానరబీజరాజి
యోజం దేజరిల్లఁ బట్టు పట్టి తలలు గొట్టి చట్టలు చీరుం
డనియును, దొడలు మెడలు గదలం బడలువడం బొడు
పొడుం డనియును, బ్రక్కలు పిక్కలు ముక్కులుం జెక్క
లై రాలం జెక్కి చక్కాడుం డనియును, గరంబులు శిరం
బులు నురంబులు నరంబులును నుగ్గునుగ్గు నేయుం డని
యును, గురులు బరులుం దరులు సరులుం దెరులుచుం డని

యును, నొక్కొక్క రీరస మెక్కి పంతంబులెక్కించుకొని
 యుత్సాహసముదృఢులు లగునటులపటిమ సురసుభ్రాసవి
 భ్రమనిరీక్ష్యమాణులై యనంతసమరవృత్తంబున రణప్రాంగ
 ణంబునం బ్రవర్తించిరి. వెండియు నిసుమంతయుఁ బిటికికండ
 లేనిదండిమగలు బూతంబుమొత్తంబులకు బుత్తులు పట్టు
 కత్తుల మత్తగజంబులనెత్తురు జొత్తిల్ల మొత్తి కుంభకూటం
 బులు విపాటితంబులు సేయ హత్తినకొత్తమత్తియంబులు
 జయలక్ష్మీకచవిచిలకోరకధట్టంబు లై బిట్టెగయ వల్లదవల్లు
 తురంగరంగభ్రురపుటోడ్లుటనత్తుణ్ణమణి షోణిపరాగంబులు
 హరిదంతదంతావళయానలకు నవకుంతనపటంబులుగ నిశాత
 స్వర్ణపుంఖప్రేంఖద్రుచిరుచిరశరసంఘాతనిపాతితంబు లగు
 మణిమయరథాంగచ్చేదంబులు సముద్ధరసమిద్ధరాసంచారి
 భూతజేతాళంబులకుం బిశితఖండశంక యంకురింప నకంపి
 తోత్సాహసంపన్నులై భీమసంగ్రామకేలిధురీణత్వంబునం
 బ్రవర్తింపం దద్ధాత్రంబుల నుత్తరించునెత్తురు ధూళిపాళిం
 గబళించి ప్రవాహంబు లై యురవడిఁ దరు లురులం గేలి
 నురువులపరువునం దురంగంగళితచమరవాలజాలంబు
 పయిం దేల నంతంతకుఁ జొంగిన;

83

సీ. మాలిమిగమి వోలె మణిమయధ్వజశిఖ

రములు ప్రాకుచు నున్న రథికవరులు,

నెడవాటు మొత్తంబు లెడలించి తురగసం

చయముల నీడించుసాదికులము,

శుండాలములమీఁద నుండి కాల్వరకును

వేవేగఁ జే యిచ్చుమావతులును,

దెగి పడ్డయిరుసులు తెప్పలుగాఁ బడి
రవలిగా నీఁదుసారథులకులము,

తే. భీమసాహసభామసంగ్రామసీమ

వాటముగఁ బర్వనవరక్తవారిధులకు
నోడ లూర్పులు సక్రంబు లుగ్రమీన
ములును దా రైరి నారదుం డెలమిఁ బొంద.

89

— భానుదేవవిక్రమధన్వలయుద్ధము —

చ. సమతల మయ్యె నప్పడు నిశాచరభూవరవాహినీతురం
గమరథవీరసామజనికాయపదాహతి రొంపి యై క్రమ
క్రమమున రక్తవాహిని మొగం బరుణంబుగ భానుదేవుఁడ
ర్యమకులుకన్నుసన్నను భటావళితో నెదిరించి యార్పుచున్ః
మహాస్రగ్ధర. కరులం జెండాడె, దేజిగమిఁ దునిమె, ధరం
గాల్వరం గూల్చె, దేరుల్-దెరలించె, నించె జన్యస్థిర
నరిమకుటిడి ప్తిసీరాజనంబుల్, సురలక్ష్మ మెప్పించె ఘోరా
సురభటపటలీసూదనాసాదమేదో-ధురవాదావ్లదకేళీతుము
లకమలబంధుప్రథాటోపరేఖన్.

91

గీ. నీరసాటవి దహియించుఘోరవహ్నిఁ
గాద్రవేయుల ఖండించుఖగవిభుండుఁ
జండశుండాలదమనకేసరివరుండు
ననగ నిజసేన సులుమాడునతనిఁ జూచి.

92

మత్తకోకిల. దానవేశ్వరమంత్రి విక్రమధన్వుఁ డ్దబలియుం
డనిన్-భానుదేవు నెదిర్చి తత్పటుభానుభానుసమాననా.నాని
తాంతదురంతదంతురనవ్యమార్గణవర్గసం-ధానవేగము చూ
చి యిట్లను దారుణారుణనేత్రుఁ డైః

93

శా. “ఓరీ, మానవమాత్ర, గోత్రరిపుబాహోదగ్రజాగ్రత్పవి
క్రూరారాహతికోర్చె నంచు ఖగపీరుం బల్కుటల్ మిథ్యరా;
రారా, నిన్నటిసంగరంబుననె నేరా, యప్పుహస్తంబు ని
మ్మారుణ్యాక్షితదక్షిణేతరకరాఘాతంబునం దూల్చితన్.”

మ అనుచుం గాంచనపుంఖరింఖదసమాస్త్రానీకమున్ జ్యోగుణ
ధ్వని దిక్కుంభికరోరకర్ణబిలదుర్వారక్రమోద్వేల మై
చనఁగా నేసెను భానుదేవునిరథాశ్వశ్రేణిపై సూతుపై
ననిలాహారపతాకపై రథముపై నంగంబుపై నార్పుచున్. 95

క. అలుక మెయి నతనిములుకులు
పలుకులుఁ గటుకంబు లైనఁ బటుచటులసటా
వలినం త్రుటనావిలమృగ
పులవిభునిభుఁ డగుచు భానుకులునల్లుండున్. 96

స్రగ్ధర. జ్యోటంకారాంకురంబుల్
సజలజలదగర్జ్వాసమంబుల్ సుధాభు
క్కోటిహృద్వాటిఁ జల్వల్
గొలుప రిపుధనుష్కోటిఁ దున్నాడి చంచ
ష్కోటిచక్రధ్వజంబుల్
దునిమి తునిమెఁ జేతోభవధ్వంసకార్చి
ధ్రాటిభీమావలోకో
ద్భుటశరపటలీధారఁ దత్కంధరంబున్. 97

ఆ. భానుదేవుఁ గప్పుపాథోధరము లన
భానుదేవుఁ గప్పెఁ బరుషరోష
నటనదైత్యమంత్రభటపటలంబులు
వారిఁ బొదివి రాచవారిమూఁక. 98

ఉ. కూరకుతారధారలను గుత్తుకలన్ విడిపింప వ్రాలె దు
 ర్వారసురారిమూర్ధములు వాలుగ వేలతరంబు యుద్ధకా
 సారమునన్ లవిత్రమునఁ జండకరప్రియసూతి గోయునం
 భోరుహకోటియోయనఁగ భూతతతుల్ తలలెత్తి నవ్వఁగన్.

శా. లేళ్లం ద్రుంచుమృగేంద్రుడో యన భజాలీలాధనుర్జ్వల
 తా-వేల్లద్బాణపరంపరల్ నిజభటో ద్వేగంబు దూలించి తే
 నల్లుం దప్పక చూచి నిప్పుకలు పై నాడంగఁ గందోయి భూ
 వల్లభీషణఫాలభాగుఁ డగుచున్ వజ్రయుధారాతియున్.

— ౧౭ రత్నచూడుని మాయాకల్పనము ౧ —

వ. మాయావిజృంభణంబు గల్పించినః

101

సీ. రంగ త్తరంగపరంపరాసంపాత

కంపితాకాశదిగ్గనతలముఁ,

బాతాళబిలవాసివాతాశనాధీశ

సంతాపకౌర్వాగ్ని సంభవంబుఁ,

గ్రూరతర గ్రాహఘమఘుమితకబంధ

ఘోషనము న్నేషభీషణంబు,

జలపానసంచారిజలధరశ్రేణికా

భీలనముత్రాలకూలకులముఁ,

తే. బృథులడిండీరమండలీహిండనంబు,

దీపితాంతఃప్రకాశితద్వీపకంబు

నైనమాయాపయోరాశి యధిపబలము

ముంచె వేల్పులు వీక్షించి సంచలింప.

102

భాస్కరవిలసితము.—

ఈగతి సురరిపుఁ డింతయుఁ దా నై
యేచినఁ గనుఁగొని యినకులుఁ డుద్య
ద్యేగతరళమతి వెంబడి నేనా
వీరులు గొలువఁగ విజితజయశ్రీ
రాగము వెలయఁగ రాక్షసయోధా
రామపరశుభుజరటదసిధారా
భోగచకచకలు పొల్పు దలిర్పన్
భూరిరయగతులఁ బొదివె నరాతిన్.

103

❖ డిలీపుఁడు దనుజమాయను మాయించుట ❖

క. మాయాపయోధి శోషణ

సాయకమునఁ గ్రోల్చి మగ్ననైన్యంబు మహీ
నాయకుఁడు గాచెఁ బ్రాక్కిటి
యాయంబుధిలోన మునుఁగునవనిం బోలెన్.

104

వ. వెండియు:

105.

మహాస్రగ్ధర.—

పులు లేతెంచెన్, గజంబుల్
పొదివె, శరభముల్ పొంచి వై ముంచె, సింగం
బులు చేరెం, గాలసర్పం
బులు గదిసె, మహాంభోధరశ్రేణి విచ్చెన్,
విలయాగ్నుల్ మిన్ను ముట్టెన్,
విబుధరిపుసముద్వేలమాయానిరూఢిన్
బలియుం డారామవిద్యా
ప్రబలమహిమఁ దత్పాటనం బాచరించెన్.

106.

ఉ. శంక యొకింత లేక రథచంక్రమణక్రమ ముల్లసిల్ల వి
 శ్వాంకుశుఁ డైనదై త్యునిభటాలిఁ గఠోరరవప్రచండవ
 జ్రాంకనిరంకుశద్విపకులాగ్రణి తప్తికొలంకుఁ బోలె దు
 ష్పంకకలంకసంకటవిశంకటవృత్తిఁ గలంచి మించినన్. 107

క. భూవరశరజస్తనినా
 దావిర్భావమున నిల్చె నశ్రుకణంబుల్
 జైవాత్యకరుచిసాండుర
 దేవారివధూకపోలదేశములందున్. 108

మ. ప్రఖరారీణసఖాంశుశోణములు కర్ణస్వర్ణభూషాప్రభా
 సఖముల్ గూలివిశాలఫాలదహనజ్వాలాకరాళంబు ల
 భ్రువీభానవభాసురత్నహరణప్రాధంబు లై తచ్చిలీ [మున్.
 ముఖముల్ గ్రోలె సురేంద్రజిద్భటసుహృద్భూతాసువాతూల
 — రత్నచూడుడు గజారూఢుడయి దిలీపుని మార్కొనుట —

వ. అవ్విధంబు వీక్షించి రత్నచూడరాక్షసాధ్యక్షుండు ఊణం
 బులు కృతాంతమణివేణికలు వాడి రా దీటుశాణంబులు
 బోలెఁ జిఱఁజిఱఁ దిరుగుచు విస్ఫుటస్ఫులింగసారంబులు
 బోరనం గురియుచుండ సముచ్చండగండస్థలీనిర్గళదచ్చా
 నర్గళదానాంబుధారాధోరణీమరాళపృథుకంబు లగుశ్రవణ
 మూలవిలంబివిలాసకంబుల నదభ్రశరదభ్రశుభ్రప్రభాపరిభ్ర
 మణవిభ్రమంబుల దంతకుంతద్వయీకాంతసంతానంబులకుం
 బైకొసరుగా వీరరసాంభోధి రంగత్తరంగతరంగితోన్నిద్ర
 విద్రుమాంకురంబు లగుసముజ్జృంభికుంభస్థలీనిగుంభిత
 సిందూరరజోరాజివిభ లుభయపక్షలక్ష్యమాణకనకకౌశ్య
 నైగనగ్యంబుల కనుంగు లై పెనంగ నిలాశైలాభోగవిగా

హినిజదేహచ్ఛాయాతోయదాఖండలధనుఃఖండమండితంబు
 లగుసముదంచితానేకనూత్నరత్నరంజకాదీప్తినిచయంబులు
 ఫాలస్థలీహట్టవిశాల హైమచటికామరీచికా ధట్టంబులకుం
 బట్టుఁగొమ్మలుగాఁ గట్టాయితం బై విరోధిప్రాణవాతూల
 గిశనారంభవిజృంభకుంభీనసప్రచండం బగుశుండాదండంబు
 చాచి కొండొక పూచి వరవాహినీప్రతాపపావకంబుం
 జల్గార్చువెనవరియుం బోలె వమధుశీకరనికరంబు లెల్లెడలం
 జల్లుచు హయధట్టంబుల రథంబులెట్టువల మత్తకరుల
 మొత్తంబులం బదాతివ్రాతంబుల మట్టియు మల్లాడి నేల
 మట్టంబు సేయుచు దిట్టతనంబునకుఁ బట్టగుపట్టమేనుంగు
 నెక్కి ప్రతిభటపటలీధనుర్విముక్తసాయకనికాయంబుల
 నిరంకుశాంకుశచాలనకేలీప్రచారంబులం దప్ప దట్టుచుఁ
 దనమీఁదఁ జనుదెంచుదైత్యపంచాననంబుం గటాక్షాంచలం
 బున నిరీక్షించి యవ్వసుంధరాధురంధరుండు; 110

—ॐ దిలీపరత్నమాడదళుజాల ద్వంద్వయద్ధము ॐ—

తే. పాదఘట్టన వసుమతీభాగ మగల

నెదురుగా వచ్చునేనుంగు నింద్రహృదయ

భిదుర మగుదైత్యవిభుఁ జూచి మది నొకింత

కోప మొదవ భుజారూఢచాపుండగుచు.

111

మ. గుణవృత్తికొనినదంబు దైత్యరథినీకోలాహలాక్షేపకా

రణ మై పర్వ నఖర్వగర్వభుజసారక్రూరధారానివా

రణతేజోవిజయాభిరాముఁ డగుచుకొరత్నచ్చటాపుంఖదా

రుణబాణప్రకరంబుచే బొదివె నార్పుల్ మీఱ శుండా

మున్.

112

క. చండాంశుకిరణపటలీ

హిండిత మేఘంబుజాడ నినవంశ్యధనుః

కాండాచ్ఛాదిత మయ్యును

శుండాలవిభుండు బిటుసు చూపుచుఁ గదియన్. 113

క. చరణములు నాలుగమ్ములఁ

గర మొక్కటఁ గుంభపీఠిఁ గాండ్రత్రయి ని

ష్ఠరగతి ఖండించి కరిం

బరిమార్పఁగఁ జూచునంతఁ బ్రాదివిజుండున్. 114

ఉ. తోమరయుగ్ధ కాహతుల దుర్వహగర్వ మెలర్ప రాజసు

త్రామునిపేరురంబు వితతం బగుఫాలము వ్రక్కలించె ను

ద్దామనవాచుకాంబుర్గురథారలు మేరుతటాగ్రశృంగల

గ్నామితభానుభానుయుగళాకృతి బోరన జాటుచుండఁగన్.

తే. అసురనాయకుతోమరహతికిఁ దాళె

ధరణినాథుండు; తనదు దంతావళంబు

గూలుటయు వాలుబలుకయుఁ గొని సురారి

మీఁద లంఘింపఁ జూచి యష్టహిరకులుండు. 116

❧ { దీప్తిఁడు రత్న చూడదనుజుని పాశుపతాస్త్రంబుచే } ❧
బడబానలంబునఁ బడవేయించుట

క. శరహతులం దద్ధాత్రముఁ

దెరలింపఁగ రానివరము దెలిసి మహేశుం

బురవైరి నంతకాంతకుఁ

గరుణానిధి మనసుడమ్మిఁ గదియించి తగన్. 117

కీ. ప్రీతిననేలలో వెడలి యాదిమభోగి

బహుఫణామణుల దీపముల నొసఁగఁ,

జలితార్కబింబనిర్గళదంశువీచికల్
 వేలుపుమానిక్రొవ్విరులు గాఁగఁ,
 గగనగళత్తారకాకోరకంబులు
 ప్రస్థానలాజవై భవము గాఁగ,
 విగిపాఁతు గదలి బి ట్టెగయుభూభృతోక్కిటి
 యావటించుఫలోపహారములుగ,

తే. 'నయ్య, జయ్య నమోనమో, హర, మహేశ'
 యనుచు బ్రహ్మాదిసురలు కృతాంజలులుగఁ
 జండకోదండమార్వీప్రచండముగను
 జేసె బాశుపతాస్త్ర మక్షీణభక్తి.

118

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వసుంధరాధ్యక్షుండు విరూపాక్ష దేవతాకం
 బగునయ్యంబకంబుం బ్రణుతించి మ్రొక్కి: "నిర్జరారిమేను
 జన్మరితంబు నేయక గ్రక్కునం గొని గరుజ్జవనపవనసము
 ల్లోలకల్లోలహల్లీసకసమున్నిద్ర సముద్రజతరపితరాంతర
 నిరంతరజ్వాలాకరాళబడబాగ్నిస్ఫులింగమధ్యంబున నిడి
 వడిం దిరుగం జిత్తగింపు." మని తేగ నిండఁ దిగిచి యేసిన:

మహాస్రగధ—

మణిపుంఖప్రేఖదుద్యన్తహితరుచులు దిజ్జంజుభూషాకపోల
 ష్టణకాశ్చీరాంకరేఖాఘటనపటిసు దృక్పర్వమై పర్వఁగాఁ జా
 రణగంధర్వాప్సరోనిర్జరుల కసురహృద్రాజిక్ష్ణ మృత్యునేత్రో
 బ్బణనిర్వద్విస్ఫులింగప్రతతులుగరయప్రాధిరూఢిం దలిర్పన్.

తే. ఆహుతిగ దానవేంద్రుఁ బెల్లకమించి
 కఠినభీషణశరరజ్జుగతుల నేగి

బాడబానలకీలలపాలు పటిచి

వచ్చి భూపాలుతూణీరవసతి నిల్చె.

121

ఉ. తెమ్మెరకమ్మదావులకుఁ దేటిగముల్ తొకుతొక్కులాడఁ
బైఁగ్రమ్మెడుతేనియల్ చెమరు గాఁగ దిగీశవధూకుచస్థలిం
జిమ్మెడుపుప్పొడుల్ గగనసీమకు బంగరుమేలుకట్లుగా
నమ్మసిభర్తవై దివిజు లప్పుడు నించిరి పూవుసోనలన్. 122

సీ. సంగ్రామవిరతి రాజన్యఁ డమాత్యుహ
స్తమున కిచ్చెను భుజాచాపలతిక,
భానుదేవుఁడు రాజుపంపునఁ జతురంగ
వాహినీథాటి నుత్సాహ మెసఁగ,
మందరాద్రికి నేఁగి మాయావతీపురి
చుట్టుముట్టిన రత్నచూడమహిషి,
యాత్రీయతనయు నరాంతకుఁ దల్పాద
వనరుహంబులమీఁద వైచి దివిజ

తే. సూదనుం డింద్రధామంబు చూఱవట్టి
యాహరించినసంపద లప్పగింప
దానవాధీశసుతుఁ దత్పదమున నిలిపి
మరలి చను దెంచె భూపాలవరునికడకు.

123

వ. అప్పుడు:

124

మాలిని. కరివారిభటకోటిగాఢసమ్మద్దలీలా
భరపరిణతపైన్యోద్భాసి యై వచ్చి థాత్రీ
శ్వః గనుఁగొని పల్కున్ జంభసంభేది “బాహు
పరిణతి నెన లే రేపార్థివుల్ నీకు నుర్విన్.

125

క. తొల్లిటిచోటనె మహిభు
గ్వల్లభ, ఖగవిభుఁడు చంపకావతి సురభుం
డుల్లసిల నిల్వెఁ గరుణా
కల్లోలితహృదయుఁ డగుజగత్పతియాజ్ఞన్.” 126

వ. అనుటయు: 127

❧ దిలీపుఁడు సకలపరివారముతో చంపకావతిఁ జేరుట ❧

మహాస్రగధ. కదలెం గంభాణరింభా
కఠినఖురపుటీఘట్టితస్వర్ణ గోత్రా
భృదితోద్యద్ధూలిపాలీ
యుతకకుభ మిభపూహగండస్థలాంచ
న్నదధారావాహినీడం
బరము రథరవామగ్నపాతాళ ముగ్ర
స్యదనానామోధయాధం
బగుబలము బలాయత్త మై చేరి కొల్వన్; 128

క. మదగజము నెక్కి సురభుం
డెదురుకొనం దత్పురంబు నినవంశుఁడు స
మృదము మది నొదవఁ జొచ్చెం
ద్రిదశేంద్రుఁడు చనఁగ నగ్రదేశమునందున్: 129

❧ పారాంగనలు దిలీపుని సందర్శించుట ❧

గీ. నూతనాగతరాజన్యశీతకరునిఁ
జూచువేడుక శృంగారసురుచిరాంగ
లైనపురవారిజాతుల కగ్గలంపుఁ
దమక మొదవించె నపుడు డెందములయందు. 130

తే. వేణి యొకకేల, నొకకేల వీంగుజన్నుఁ
గవయు నూదుక చనుదెంచె గాంత యోర్తు;
పినుగునెన్నడు మిట్టట్టు బెణకకుండ
రెండుదిక్కుల భర మాని యుండె ననఁగ. 131

శా. చేతం గజ్జల మంటి యుండ నొకచే జెల్వొండ నాదర్శ మ
బ్రాతాలోక యొకర్తు కాంచనగవాక్షక్షోణి వే డాసెఁ ద
చ్చేతోజాతసమాసుఁ జూడ ముఖసంసేవాగ తేందూదరో
ద్భూతం బైనకళంకపంకము వెలిం బోఁ జల్లుకాంక్షంబలెన్.

తే. సగము ముడిచినవేణికాస్తబక మొక్క
చేత ధరియించి చనుదెంచె జెలువ యోర్తు
ఫణిఫణాగ్రాహికేడింభంబు గవిసి
గట్టివాయితనంబునఁ బట్టె ననఁగ. 133

సీ. “భానుమతీగర్భపాథోధిసంజాత
సంపూర్ణపూర్ణిమాచంద్రుఁ డితఁడె;”
“నానాదిగంతభూనాయకాయతశౌర్య
విజయసంరంభప్రవీణుఁ డితఁడె;”
“భీమసంగ్రామనిస్సీమసాహసధామ
సుకరఖండితరత్నచూడుఁ డితఁడె;”
“సురధేంద్రనందనీశుభతరవ్రతసార
పారిజాతోదితఫల మితఁడె;”

తే. యనుచు మేడలనుండి తొయ్యలులు లాజ
లపుడు పైఁ జల్ల నారాజహంస ములికె
నతనుఁ డనుబోయ కరనాళయంత్రకముల
నూఁదఁ బటలెంచుపటికంపుటుండ లనుచు.

వ. ఇవ్విధంబునఁ బరిణయోచితశృంగారరచనాలోచనానంద
కరం బగుతత్పురంబుఁ బ్రవేశించి పరిణయసమాగతమునిదివిజ
వరాగోహానివహంబులం గనుంగొనుచుఁ బురాపురందర
ప్రేషితమయనిర్మితభర్త సౌధంబున విడియుటయు సురభుండు
సుచితవిధానావధానతత్పరుం డయ్యెఁ. దదనంతరంబు; 135

ఉ. ఆమలునాఁడు ప్రొద్దున బృహస్పతియుఁ రవివంశదేశిక
గ్రామణియుఁ “జతుర్థుటి కామిత మింతియ లగ్న; మేటికిం
దామన?”మారుఁ దెల్పుటయుఁదన్నికి భూశతికిం బురంధ్రికా
స్తోమపరిష్కృయోచితవిధుల్ శుభలీలల సాఁగె నెంతయున్.

— సుదక్షిణాదిలీపుల వివాహాలంకారవర్ణనము —

తే. పరిణయోచితశృంగారభాసమాన
పూర్తి యారాజదేవేంద్రమూర్తి జూచి
నలినబాణుండు నాననో నాటనుండి
మీఱి డెందంపుగొందులు దూలుచుండు.

137

వ. అంత నక్కడ;

138

సీ. తల యంటె నొకచాన కలికిగోరుల దువ్వి
యభులఁ దేనియల నోలారై ననఁగ;
లేమ యొక్కతె గంధలేపంబు మై నూనై
నెలరేకఁ బొదువుడిండీర మనఁగ;
నలకల నోర్తు గంధామలకము నించె
నిరుల వెన్నెలఁ గదియించె ననఁగ;
జలకంబు గావించె నలకంబుగళ యొర్తు
కంతుకటారిపు ల్కడిగె ననఁగ;

తే. మేనితడి యొత్తై నపు డోర్తు మీననయన

కనకపుత్రిక కొకవన్నె యునిచె ననగ;

నవదుకూలంబు నందిచ్చె నాతి యొకతే

క్రొమ్మెటుంగున వెలిమొగుల్ గూర్చె ననగ.

139

తే. కురులతడి యార్పఁ గోరి చకోరనయన

లల్లనల్లన వీవ నుత్తుల్లకుసుమ

తాలవృంతానిలంబు లత్తరుణిమీఁదఁ

బ్రబలె మాన్తధశరగరుత్పవనలీల.

140

తే. కొమ్మ నలయించుచంద్రికాంకురముతెల్ల

డాలుఁ జీడటిపొదిలోన డాచె ననగ

వెలఁది యొక్కతే కడివోనివిరులు దుఱిమి,

కొప్పు సవరించె నొయ్యార ముప్పలిల్ల.

141

చ. నెఱయఁ బదాఱిటఁవిటిగి నీదగుకాంతికిఁ గాక చాల వం

దురినమదీయపల్లభునితోడివిరోధము మాను మంచు డ

గ్గటి వినయార్థమై వదనకంజముఁ జేరినతారలో యనం

దెఱవకుఁ గర్ణపూరముల దిద్దినమాక్తికరాజి రాజిలున్. 142

ఉ. బాలకు నాణిముత్తైములపాపట కుంతలమార్గవీధి నీ

లాలక యోర్తునించె దుహినాంశుక రావళియావళిం దమో

జాలవిభేద మింతయును సల్పుటకుం దటి గామి సంధిమై

దాలియొకింత నిల్చె ననఁ దాండవ మాడురవిప్రకాండముల్..

తే. భవనసమ్మోహనాకాంక్షఁ బుష్పధన్వి

పొన్ను మెట్టియ నెత్తమ్మిపూవునడుమఁ

ద్రాణమై డాచె ననగఁ గట్టాణిముత్తి

యంపుముంగర విలసిల్లె నబ్జముఖికి.

144

క. వెండియుఁ గలమణిభూషణ
ముండలిచ్చే బొలిచె నృపకుమారిక యిగురుం
దండంబునడునుఁ దగునా
ఖండలవిటప ప్రసూనకళికయుఁ బోలెన్.

145

వ. అప్పుడు:

146

తే. లాటగౌళాంధ్రభూపలలామణోటి
గతుల నిరుపక్కియల నూడిగములు నేయ
భద్రకరి నెక్కి శుభతూర్యపటలి మ్రోయ
సురభునింటికె జనబూనె సూర్యకులుఁడు.

147

సీ. హాసచంద్రికలతో ననఁగి పెనంగెడు
డా లొందుముత్యాలప్రాలతోడ,
భూరికాఠిన్యవఱ్ఱోరుహప్రతిభట
క్రమనారిశేఫలములతోడ,
దేహసౌరభ్యంబు మోహరింపఁగఁ జాలు
బహువిధపుష్పసంపదలతోడ,
రుచిరనిజాధరారుణ్యవిశేషంబు
తవణించుక్రముకఖండములతోడఁ,

తే. జెక్కుగమిథాశభశ్యంబు నుక్కలించు
లలితసితనాగవల్లీదళములతోడఁ;
గ్రుంత ధరియించి శుభగానకలకలంబు
లడరఁ గాంతలు చనుచుండి రగ్రభూమి.

148

తే. సురధభూపాలుననుజుండు సూర్యధన్వఁ
డనున్మపాలకుం డగ్రజుననుమతమున
హారము లేర్పెములు దాట నరుగుదెంచి
పెదహజారంబునడిచక్కి నెదురుకొనుడు;

149

ఉ. సింధురరాజు డిగ్గి సరసీరుహమిత్ర కులాన్వయుండు సం
బంధికరంబు నూది మణిపాదుక లార్భటి మ్రోయఁగా సుధా
సింధువుఁ జొచ్చుశ్రీవిభునిచెల్విన మామగృహంబుఁ జొచ్చెఁ
బు-ష్పంధయవేణికాచలితచామర చంద్రిక లుల్లసిల్లఁగన్. 150

చామరవృత్తము. ఈరసాభోగ మే యెల్లచో నీమహాః

పూరముల్ నిండె నక పోల్కిమై నిచ్చి రా

కీరసల్లాపినుల్ కెంపురాదీపముల్

వైరిభూపాలక వ్రాతసంహర్తకున్.

151

వ. అట చని;

152

— సుదక్షిణా దిలీపులవివాహము —

ఉ. బంగరు పెండ్లిపీట మహిపాలశిఖామణి సంవసింప శే
పాంగదసన్నిభుండు సురథాధిపుఁ డాత్మవధూటి పచ్చరా
లం గర మొప్పునిద్దపుగళంతి జలంబులు వంప భక్తిలీ
లం గడిగెం దదంప్రియుగళంబు గళత్ప్రమదాశ్రువూరుఁ డై.

తే. మనుజనాథకుమారుండు మామ యప్పు

డర్పణము సేయుమధువర్క మాదరించె

నాసుదక్షిణకెమ్మోవియమృతరసముఁ

గ్రోలుసన్నాహమున కెలగోలు గాఁగ.

154

ఉ. ఆకలి దప్పియుం గలుగ దంటినమాత్ర; జరాభరంబు మై
సోకదు; నిచ్చుఁ గ్రొత్త యగుసొంపునఁ బెంపు వహించు
దీప్తిచేఁ-గాఁకవెలుంగురంగు నొకకానికిఁ గైకొన; దేడ
గల్గెనో-యేకట మానికం బొకటి యిచ్చెఁ గులాగత మాన్పు
భర్తకున్.

155

చ. అసిలతథార వైరులకు నామరలక్ష్మీయు, దానధార న
ర్థిసమితి కాదిలక్ష్మీయు, బ్రతిష్ఠగఁ జేసినదాతృవర్యుఁ డ
బిసరుహమిత్రవంశ్యుఁడొక బిత్తరికై చెయి చాచెఁ గామినీ
వ్యసనపరాయణుం డెఱుఁగునా నిజగౌరవవైభవోన్నతిన్!

తే. రాజితాంభోజరాజిచేఁ దేజరిల్లు
నలసరోదేవతలలీల నబ్జముఖులు
పల్లెరంబుల రత్నదీపంబు లునిచి
నిలిచి రవనీశుచెంత నన్నెఁతచెంత.

157

మ. కలకంఠీకలకంఠకంఠరవముం గంజాశుగజ్యాలతా
కులకోలాహలమున్ శుకీమధురవాగ్ధంభంబు వాగ్వల్లకీ
కలితాలాపకలాపవైఖరియు నేకగ్రీవ మాతేవ మ
చ్చులుగాఁ బాడిరి కాంత లాదిమమహాశృద్ధాంతకల్యాణ
మున్.

158

తే. వసజనేత్రలు తెర యెత్తి వంప నెదుట
రాజుఁ జూచి బిరుక్కున రమణిదృక్ప
కోరికలు వ్రాలెఁ బదనఖికోరకాంశు
చంద్రికల; వాసి యెంతురె చపలగతులు!

159

ఉ. కాంతయుఁ గాంతుఁడుం గనకకంకణనిర్వణముల్ చెలంగ నే
త్రాంతముల న్నవీనదరహాసదుచుల్ ననలైత్త హర్ష సం
క్రాంతమనఃప్రసక్తిఁ దలఁబ్రాలుఁ బరస్పరహాళివీధులం
గంతునికీలుబొమ్మ లనఁగా ఘటియించిరి దోయిలింపుచున్.

ఉ. హల్లకగంధియున్ నృపకులాగ్రణియున్ మణికంకణప్రభా
వేల్లితపాణిపద్మముల వేల్చిరి వేడుకతో హవిశ్వమీ

పల్లవరాజలాజతతి పావన నూతన ధూమరేఖ లు
తృప్తనిజాస్యవాసనకుఁ దోచినతేటులదాటులో యనన్.

- చ. “అతనునిశితబాణహతి నంబుజలోచన, యిన్నినాళ్లు నా
కతన నలంతఁ జెందితివిగా యిది సైఁచు” మటంచు భక్తి నా
నతుఁ డగువాఁడు వోలె నరనాథకుమారుఁడు తత్పదంబు నీ
హితమతి సన్నెకంట బెరయించె నుదంచిత రాగసంపదన్. 162
- వ. మఱియు నద్దంపతులు ప్రత్యక్ష యగునరుంధతికి మ్రొక్కిరి;
ధువునకి ఊర్ధ్వాక్ష తారోపణం బవధరించిరి; శ్రీమంచం
బున వసియించిరి; పురంద్రీజనంబులకుం దాంబూలంబు
లొసంగిరి; సకలబంధువ్రాతంబు లభిమతవివిధాహారవిహారం
బులం బరితోషంబుఁ బోషించి రయ్యవసరంబున; 163
- ఉ. “ఇచ్చితి మాజయంతునకు నీవెలిమావును; దీని మాటుగాఁ
దెచ్చితి బ్రహ్మచే నడిగి; దేవత లచ్చెరు వంద నెక్కినన్
వచ్చు జయింపఁగాఁ గడిదివైరులఁ బోరుల.” నంచు వాసవుం
డిచ్చె మహిమహేంద్రునకు నెక్కడిదో యొక కర్తలాణ
మున్. 164
- వ. ఇచ్చి మునిగణంబులతోఁ బొలోమీనహితుండై పాకారి
నాకంబునకుం జనియె. నిట నాగవల్లి యొనర్చి సాక్షేతవల్ల
భుండు ప్రయాణోన్ముఖుం డగుటయు: 165
- ఉ. ఆ రతికైన భారతికి నైన రమాసతి కైన నబ్బరం
బై రహి మించి యెంచ దగి యాణియుఁ బాణియుఁ గల్లు
ముత్తైపుం-బే రొక టిచ్చె భూవిభుఁడు వేరును బెంపు
నిజాన్వయంబునం-గూరుపఁ జాలి పొల్పుతనకూరిమిబిడ్డకు
సమృదంబునన్. 166

చ. పసుపున కిచ్చె భూవిభుడు ప్రాణ మనంగను బొల్చునట్టిసా
రసదళద్విలోచనకు రాజనిభాస్యకు నాత్మపుత్రికి
బ్రసవరసప్రవాహతటబాలరసాలసితేక్షునారికే
శసరళశాలినంపద దళం బగుగ్రామశతంబు నర్తిలిన్. 167

తే. విభునికడఁ గూడఁ జనియెడువేడుకలను
జననిఁ బెడఁబాయఁ జాలనిమనికీతమున,
నావిలం బయ్యె సతిడెంద మాదిజలద
ధారచే నూష్టచే మహితలము వోలె. 168

క. తల వాంచి కన్నుఁజిప్పలఁ
గొలకొల ము తైములసోన గురియుతనూజం
గలకంతిఁ జిక్క నక్కున
నలముచు ని ట్లనియెఁ దల్లి యతిమృదులోక్తిన్. 169

సీ. “ఈయింటి కాయింటి కెరవు లే టింతయు
మాయమ్మ నీ కేల మనికీతంబు?
నేఁ బిల్వఁ బంపెద నేటిరేపటిలోనఁ
బ్రియుచిత్త మెఱిగి వ ర్తింపు; విభుఁడె
దాత దైవ మభీష్టధన మని చింతించు;
కులశీలవతు లై నచెలులతోడఁ
జెలిమిఁ గావింపు; వాసియు వన్నెయును దెష్టు
కులమున; కధిపుతో నలుగఁ బోకు;

తే. మాటు వల్కుకు వరునకు మఱచియైన;
యశము సుకృతంబు సమకూర్పు; మఖిలబంధు
కోటి గొనియాడ మను.” మంచుఁ గూతునకును
బుద్ధు లొకకొన్ని దెల్పి యంపుటయు నపుడు. 170

— వివాహానంతరము సుదక్షిణాదిలీపు లయోధ్యానగరమున కేగట —

సీ. గంధాంధకరిఘటాకటనిర్గళద్దాన
 ధార లార్ద్రము సేయ ధరణితలముఁ,
 కంఖాణఖురపుటిఘటితధాత్రీరేణు
 వభ్రగంగావారి నసలుగొల్పు,
 రథచక్రనేమినిర్భరమహాఘోషంబు
 లాశాతటంబులయవలి కరుగ,
 భటసముద్యుటభుజానటదసిప్రభలచే
 మింటఁ దాండవ మాడ మెఱుంగుగములు,

తే. తుములతుత్తుంభురవఘుమఘుమితభువన
 గోళ మగునై న్యము భజింపఁ గువలయేశుఁ
 డరిగె సంతోషమున నయోధ్యాపురమున
 కాసుదక్షిణఁ గూడి నెయ్యము దలిర్ప. 171

వ. ఇవ్విధంబునఁ బురప్రవేశం బాచరించి రాజవికర్తనుండు
 చిరవర్తనంబునం బ్రవర్తింపుచు నుండె నంత శుభముహూ-
 ర్తంబునః 172

సీ. పచ్చలజంత్రంబు బకదారిపులుఁగుల
 పలుకులతభుకులు గులుకరింప,
 సూత్రంపురాజాతీసూత్రంపుఁబ్రతిమల
 వలరాచపోరుదువాళు లడరఁ,
 బులుమేతమానికంబులకీలనపుఁదేటి
 దాఱుల మరుగెల్పుపాట లెసఁగ,
 రాణంపుఁజపులకట్టాణిరావెలిచిల్క-
 ననువుజొత్తపుఁగతల్ నినుపు మీఱ

తే. లచ్చికొమరునిగర్వంబు మెచ్చు లిచ్చు
నిచ్చకలిమియు హాపుగా నిలిపి రనగ,
మణిమయం బైనయొక కేలిమందిరంబు
నాయితముఁ జేసి రధిపాబ్జసాయకునకు.

173

— సుదక్షిణా దిలీపుల ప్రథమసహాగము —

చ. కలికిమిటారినుచ్చికలఁ గచ్చుల నెచ్చరికించుమించుఁబ
ల్కులు గలకీలనంపుశశికాంతవినిర్మితనూత్నపుత్రికల్
కెలఁకుల నించుమించు తులకించినమంచమునం దనర్హమై
పాలుచుదురంగిపట్టుపఱపుకవిలుపుల్ గొనుడాలుదేలఁగాన్

తే. వాసనాధూపధూచువిభాసితంబు
నివ్యకురువిందమణిదీపదీపితంబు
తరుణమందారదామవితానయుతము
నగుచు విలసిల్లెఁ దద్గ్రహభ్యంతరంబు.

175.

వ. అప్పుడు:

176.

శా. పన్నీటం జలకంబు దీర్చి తరుణీపంచాస్త్రుఁ డారాజు లే-మి
న్నల్ గుల్కెడునొంట్లు హారలతయాకౌ మేతావినున్బూత
యొకమిన్నుంగన్ను మెటుంగురంగును సురామెట్టుంబసల్
వేల్పుఁబూచిన్నల్ చుట్టుశిఖాకలాపము దగం ప్రేమంబు
దైవాఱగన్;

177

తే. కెరలి పైకొన్నవలరాజుకీర్తి వోలె
వలిపదుప్పటివలెవాటు చెలువు మీఱ
ముగురునలుగురుజవరాండ్రు మ్రోలఁ గొలువఁ
జనియె మహిభర్త కేళికాసదనమునకు.

178.

వ. అప్పుడు మందారలతికాదిసఖీబృందంబు సురధనందనకు
నలంకారం బొనరించి: 179

సీ. “గొనబుగా రతిదేవిగుబ్బచన్దవ నింత
యొలుగినమడుఁ జూడు మోలతాంగి;
గౌతమప్రియవధూకాంక్షఁ గుక్కుట మైన
జంభారిఁ జూడు మోచంద్రవదన;
దాశకన్యాకేలి దర్పకునకు లొంగి
యున్న సంఘమిఁ జూడు మోవధూటి;
దారువనక్రీడఁ దపసికన్యలబారిఁ
బడినశంభునిఁ జూడు పద్మనయన;”

తే. యనుచు నాయాయిత్రంబు లచట నచట
జూపునెవమున మరలించి సురధరాజ
తనయ సాకేతపట్టణాధ్యక్షుఁ డున్న
కేళిభవనంబుఁ దార్చె సఖిజనంబు. 180

క. “చదువఁగఁ బాడఁగ నేర్పిన
చదు రగురాచిలుక యిచటఁ జంద్రముఖి, యు
న్నది చూతు గాని ర.” మ్మని
కదియించిరి మగువఁ గేళికాసదనంబున్. 181

చ. ఎదుట మహీశుఁ గాంచి తరలేక్షణ మేను చెమర్ప సమృదం
బొదవియు సిగ్గుపెంపునఁ బయోజదళాతుల వంపుఁజూపు
ముం-దుదల నదల్చి వైచి కరతోయజకేళిసరోరుహంబునన్
బదరుచుఁ ద్రిప్పి వైచె విభుపార్శ్వగతం బగురత్నదీపమున్.

క. వేగభ్రమదంభోజప
రాగావృతనేత్ర యైనరమణి మొలుగి యా

నాగేంద్రయాన లరిగిన

రాగకలాకలితుఁ డగుచు రాజేంద్రుండున్: 183

తే. బాలకేలు గేలఁ గీలింప నెదుటికి

వీఁగ వెనుక కలివ వీఁగు టలరు

బూచి యున్న వాలు భూపాలుఁ గని లోఁగి

మగిడి మన్నఁడు దిగిచె ననఁగ. 184

క. సరభసముదితలజ్ఞా

శరధిద్వీపాంతరం బసాధ్యమె యేలో

కర మీక పెనఁగె భూభృ

ద్వరునకు నొక కొంతసేపు వనజేక్షణయున్. 185

తే. అధికగంభీర మైనయయ్యవనినాథు

తలఁపు బల్కొ పదృక్తాత్త గెలిచి వ్రాయు

భూరివిజయాంకమాలికల్ వోలెఁ జరణ

నఖముఖంబుల ధర వ్రాసె నలిననయన. 186

ఉ. చూపులతూపువాని మొనచూపక నెమ్మొగ మేల వంచెనో

భూపకుమారి యాన్మపతిపుత్రుఁడు నంతనె సంతసిల్లి పె-ల్లె

పున నాక్రమించెఁ గర మెక్కటిపోరున మోహరించువాఁ

డోపిక చూపఁడేని పతియొద్దకు గెల్పుగు తేమి చోద్యమే!

చ. తనయసమాంబకస్ఫురణఁ దార్కొని యున్నరతీశు గెల్పు

కాం-క్షునో మహిపావలోకము ముఖాముఖిఁ గైకొనియెం

బయోజలో-చనజగిబొమ్మసింగిణుల జవ్వనిచూపులతూపు

మూఁడ నం-గనగళశంఖమున్ సకియకర్బురరోమలతాసి

వల్లికన్. 188

మ. కచతాపింఛనికుంజమున్ వెడలి భ్రాగాధాంధకారంపుమే

టిచటిక దిగ్గన డిగ్గి కాంతకుచకాఠిన్యాదులం ద్రొక్కి పూ

ని చొరం బాటి వలగ్నసూక్ష్మపథ మెంతే శ్రాంతి వాటిం
చెనో-విచలించెన్ నృపుచూడ్కి నాభి యనుబావిం దాట
శంకించుచున్. 189

చ. కురు లనునీలరత్న ములగుంపు కహోలవిలోలఘుర్త శీ
కరనవమా క్తికాళిఁ గుచకాంచనకుంభయుగంబు నబ్బినం
దిరుగక రాజుకేలు సుదతీమణికాంచి హరించునాస న
య్యిరువున కేగి పట్టువడియెం గడిదేరనిచోరుడుంబలెన్.

సీ. అభివవసౌభాగ్యవిభవసామగ్రి లో
చనమత్యన్యరాష్ట్రరంజన మొనర్చి,
ముఖపుష్కరదీప్చమునఁ గమ్మఁగెఱ్ఱెఱ్ఱావి
పగడంబుడంబు మచ్చుగ గ్రహించి,
యంగ ప్రభాసింధుసాంగత్యమహిమచే
మానసాంబుజ ముబ్బు నూనఁ జేసి,
గండస్థలాభోగకాచసారస్యంబుఁ
బూనిక కైవసంబుగ నమర్చి,

తే. తోర మైనకటిస్థలదుర్గ మొకటి
యపుడ సాధింప లేఁ డయ్యె నవనిభర్త,
యతివకటియాపబిగిమీఁద నడ్డపడిన
గనయ మనియెడుముడికానికతనఁజేసి. 191

క. సరి పెనఁగునింతిలజ్ఞా
శరధికి ఘటసూతి యయ్యె; సఖుఁ డయ్యె రతీ
శ్వరుడు; బలవత్సహాయమె
హరు వగుఁగా కేలదొరల కబలాపేక్షల్. 192

ఉ. గట్టగుకూర్చి తో బిగువుఁగౌఁగితిగడ్డియ నిల్చి కోర్కికిం
బెట్టగు నేర్పుమాఁక గనిపించి మనోజుఁడు దాడి వెట్ట ము

స్తటినభావనీమ తిరుగంబడ నీక యమర్చి కోమలిం
బట్టము గట్టె భూవిభుడు పంచశిలీముఖరాజ్యలక్ష్మీకిన్. 193

ఇవ్విధంబునః 194

వలపులనెత్తమ్మికోలకుల కెలకులఁ
గృతకరతోన్నతగిరులదరులఁ
బూపులతాపులమాపులక్రేవల
విధుకాంతమణిసాధవీధికలను
హరువై నహాన్నాణియరగుల చెఱగుల
శైత్యమయాస్తోకసైకతముల
సేవంతిపన్నీటిసెలయేటిమాటుల
మల్లికావల్లికామంటపములఁ

i. గప్పరపుటంటిక్రీనీడచప్పరములఁ
బొలుపు మీఱినపగడంపుఁబొదలపొదుల
మగధసుతఁ గూడి మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మి
ననుభవించుచు ధర యేలె నవ్విభుండు. 195

ii. ఈతియు భీతియుం గలుగ దెక్కడ వైన నిరంతరార్యసం
ప్రీతియు నీతియున్ సరసరీతియు నిం పొదవన్ మహీతలం
బాతతవై భవోన్నతుల నభ్యుదయంబు వహించు శౌర్యవి
ఖ్యాతరతిన్ దిలీపమహికాంతుండు రాజ్యము సేయునత్త
టిన్. 196

ఈకథ చదివిన వ్రాసినఁ
నాకర్ణించిన నిరంతరాయక్రేయ
శ్రీకిం బ్రాపగు నరుండు వ
శీకృతవిభయాభిరామ, శ్రీరమురామా!" 197

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
 కినుకులకలశాబ్ధిహర్షకృతిచంద్రునకుఁ
 మునినాథుఁ డయ్యగస్త్వఁడు
 వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాధిన్. 198

శా. లక్ష్మీసోదరథామ, ధీమహితలోలస్వాంత, దుర్దాంతవై
 రిత్తపాలకమంత్రమంత్రహరణక్రీడాసముద్యుద్విధా
 సూక్ష్మోపాయధురీణ, రీణభరణాస్తోకప్రశస్తస్పృహ
 లక్ష్మ, లక్ష్మణపూర్వజన్తవిజయాలంకారబాహ్యశా. 199

క. వాణీవేణీప్రసవ
 శ్రేణీమకరందనిర్ఘరీవార్లహరీ
 వాణీవిలాసముదిత
 ఊణీతలనాథయుగాధ, సుగుణసనాథా. 200

పంచచామరము —

అయోదయా, జయోచ్చయా, గుణాంబుధీ, సుధీనిధీ,
 దయానయాకరా, వరాపదాన, దానకల్పకా,
 భయాప్రియానభిజ్ఞ, తద్జబంధుసింధునాయకా,

శయాశ్రయాంబుజాతజాతచక్రచాపలక్షణా! 201

గద్యము. ఇది శ్రీమతైనాలిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయప్రణీతం బైనసుదక్షి
 ణాపరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందుఁ బంచమా
 శ్వాసము

సంపూర్ణము.

